

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 9P/94/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617206772
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Slavomíra Mlynarčíková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2022:5617206772.34

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš vo veci starostlivosti o maloletú V. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom ako otec, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, so sídlom M. M. Hodžu 1784/30, Liptovský Mikuláš, IČO: 30 794 536, dieťa rodičov: matky S. J. K., nar. XX. XX. XXXX, prihlásená k trvalému pobytu L. XXXX/XX, XXX XX K. R., v súčasnosti bytom I. XX, K. N., K. R., zastúpená advokátkou Mgr. Gabrielou Novákovou, so sídlom A. H. Škultétyho 5, Veľký Krtíš 990 01, IČO: 34 921 516 a otca R. R. Q., nar. XX. XX. XXXX, prihlásený k trvalému pobytu E. XXX, K. X., Okres K. R., zastúpený Kanisová & Kanis Advokátska kancelária s. r. o., so sídlom Ďumbierska 3F, 831 01 Bratislava - mestská časť Nové Mesto, IČO: 36 836 460, za účasti Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš, Tomášikova 5, Liptovský Mikuláš, v konaní úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výchovnom opatrení, takto

rozhodol:

I. Súd z v e r u j e maloleté dieťa V. Q., nar. XX. XX. XXXX do striedavej starostlivosti oboch rodičov:
1. otcovi v párnych kalendárnych týždňoch od nedele nepárneho kalendárneho týždňa od 18.00 hod. do nedele nasledujúceho párneho týždňa do 18.00 hod., počnúc od právoplatnosti rozsudku o striedavej osobnej starostlivosti;

2. matke v nepárnych kalendárnych týždňoch od nedele párneho kalendárneho týždňa od 18.00 hod. do nedele nasledujúceho nepárneho týždňa do 18.00 hod. počnúc od právoplatnosti rozsudku o striedavej osobnej starostlivosti;

3. v čase začatia intervalu starostlivosti otca, otec p r e v e z m e dieťa v mieste bydliska matky a po ukončení intervalu starostlivosti otca, matka p r e v e z m e dieťa v mieste bydliska otca;

4. v čase začatia intervalu starostlivosti matky, matka p r e v e z m e dieťa v mieste bydliska otca a po ukončení intervalu starostlivosti matky, otec p r e v e z m e dieťa v mieste bydliska matky;

5. odovzdávanie a preberanie dieťaťa musí prebiehať v neprítomnosti príbuzných zo strany matky.

II. Rodičia s ú o p r á v n e n í maloletú V. Q., nar. XX. XX. XXXX z a s t u p o v a ť a s p r a v o v a ť jej majetok v bežných veciach.

III. Rodičia s ú o p r á v n e n í s t ý k a ť s a s maloletou V. Q., nar. XX. XX. XXXX:

1. otec:

- každý páry rok počas vianočných sviatkov v čase od 23.12. od 09.00 hod. do 30.12. do 18.00 hod.,

- každý nepárny rok počas vianočných sviatkov v čase od 30.12. od 09.00 hod. do 6. 1. nasledujúceho roka do 18.00 hod.,

- každý nepárny rok počas veľkonočných sviatkov počnúc Zeleným štvrtkom od 09.00 hod. do Veľkonočného pondelka do 18.00 hod.,

- každý nepárny rok počas jarných prázdnin vyhlásených Ministerstvom školstva SR počnúc od prvej soboty predchádzajúcej prvému dňu prázdnin od 09.00 hod. do najbližšieho piatka do 18.00 hod.

- počas letných prázdnin od 15. 7. od 18.00 hod. do 1. 8. do 09.00 hod., od 15. 8. od 18.00 hod. do 31. 8. do 18.00 hod.;

2. matka

- každý nepárny rok počas vianočných sviatkov v čase od 23.12. od 09.00 hod. do 30.12. do 18.00 hod.,
 - každý párný rok počas vianočných sviatkov v čase od 30.12. od 09.00 hod. do 6. 1. nasledujúceho roka do 18.00 hod.,
 - každý párný rok počas veľkonočných sviatkov počnúc Zeleným štvrtkom od 09.00 hod. do Veľkonočného pondelka do 18.00 hod.,
 - každý párný rok počas jarných prázdnin vyhlásených Ministerstvom školstva SR počnúc od prvej soboty predchádzajúcej prvému dňu prázdnin od 09.00 hod. do najbližšieho piatka do 18.00 hod.,
 - počas letných prázdnin od 1. 7. od 09.00 hod. do 15. 7. do 18.00 hod., od 1. 8. od 09.00 hod. do 15. 8. do 18.00 hod.
3. V čase začatia styku otca, otec p r e v e z m e dieťa v mieste bydliska matky a po ukončení styku otca, matka p r e v e z m e dieťa v mieste bydliska otca.
4. Rodičia s ú p o v i n n í maloletú na styk s druhým rodičom riadne p r i p r a v i ť . 5. Odovzdávanie a preberanie dieťaťa musí prebiehať v neprítomnosti príbuzných zo strany matky.

IV. 1. Súd u r č u j e dohľad nad výchovou maloletej V. Q., nar. XX. XX. XXXX po dobu jedného roka od právoplatnosti rozsudku v časti o uložení výchovného opatrenia, najmä na sledovanie úrovne komunikácie rodičov maloletého dieťaťa pri výkone rodičovských práv a povinností, priebeh preberania a odovzdávania dieťaťa medzi rodičmi a súčinnosť rodičov s Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš pri výkone dohľadu nad výchovou dieťaťa.

2. Súd u k l a d á Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš povinnosť p o d á v a ť súdu štvrťročne správu o priebehu výkonu výchovného opatrenia (IV.1.) v súčinnosti so základnou školou, ktorú maloleté dieťa navštevuje podľa stavu k 31. 3., 30. 6., 30. 9. a 31. 12., vždy do 15 dní od 31. 3., od 30. 6., od 30. 9. a od 31. 12. príslušného kalendárneho roka.

3. Súd u k l a d á rodičom a maloletej V. Q., nar. XX. XX. XXXX povinnosť podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu na referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš po dobu jedného roka od právoplatnosti rozsudku v časti o uložení výchovného opatrenia zameraného na zlepšenie úrovne komunikácie medzi rodičmi, komunikácie rodičov s maloletým dieťaťom a pomoc maloletému dieťaťu na spracovanie konfliktu rodičov - elimináciu konfliktu lojality dieťaťa.

4. Súd u k l a d á Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš povinnosť p o d a ť súdu správu o priebehu výkonu výchovného opatrenia (IV.3.) do 30 dní, od uplynutia doby jedného roka od právoplatnosti rozsudku v časti o uložení výchovného opatrenia, či došlo k zlepšeniu úrovne komunikácie medzi rodičmi, komunikácie medzi rodičmi s maloletým dieťaťom a spracovaniu konfliktu medzi rodičmi maloletým dieťaťom.

V. Súd od právoplatnosti rozsudku v časti o zverení dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov (výrok I.) výživné na maloletú V. Q., nar. XX. XX. XXXX n e u r č u j e .

VI. 1. Matka j e p o v i n n á prispievať na výživu maloletej V. Q., nar. XX. XX. XXXX od 1. 4. 2022 do právoplatnosti výroku rozsudku zverení maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti (výrok I.) vo výške 50 EUR mesačne, k rukám otca, vždy do každého 15. dňa v mesiaci vopred.

2. Zameškané výživné na maloletú V. Q., nar. XX. XX. XXXX za obdobie od 9. 10. 2017 do 31. 3. 2022 vo výške 435,38 EUR súd p o v o ľ u j e matke s p l á c a ť v mesačných splátkach po 20 EUR, k rukám otca maloletej, vždy do každého 15. dňa v mesiaci, počnúc od doručenia rozsudku.

VII. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

VIII. O trovách štátu súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš 9. 10. 2017 otec maloletej žiadal, aby maloletá bola zverená do jeho osobnej starostlivosti s tým, že ju bude zastupovať a spravovať jej majetok. Výživné sa neurčuje. Styk matky s maloletou sa zakazuje. Návrh odôvodnil najmä tým, že rodičia maloletej sa zoznámili v roku 2012 a žili spolu od septembra 2012 až do vydania neodkladného opatrenia. Z partnerského spolužitia sa im dňa 22. 4. 2013 narodila dcéra V. Q.. Prvé komplikácie vo vzťahu sa vyskytli až po pôrode matky. Matka nenávisť, ktorú prechovávala k svojej rodine, s

ktorou mala značne negatívne vzťahy, neopodstatnene obrátila proti otcovi. Matka otca bezdôvodne urážala a obviňovala slovami „lenivec, opilec, lakomec“ a podobne. Jej nenávisť voči otcovi narastala a začala ho ohovárať aj pred úplne cudzími ľuďmi. Matka sa od útleho veku dieťaťa úmyselne snaží rozvrátiť vzťah medzi otcom a dcérou. Dieťa považuje za svoj osobný majetok. Správanie matky voči otcovi a dieťaťu možno považovať za neprijateľné. Matka sa správa agresívne a takým spôsobom, že otec má oprávnené obavy o život, zdravie a priaznivý vývoj maloletej. Matka maloletú zastrašuje tvrdeniami, že ju opustí a upieraním starostlivosti. Otec sa približne tri roky snaží zvrátiť situáciu v rodine a vyriešiť matkine problémy, ktoré majú psychický charakter, no neúspešne. Matka systematicky sabotuje úsilie otca o zabezpečenie zdravého prostredia na vývoj dcéry. Nie je schopná si uvedomiť závažný dopad jej správania na dcéru alebo ho projektuje na otca, ktorého často obviňuje za vlastné správanie. Matka maloletú využíva ako nástroj na psychické a emočné vydieranie otca. Otec sa snažil situáciu riešiť komunikáciou s matkou, vyhľadal odbornú pomoc, ale matku nič neprinútilo, aby svoje správanie zmenila, aby nekonala spôsobom, kedy možno hovoriť o ohrození dieťaťa. Matka pociťuje potrebu kontroly nad všetkým a všetkými z dôvodu, že dcéru porodila ona. Z toho podľa názoru matky vyplýva jej privilegované postavenie. Matka na rozumné racionálne argumenty nereaguje a akúkoľvek pomoc z vonka vníma ako nepriateľský zásah. Matka má za to, že kohokoľvek otec požiada o pomoc, tento sa postaví na jej stranu a potvrdí jej vnímanie reality. Ak niekto s jej názorom a vnímaním reality nesúhlasí, okamžite ho označí za svojho nepriateľa a prestane s ním spolupracovať. Takto konala aj v minulosti (voči pracovníkom úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, mediátorke, detskej psychologičke, klinickému psychológovi). Matkine psychické problémy sú v dvoch extrémnych rovinách. Na jednej strane možno hovoriť o majetníckom vzťahu k dieťaťu, čo vníma spôsobom, že dcéra nemá právo mať rada aj druhého rodiča. Na druhej strane odmietaním dieťaťa, odopieraním lásky a vzbudzovaním pocitu viny u dieťaťa, kedy maloletú prostredníctvom odopierania lásky manipuluje, emočne ju vydiera a vyhráža sa jej opustením. Otec sa snažil vyriešiť situáciu v rodine zmierlivo, vyhľadal odbornú pomoc, aby pre maloletú zabezpečil kompletnú rodinu, v ktorej by sa mohla cítiť pokojne, bezpečne a šťastne. Na základe vyššie uvedených skutočností bol nútený podať návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Súd návrhu otca na vydanie neodkladného opatrenia vyhovel (uznesenia sp. zn. 20C/34/2017 zo dňa 26. 9. 2017, sp. zn. 21PPom/1/2017 zo dňa 26. 9. 2017). V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia otec uviedol, že za najzávažnejšiu hrozbu považuje tvrdenia, keď sa matka opakovane vyhráža samovraždou a vraždou maloletej dcéry. Matka sa prvýkrát vyjadrila o samovražde a vražde maloletej dcéry už dňa 9. 8. 2015 u jej matky (stará matka), kedy sa otcovi vyhrážala, že seba aj dcéru utopí z dôvodu, aby maloleťá neostala otcovi a ani jej matke. Stará matka upozornila matku, aby takéto veci nevykrikovala, lebo jej dcéru zoberie sociálka. Táto hrozba zo strany matky v súčasnosti naďalej trvá. Zo začiatku otec považoval tvrdenie matky za nemiestny a prehnany spôsob vyhrážania sa, s odstupom času mu správanie matky potvrdzuje, že existuje vysoká pravdepodobnosť, že matka vyhrážky môže naozaj uskutočniť. Matka naďalej opakuje vyhrážky ohľadne samovraždy a vraždy maloletej dcéry, konkrétne hovorí o spôsobe akým to vykoná a svoje vyhrážky odôvodňuje negatívnym vzťahom k okolitému svetu, zničeným životom, čo v otcovi vzbudzuje obavu o ich realitu. Matka často hovorí o „dosratom živote“, o chuti skočiť pod vlak, z mosta a podobne. Otec žije v neustálom strachu a obavách o život dcéry. Otec si zo začiatku o týchto skutočnostiach spisoval denník, časom začali narastať jeho obavy o zdravie, bezpečie a život dcéry. Usúdil, že na zabezpečenie akútnej ochrany dcéry bude potrebné zabezpečiť priame dôkazy o tvrdeniach matky. Vyjadrenia matky začal nahrávať. V priloženom zvukovom zázname vyznačil vyjadrenia matky: (záznam č. 1) „vieš čo, ja by som pod most skočila a zoberiem aj V.“. „Pod most skočím z teba, a aj V. zoberiem. Pretože ťa mám plné zuby. Som chorá, nevládzem a ty mi ešte strpčuješ život“; (záznam č. 2) „Asi prísť o nohy a potom sa zmárniť. A zoberiem so sebou aj V.. Pretože takému hajzlovi, ako si ty, ju nenechám. Čo si ty myslíš, že mňa zničíš a zoberieš si dieťaťko?“ „ A, že si mňa zničil, a že ja si zničím dieťaťko. To ty si zničil všetko.“ Otec je učiteľ na základnej škole a možno ho považovať za stabilného a vyrovnaného človeka. Otec má s dcérou vybudovanú bezpečnú vzťahovú väzbu. Dcére číta rozprávky, uspáva ju a hrá sa s ňou. Otec sa snaží v dcére vyvolávať vnútornú a psychickú stabilitu, ktorú jej matka značne narúša. Otec sa snaží o budovanie sociálnych kontaktov dcéry s rovesníkmi a širšou rodinou. Otec sa snaží u dcéry vyvažovať matkine spochybňovanie jej existencie. Dcére dáva pocit, že tu má svoje miesto, je milovaná, jej život má zmysel a je v bezpečí, čo matka svojím správaním a vyjadrovaním u dcéry často priamo vyvracia. Otec počas obdobia, keď žili s matkou v spoločnej domácnosti, sa o obe riadne staral, finančne zabezpečoval domácnosť, podieľal sa na domácich prácach a vybavoval potrebné veci týkajúce sa dcéry. Tieto povinnosti otec plní aj po odsťahovaní sa matky zo spoločnej domácnosti. Matka počas ich spolužitia napriek tomu spochybňovala postavenie otca, vyčítala mu, že robí niektoré ženské práce a vyhrážala sa, že ostatným povie, že o dcéru sa nestará. Matka voči otcovi používala vulgarizmy a to aj za prítomnosti dcéry, dopúšťala sa proti

nemu psychickému nátlaku, vyčítala mu svoj zdravotný stav s poukazom na tehotenstvo, čo v dcére vyvoláva pocit viny. V niektorých prípadoch matka dokonca vyčítala svoj zdravotný stav priamo dcére v súvislosti s jej pôrodom, čo je z hľadiska zdravého vývoja dieťaťa absolútne neprípustné. Psychické násilie na jednom z rodičov za prítomnosti dieťaťa vníma dieťa ako psychické násilie na sebe. Vzhľadom na skutočnosť daného prípadu možno hovoriť o psychickom násilí vykonávanom priamo na maloletej dcére. Matka nedokáže s dcérou budovať stabilný vzťah, keďže ho stavia na rozbíjanie vzťahu s otcom. Neustále sa jej snaží vstúpiť do vzťahu k otcovi a manipuluje ju k negatívnym prejavom na adresu otca. Matka svojím správaním a výchovou negatívne vplýva na zdravý psychický a duševný vývoj dcéry. Matka stavia dcéru do pozície, keď si musí vyberať medzi jedným z dvoch rodičov. Nepripúšťa skutočnosť, že by mohla mať rada obidvoch rodičov. Ak dcéra prejaví náklonnosť voči otcovi, matka ju trestá odmietaním, čo je pri dieťati v útlom veku absolútne neprípustné a pre dieťa devastačné. Matka dcéru zaťažuje ventiláciou nepriateľstva voči otcovi, voči rodine otca a jeho priateľom. Emočne ju vydiera a vzbudzuje v nej pocity viny nad mieru zvládacích schopností a možností dieťaťa takéhoto nízkeho veku. Od narodenia dieťaťa sa matka usiluje udržiavať dcéru uzavretú v trojčlennej rodine bez širších rodinných a spoločenských kontaktov, so snahou narušovať vzťah dcéry k otcovi. Matka u dcéry systematicky buduje nepriateľský postoj voči všetkým osobám, ktoré sa snažili alebo snažia vyriešiť neprijateľnú situáciu v ich rodine (pracovníkom úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, psychológom, znalcom, s ktorým prídu do kontaktu). O týchto osobách sa matka pred dcérou vyjadruje s dešpektom, označuje ich vulgárnymi výrazmi „kravy“, „svine“, „hnusoby hnusné“, „piče“ a podobne. Za spoluprácu s týmito osobami matka dcéru trestá, napríklad, keď dcéra vypovedala pred pracovníčkou úradu práce, sociálnych vecí a rodiny a uviedla, že ju matka udrela. Matka jej túto skutočnosť neustále pripomínala a vzbudzovala v nej pocit viny. Zároveň ju odmietala, odopierala jej starostlivosť. Matka často koná v afekte, jej správanie je nevyspytateľné a nepredvídateľné. Matka svojím správaním neberie ohľad na maloletú dcéru, často ju krikom prebúdzá zo spánku. Matka otca aj maloletú neustále uráža, ponizuje, vyhráža sa im a pravidelne pred dcérou používa vulgarizmy na adresu otca, jeho rodiny a aj dcéry. Matka na dcéru používa výrazy ako „ste jebnutí“, „rozumné vy nič nevymyslíte“, „vy sa dokážete s hocikou pičovinou hrať“. Na adresu otca pred dcérou používa výrazy ako „chrapúň“, „jebnutý jebo“, „debil“, „úbožiak“, „chuj“, „špina“, „hajzel“, „kokot“ a podobne. Matka nedokáže budovať s dcérou zdravý rodičovský vzťah, v ktorom by sa dcéra cítila stabilne, bezpečne. Od narodenia dcéry rozbíja jej integritu ako aj celej rodiny. Matka sa cíti nedostatočne odmenená za skutočnosť, že porodila. Zastáva názor, že za pôrod by mala byť finančne odmeňovaná, čo vytvára celkovú predstavu o jej rozmyšľaní pri výchove dieťaťa a vzťahu k nemu. Matka často spochybňuje existenciu dcéry, jej narodenia a miesto v jej živote. Celkové správanie matky, keď sa pred dcérou vyjadruje slovami „keby som vedela, že privediem dieťaťko do takéhoto hnusného štátu, tak ju ani nechcem mať“, „ani by som ju neprodila“, vplývajú na psychiku dcéry zvlášť negatívne a značne zhoršujú jej priaznivý vývoj. Mediátorka JUDr. Mgr. B. Š. spolupracujúca s Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny na základe opísaných skutočností podala na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru v Brezne trestné oznámenie. Mediátorka v trestnom oznámení opísala vzťahy v domácnosti, neochotu matky dostaviť sa na stretnutie ohľadom mediačnej dohody medzi matkou a otcom, skutočnosti ohľadne starostlivosti matky o dcéru, vyhrážanie sa zo strany matky a jej neprijateľné správanie. Mediátorka v trestnom oznámení poukázala na skutočnosť, že v danom prípade by mohlo ísť o psychické týranie maloletej dcéry matkou. Maloletá je momentálne dočasne zverená do výlučnej starostlivosti otca, lebo matka nedokáže pre dcéru zabezpečiť podmienky pre jej zdravý vývoj, vyhráža sa jej zabitím a k maloletej sa správa absolútne neprípustne. V záujme maloletého dieťaťa podľa § 25 ods. 3 Zákona o rodine je zákaz styk matky s dcérou. Matka aj po vydaní uznesenia o neodkladných opatreniach pokračuje v neprípustnom správaní. Otca opakovane obťažuje nátlakovým správaním, vymýšľa si nezmyselné príbehy, ktorými sa snaží otca očierniť a dcére spôsobuje stres jej neadekvátnym správaním. Matka nedokáže pochopiť vážnosť situácie a dôvody, prečo boli neodkladné opatrenia nariadené. Matka sa pri telefonátoch s dcérou zväčša nezaujíma o dcéru, ale telefonáty využíva na osočovanie otca, negatívne vykresľovanie jeho osoby a zaťažovanie dcéry skutočnosťami o súdnych konaniach, čo v dcére vzbudzuje pocity stresu, strachu a smútku. Matka nedokáže prispôbiť svoju komunikáciu s dcérou a jej správanie voči dcére rozumovej vyspelosti dcéry s ohľadom na jej nízky vek. Zvukový záznam č. 11: „V. servus moja, už som myslela, že ťa nebudem počuť, lebo tato nedvíha telefón, čo robkáš V.?... Už si domka a aj ja som bola teraz v X. a tvoj tato nepovedal, že ideš prísť domkov“... „Tato nepovedal, že dneska prídeš, ja by som ťa čakala V.“... „Ale R. neklam, dobre. V., V. ja som sa už nemohla domov dostať, lebo tvoj tato vymenil zámok, vieš“ ... „Maminka ťa chce vidieť, len to tvoj tato nechce, aby ťa maminka videla, dobre“. Zvukový záznam č. 12: maloletá: „Nepoviem iba ahoj a koniec“, otec: „A prečo?“, maloletá: „Bojkám sa“ ... otec: „Hej, tak môžem vytočiť“, maloletá: „Nepoviem nič“ ... „Ja si myslím, že sa spýta aj kde sme“, otec: „Veď“

jej povedz, kde sme, ona vie kde sme“, maloletá: „Ja si myslím, že nevie, kde sme ...“, otec: „Ona vie, kde sme“, maloletá: „Odkiaľ“, otec: „Čo odkiaľ, veď ja som jej povedal, kde sme“, maloletá: „Tak ja poviem iba ahoj a koniec“, otec: „Nie, veď povedz všetko, dobre“, maloletá: „Všetko nie.“ Otec sa snažil sprostredkovať matke telefonický hovor s dcérou, maloletá prejavovala pocity úzkosti a strachu voči matke, čo opakovane vyjadrila slovami „bojkám sa“. Dcéra voči matke prechovávala pocity strachu už od doby, keď bývali v spoločnej domácnosti, ale strach začala navonok verbálne prejavovať až po vydaní neodkladných opatrení, keďže sa v súčasnosti cíti bezpečnejšie a v otcovi cíti silnú oporu, že sa mu dokáže so strachom z matky zdôveriť. Matka napriek nariadeniu neodkladného opatrenia, ktorým jej bol zakázaný vstup do bytu, nerešpektuje uznesenie. Napríklad búchala na vchodové dvere bytu so snahou dostať sa do bytu. S búchaním prestala až na upozornenie susedy, ktorá býva nad bytom, v ktorom býva otec s dcérou. Matka nedokáže zabezpečiť záujmy dcéry, je osoba nebezpečná pre dcéru a styk matky s dcérou by v súčasnosti vplýval na maloletú značne negatívne. Matka tvrdila, že s maloletou utečie a otec ju viac neuvidí. Matka pokračuje v nátlaku a emočnom vydieraní dcéry, ktoré boli dôvodom na vydanie neodkladných opatrení. Správanie preformovala do alternatívnej podoby s rovnakým zámerom. Problémy v komunikácii medzi matkou a dcérou, neprimerané správanie, výchovné metódy matky a vyhrážanie matky otec dostatočne preukázal opisom správania matky, jej spôsobom výchovy ako aj vyjadreniami matky tak ako sú uvedené v návrhu. Aktuálny psychický stav matky a jej správanie voči dcére neumožňuje styk matky s dcérou a odôvodňuje zákaz styku matky s dcérou.

2. Uznesením zo dňa 28. augusta 2018 sp. zn. 9P/94/2017 (číslo listu spisu, ďalej iba čl. 992-993) súd spojil na spoločné konanie: konanie o návrhu otca na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu vedený na Okresnom súde Liptovský Mikuláš sp. zn. 9P/94/2017 a konanie o návrhu matky na uloženie výchovného opatrenia sp. zn. 9P/76/2018; spoločné konanie vedie pod spisovou značkou 9P/94/2017.

3. Súd vo veci vykonal na pojednávaniach (26. 3. 2018, 18. 4. 2017, 26. 2. 2021, 10. 3. 2021, 26. 3. 2021, 16. 3. 2022) dokazovanie najmä výsluchmi účastníkov konania (rodičov maloletých detí), súdnej znalkyne Mgr. R. Š., listinami v spise, zvukovými nahrávkami predloženými účastníkmi konania a pripojenými spismi sp. zn. ČVS: ORP-395/1-VYS-LM-2017, ČVS: ORP-790/LH-LM-2017, 21PPOm/1/2017. Iné dôkazy súd nevykonával, ako neúčelné, vzhľadom na to, že nemohli podstatným spôsobom prispieť k preukázaniu pomerov rodičov a dieťaťa, ktoré sa odohrávali v súkromí medzi rodičmi a medzi rodičmi a dieťaťom.

4. Zástupca otca argumentoval najmä tým, že súdnou znalkyňou bolo dôrazne odporúčané, aby sa matka pred rozhodnutím súdu o osobnej starostlivosti podrobila intenzívnej psychoterapii a odstránili sa tak obavy zo skratového konania matky. Takéto odporúčanie vyplýva aj záverov znaleckého posudku č. 38/2021 MUDr. P.Á. H.. Matku od jej správania nedokázalo odstrašiť ani hrozba trestného stíhania a matka je v súčasnosti neprávoplatne odsúdená za trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia. Matka neprejavila žiadnu sebareflexiu vo vzťahu k sebe niečo zmeniť. Znalkyňa nevyklúčila skratové reakcie matky do budúcnosti. Pri príprave psychiatrického znaleckého posudku sa matka odmietla podrobiť vyšetreniu u znalca. Nebola odstránená prvotná obava, že matka je pre svoju dcéru nebezpečná. Otec súhlasí s rozšírením styku a proti nariadenému neodkladnému opatreniu nepodal odvolanie. Medzi rodičmi absentuje akákoľvek komunikácia, ktorá je imanentnou náležitou pre striedavú osobnú starostlivosť obidvoch rodičov. Žiada, aby sa matka najskôr podrobila individuálnej psychoterapii. potom sa obnovila komunikácia i za pomoci referátu poradensko-psychologických služieb. Nech tak súd urobí formou nariadenia výchovného opatrenia. Táto pochybnosť sa za celý rok neodstránila.

5. Zástupkyňa matky argumentovala najmä tým, že matka žiada zveriť maloletú do výlučnej starostlivosti matky a určiť otcovi styk alternatívne zveriť maloletú do striedavej osobnej starostlivosti. Maloletá potrebuje obidvoch rodičov. Chápe pocity otca a strach. Strach je schopný generovať skutky a súvislosti, ktoré sú následne veľmi zlé pre každého. Prešlo päť rokov a matka má styk s deväťročnou dcérou, ktorej už nemôže hovoriť rozprávky, nemôže objímať ako malé štvorročné dieťa a je to jediné jej dieťa. Spor je nutné ukončiť, aby malo dieťa možnosť byť v láskyplnom vzťahu s obidvoma rodičmi. Otec musí začať dôverovať matke, ako matka bola nútená dôverovať otcovi, že dieťa bude bez jej lásky vychovávať zdravo a šťastne. Striedavú osobnú starostlivosť navrhuje v dvojtýždenných intervaloch. Pre deti je to vhodnejšie, kým sa nastaví do stredy, potom sa musia odstavovať k druhému rodičovi. Navrhuje upraviť vianočné prázdniny tak, že každý (párny) rok by mala vianočný styk matka od 22.

do 26. (12.) v danom mesiaci - od 18.00 do 18.00 hod. a otec od 30. 12. do 6. (1). ďalšieho roku a v nepárnom roku naopak. Pokiaľ by to boli dvojtýždňové intervaly, tak nie je potrebné riešiť vlastne letné prázdniny. Výživné navrhuje neurčiť ak sa jedná o striedavú osobnú starostlivosť.

6. Kolízny opatrovník sa priklonil k tomu, aby bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti otca, obidvaja rodičia budú maloletú zastupovať a spravovať jej majetok v bežných veciach. Vyživovaciu povinnosť matky upraviť od začatia konania na súde vo výške primeranej potrebám dieťaťa ako aj možnostiam a schopnostiam matky v jednotlivých obdobiach a so zohľadnením výživného, ktoré už matka zaplatila. Styk matky s maloletou, upraviť tak, aby maloletá s matkou trávila, čo najviac času a zároveň nenarušilo doterajšie bežné fungovanie dieťaťa. Rodičom uložiť povinnosť, aby odovzdávanie a preberanie dieťaťa prebehlo bez prítomnosti rodinných príslušníkov. Styk upravený neodkladným opatrením každý druhý víkend od piatku do nedele zachovať a rozšíriť ho počas pracovných dní v rozpätí streda, piatok. Od rodičov sa očakáva, aby kooperovali. Styk upraviť počas prázdnin (letné prázdniny striedať v dvojtýždňových intervaloch) a sviatkov, aby maloletá Vianoce trávila s obidvomi rodičmi. Obidvom rodičom uložiť povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu. U otca s cieľom odbúrania nedôvery a obáv z konania matky v súvislosti s maloletou, u matky vo vzťahu k partnerovi, rodičovstvu a komunikácii s maloletou. Rodičia nech oznámia súdu, u ktorých odborníkov sa poradenstvu budú podrobovať. Odporúča rodičom, aby sa podrobili psychoterapii vo vlastnom záujme a v najlepšom záujme ich dcéry. Poukázal na doterajší vývoj rodinnej situácie, výsledky znaleckých dokazovaní, výsledky trestných konaní, terénnu sociálnu prácu, spoluprácu s inštitúciami, nevyužitie formy pomoci. Zverením maloletej do starostlivosti otca budú pre maloletú zachované väzby, ktoré si vytvorila (na prostredie, spolužiakov, kamarátky, ľudí, na ktorých je zvyknutá). Naučila sa fungovať v rodinnom provizóriu a jej biologická rodina stále nie je stabilná. Pre maloletú je dôležité zachovať tie prvky prostredia, ktoré sú stabilné a dávajú jej pocit istoty, aby v rámci tejto stability mohla budovať a vytvárať ďalšie istoty v prostredí matky. Medzi maloletou a matkou je väzba, ktorú je potrebné budovať a rozširovať, rozvíjať so všetkou zodpovednosťou na strane obidvoch rodičov. Splnením túžby dieťaťa v rovnakom pomere stráviť so svojimi rodičmi čas, aj keď oddelene, riešením by bola striedavá osobná starostlivosť. Predpokladom striedavej starostlivosti v záujme dieťaťa je vzájomná dôvera, komunikácia, kooperácia rodičov a vzájomne rešpektujúci vzťah rodičov. Pre maloletú by bolo dobré, aby videla svojich rodičov kooperovať. Pri jej osobnej vyspelosti a vnímavosti je predpoklad, že by veľmi rýchlo úprimnú snahu svojich rodičov zachytila a ocenila. Toto by malo byť cieľom snahy obidvoch rodičov. Od každého rodiča sa vyžaduje osobné nastavenie a úprimná snaha. Aktuálna situácia rodičov nie je predpokladom úspešnej striedavej starostlivosti, ktorá by bola v najlepšom záujme a v prospech maloletej. V spisovej dokumentácii i v znaleckých dokazovaniach je zdokumentované, že maloletá je vnímavá na konflikty rodičov i iných príbuzných. V konflikte sa dostáva do neistoty, uzavrie sa a situácie sú pre ňu zaťažujúce. Je veľmi dôležité, aby sa nedostávala do situácii, kedy sa má rozhodnúť medzi jedným alebo druhým rodičom. Je dôležité, aby úpravou výkonu rodičovských práv a povinností boli nastavené pravidlá. Len ich prísny rešpektovaním a dodržiavaním, za súčasného vedenia odborníkom a úprimnej snahy rodičov, môže medzi rodičmi začať znova vznikať proces budovania dôvery v rodičovskom vzťahu. Je dôležité, aby sa maloletej dostávali len pozitívne podnety bez akéhokoľvek spochybňovania ktoréhokoľvek rodiča. Je na rodičoch, aby v tomto zmysle zabezpečili pre maloletú bezpečné prostredie, vylúčili negatívne vplyvy a pre seba pripravili a zabezpečili podmienky pre vzájomne rešpektujúci rodičovský vzťah.

7. Prokurátorka vo svojom stanovisku uviedla, že maloletá potrebuje pravidelný kontakt s obidvoma rodičmi, ktorí sa dokážu vzájomne rešpektovať a vytvárať harmonické prostredie pre dieťa, v ktorom dieťa bude mať slobodný prejav citov voči druhému rodičovi. Toto je možné dosiahnuť striedavou starostlivosťou, ktorá na základe dokazovania nebola vylúčená. Navrhuje zveriť maloletú do striedavej osobnej starostlivosti v týždňových intervaloch a výživné do budúca neurčiť. Apelovala na rodičov, aby ak bude nariadená striedavá starostlivosť, využili ju a aby zlepšili vzájomnú komunikáciu. Svoju energiu a čas venovali zlepšeniu komunikácie, namiesto boju medzi sebou a boju s inštitúciami. Dieťa je v dobrom stave, v škole prosperuje nadpriemerne, nie je dôvod do budúca, aby boli menené väzby, ktoré už má vytvorené, či už na základnej škole, krúžkoch. Ak by to bolo v týchto intenciách, je nádej, že striedavá starostlivosť by mohla fungovať.

8. Otec maloletej súhlasil s rozšírením styku, ale nie striedavou starostlivosťou. Vyslovil obavu, že matka svoj postoj k nemu a ďalším ľuďom bude prenášať na V.. Bojí sa, že sa zopakuje to, čo pred tromi rokmi

a matka sa bude snažiť V. mu odcudziť tak, ako sa to deje v rodine jej sestry, s ktorou stále žije v spoločnej domácnosti a je pod jej vplyvom.

9. Matka maloletej vo vzťahu k úprave výkonu rodičovských práv a povinností súhlasila so záverečným vyjadrením splnomocnenej zástupkyne.

10. § 24 Zákona o rodine, ďalej iba ZR (2) Ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa. Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa. (4) Súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

§ 25 ZR (2) Ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvoze; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť. (4) Ak jeden z rodičov opakovane bezdôvodne a zámerne neumožňuje druhému rodičovi styk s maloletým dieťaťom upravený podľa odseku 1 alebo 2, súd môže na návrh niektorého z rodičov zmeniť rozhodnutie o osobnej starostlivosti.

§ 26 ZR Ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

§ 28 ZR (1) Súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä a) sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývin maloletého dieťaťa, b) zastupovanie maloletého dieťaťa, c) správa majetku maloletého dieťaťa. (2) Rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

§ 36 ZR (1) Rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. 6) Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

§ 62 ZR (1) Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. (2) Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. (3) Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. (4) Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. (5) Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. (6) Ak je maloleté dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, súd pri určení výživného prihliadne na dĺžku striedavej osobnej starostlivosti každého rodiča alebo súd môže rozhodnúť aj tak, že počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov výživné neurčuje.

§ 65 ZR (1) Ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

§ 75 ZR (1) Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho

zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihladne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

§ 76 ZR (1) Výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

§ 77 ZR (1) Právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

§ 37 ZR (1) Nevhodné správanie sa detí, ako aj porušovanie povinností rodičov, vyplývajúcich z ich rodičovských práv a povinností, alebo zneužívanie ich práv môže každý oznámiť orgánu sociálnoprávnej ochrany detí, obci alebo súdu. Rovnako môže každý oznámiť tomuto orgánu, obci alebo súdu skutočnosť, že rodičia nemôžu plniť povinnosti vyplývajúce z rodičovských práv a povinností. (2) Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd môže rozhodnúť o uložení týchto výchovných opatrení: b) určí nad výchovou maloletého dieťaťa dohľad; dohľad vykonáva najmä za súčinnosti orgánu sociálnoprávnej ochrany detí, obce, školy, neštátnych subjektov a zariadenia, v ktorom je maloleté dieťa umiestnené, d) uloží maloletému dieťaťu a jeho rodičom povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo inému odbornému poradenstvu. (7) Súd sleduje vykonávanie výchovných opatrení najmä v súčinnosti s orgánom sociálnoprávnej ochrany detí, obcou, neštátnym subjektom a s príslušným zariadením. (8) Súd hodnotí účinnosť výchovného opatrenia priebežne tak, aby pred uplynutím obdobia, ktoré uviedol v rozhodnutí o jeho uložení, zhodnotil splnenie účelu výchovného opatrenia. Súd zruší výchovné opatrenie, ak splnilo svoj účel. Ak je to v záujme maloletého dieťaťa, môže súd rozhodnúť o opakovanom uložení výchovného opatrenia alebo o uložení iného vhodného výchovného opatrenia. Ak súd na základe zhodnotenia účinnosti výchovného opatrenia rozhoduje o opakovanom uložení výchovného opatrenia podľa odseku 3 alebo o uložení iného vhodného výchovného opatrenia podľa odseku 3 alebo o nariadení ústavnej starostlivosti podľa § 54, môže dočasne upraviť pomery maloletého dieťaťa do právoplatnosti rozhodnutia.

11. Zhodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti mal súd preukázané nasledovné. Predmetom konania je úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej V. Q., nar. XX. X. XXXX (§ 28, § 36 ZR). Otec žiada maloletú zveriť do jeho osobnej starostlivosti. Matka žiada maloletú zveriť do jej osobnej starostlivosti alebo do striedavej osobnej starostlivosti a upraviť styk počas sviatkov a prázdnin. Pri rozhodovaní o osobnej starostlivosti o maloletú musel mať súd preukázanú bezpečnosť maloletej (vo vzťahu k ochrane jej života a zdravia) a vhodnosť výchovy poskytovanej rodičmi dieťaťu (na emocionálny vývoj dieťaťa). V konaniach vo veci starostlivosti súdu o maloletých je súd povinný postupovať tak, aby zistil skutočný stav veci (Čl. 6 CMP) aj v situácii, ak niektorý z účastníkov neposkytuje súdu potrebnú súčinnosť. Pre rozhodovanie súdu je prvoradým hľadiskom záujem maloletého dieťaťa (Čl. 5 ZR).

12. Už pred začatím konania (9. 10. 2017) sa v rodine vyskytli problémy s výchovou dieťaťa, na ktorú mali rodičia rozdielne názory a prístup. Problémy boli znásobené prebiehajúcim rozchodom rodičov maloletého dieťaťa (najmä odsek 13, 14, 15 odôvodnenia rozsudku). Rodičia dieťaťa nie sú manželia a maloletá V. je ich jediným dieťaťom.

13. Podľa internej elektronickej komunikácie medzi pracovníčkou a psychologičkou Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny úradu práce Liptovský Mikuláš (ÚPSVaR LM) PhDr. J. P. (čl. 78) matka maloletej nedala súhlas s poskytovaním informácií o sebe. Psychologička len potvrdila, že rodičia vyhľadali pomoc už v roku 2014 a žiadali o mlčanlivosť. Odporučila im súkromného klinického psychológa. V roku 2015 bola požiadaná o spoluprácu Mgr. J. Y. (pracovníčka ÚPSVaR LM). Rodičom bola odporučená mediácia a podpísali mediačnú dohodu na ÚPSVaR LM. V roku 2017 matka psychologičku ÚPSVaR maloletej opakovane vyhľadala a ona jej odporučila kvôli kapacitným možnostiam referátu poradensko-psychologických služieb spoluprácu so súkromnými psychológmi. Dňa 6. 8. 2017 ju matka maloletej žiadala o konzultáciu. Dňa 9. 8. 2017 otec maloletej žiadal o nalievavú konzultáciu. Dňa 10. 8. 2017 uskutočnila konzultáciu s otcom maloletej. Dňa 16. 8. 2017 uskutočnila konzultáciu s matkou, pri ktorej sa snažila overiť informácie uvádzané s otcom. Podľa názoru psychologičky „napriek vzťahovým problémom medzi rodičmi maloleté dieťa nie je v ohrození života, spolupráca s odborníkmi je však aj naďalej potrebná“.

14. Mediátorka JUDr. Mgr. B. Š. dňa 14. 9. 2017 podala na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru v Brezne, odbore kriminálnej polície trestné oznámenie pre podozrenie zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Trestného zákona. Uviedla, že ako mediátorka začala s rodičmi dieťaťa mediáciu, s ktorou súhlasili obidvaja rodičia. Najskôr na oddelených mediálnych stretnutiach. Neskôr na spoločnom mediálnom stretnutí. Rodičia si dohodli pravidlá, ktoré boli zapracované do návrhu mediáčnej dohody. Na základe mediáčnej dohody rodičia začali navštevovať psychológa Mgr. L. (dve návštevy). Matka ďalšie návštevy odmietla. Podľa jej vedomostí spolupracovala so psychologičkou Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Liptovskom Mikuláši pani P. Pri koncipovaní návrhu mediáčnej dohody na žiadosť matky bolo v návrhu, že kontakt so starou matkou zo strany otca sa zužuje na jeden deň v týždni. Na žiadosť matky bolo do návrhu mediáčnej dohody zapracované, že návštevy manželovej rodiny sú len cez sviatky a ona vtedy odíde z domu. Z priebehu mediácie uviedla svoje postrehy. Rodičia maloletej sa s nikým nestretávajú. Matka dokáže byť celé dni sama doma. Keď je doma s dcérou, nejde s ňou von a sú celý deň v byte. Matka sa otcovi dieťaťa pri konfliktoch vyhráza, že ho obviní zo sexuálneho zneužívania dcéry. Otec sa bojí zavolať svoju rodinu na návštevu. Otec správanie matke toleruje, lebo má strach, aby matka maloletú nevzala, neublížila jej. Matka maloletej uviedla v súvislosti s jej sestrou, že sa polroka skrývala s deťmi, lebo úrad práce, sociálnych vecí a rodiny jej chcel deti odňať. Mediátorka na internete našla, že išlo o deti E. a matkina sestra sa s nimi schovávala polroka. Keď chcel otec vziať dcéru ku starkej (otcovej matke), matka dcéru vykrikovala, že je nevďačnica, že si ju neváži. Keď dcéra začala plakať, matka ju dokázala dohnať do krajnosti. Otec jej uviedol, že keď chcel vziať dcéru na stretnutie s jeho matkou (starkou), dcérina matka povedala, že jej nedá šaty a bude chodiť s holou ríťou. Dcéru zo šiat vyzliekla, dcéra začala plakať, že taká nikde nepôjde. Keď počas prázdnin mala byť V. v škôlke, matka ju tam nedala, čo odôvodnila tým, že by sa prišli vypytovať tety zo sociálky. Otec zistil, že v stanovisku zo škôlky sa nevyjadřili pozitívne na adresu matky a to mohla byť spúšťačiacou reakciou matky, prečo dieťa nedala do škôlky. Matka nevie, čo je kritika a pozná len svoju pravdu. Matka trpí artritídou, má bolesti a jej stav si vyžaduje pokoj. Otec dieťaťa spolupracuje s organizáciou na pomoc týraným ženám „ženy v meste“. Mediátorka sa telefonicky spojila s kontaktnou osobou, ktorá jej povedala, že pripravujú návrh na vydanie neodkladného opatrenia. Otec potreboval na to čas, preto ju požiadali, aby odložila podanie trestného oznámenia, aby stihli všetky veci zariadiť a maloletá a otec neboli v ohrození. Preto sa dohodli, že trestné oznámenie posunie na 14. 9. 2017, hoci situáciu rieši od 23. 8. 2017.

15. Maloletá V. Q. bola vyšetrená na posúdenie psychomotorického vývinu v Centre pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie Liptovský Mikuláš (čl. 487) dňa 30. 6. 2017. Podľa matky bolo dieťa od mala náročné (plakávala, dožadovala sa mamy). Uviedla, že vzťah rodičov je komplikovaný. Pohovory so psychológom na referáte poradensko-psychologických služieb a stretnutia s mediátorom pomohli len dočasne. Maloletá sa na vyšetrenie dostavila v sprievode matky. Nadviazanie kontaktu prebehlo bez problémov. Dieťa vystupovalo smelo, nebojácne, je primerane komunikatívne, testové úlohy rieši ochotne so záujmom. U dieťaťa bol zistený primeraný rozsah aktívnej slovnej zásoby aj primerané všeobecné vedomosti. Chápanie bežných sociálnych situácií a orientácia sociálnej realite boli vzhľadom k veku dieťaťa na dobrej úrovni. Dieťa bolo zorientované v osobných údajoch, poznalo farby, počítalo do desať. Veľmi dobre bola rozvinutá schopnosť abstraktno-vizuálneho uvažovania, čo svedčí o primeranej zrelosti centrálnej nervovej sústavy. U maloletej boli zistené intelektové schopnosti v rámci vekovej normy. Po emocionálnej stránke sa dieťa vyvíjalo primerane veku. V kresbovom ani hravom prejave neboli viditeľné žiadne známky nevhodného zaobchádzania s dieťaťom (v zmysle bytia, neprimeraného zaťažovania domácimi prácami a podobne). Matka je úzkostne naviazaná na dieťa, z čoho vyplýva hyperprotektívny výchovný štýl. Centrum odporučilo zladit' výchovný prístup rodičov formou kompromisov na obidvoch stranách. Prípadné nezhody a názorové rozdiely neriešiť za prítomnosti dieťaťa a nijakým spôsobom dieťa nevťahovať do konfliktov. Hyperprotektívny výchovný štýl na strane matky môže mať za následok vznik rôznych foriem úzkosti u dieťaťa, nesamostatnosť vo vyššom veku, preto je potrebné dieťa vystavovať veku primeranej záťaži a úlohám. Matke bola odporučená odborná psychoterapeutická starostlivosť. Dieťa profituje zo vzťahov k obidvom rodičom a pre jeho zdravý vývin je potrebná prítomnosť ženského aj mužského správania. Dieťa potrebuje primeranú mieru sociálnych kontaktov s rovesníkmi nielen v materskej škole, ale aj detských ihriskách, návštevách a podobne.

16. Pred a po začatí konania boli opakovane (niektoré rodičovské) práva a povinnosti rodičov upravované neodkladnými opatreniami. Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením sp. zn. 21PPOm/1/2017 zo dňa 26. 9. 2017 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým zveril maloleté dieťa do

starostlivosti otca (podľa § 365 CMP). Dôvodom bolo ohrozenie života a zdravého vývoja maloletej zo strany matky (hrozba samovraždou matky rozšírenou o vraždu dieťaťa). Uznesením zo dňa 26. 9. 2017 č. k. 20C/34/2017-23 Okresný súd Liptovský Mikuláš uložil S. J. K. (matke), aby dočasne nevstupovala do bytu č. X nachádzajúcom sa na druhom poschodí, vchod č. XX, bytového domu súp. č. XXX, na ulici T. v K. X. podľa § 325 ods. 2 písm. e/ CSP. Uznesením sp. zn. 9P/94/2017 zo dňa 23. 10. 2017 súd nariadil dočasné zverenie maloletej do osobnej starostlivosti otca (výrok I.). Otcovi, matke a maloletej súd uložil povinnosť podrobiť sa odbornému psychologickému poradenstvu u psychologičky Mgr. Q. O. na Referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, zameranému na spôsob komunikácie matky s maloletou, spracovanie situácie v rodine a úpravu rodičovských vzťahov po dobu 4 mesiacov (výrok II.). Návrh otca, ktorým sa mal matke uložiť zákaz približovať sa k maloletej do vzdialenosti 50 m a zákaz stykať sa s maloletou súd zamietol (výrok III. a IV.). Návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia o úprave styku matky s maloletou súd zamietol (výrok V.). Uznesením sp. zn. 9P/94/2017 zo dňa 13. 3. 2018 súd dočasne matke zakázal styk s maloletou, bez predchádzajúceho súhlasu otca a s výnimkou styku za účelom vykonávania úradnej činnosti štátnych orgánov a osôb poverených štátnymi orgánmi (výrok I.). Návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa mala maloletá zveriť do jeho osobnej starostlivosti a ktorým sa mal matke a sestre matky P. S. E. uložiť zákaz približovať sa k maloletej do vzdialenosti 50 m bol zamietnutý (výrok II., III. a IV.). Uznesením sp. zn. 9P/94/2017 zo dňa 24. 4. 2018 súd zmenil svoje uznesenie zo dňa 13. 03. 2018 tak, že nariadil neodkladné opatrenie, podľa ktorého bola matka dočasne oprávnená stykať sa s maloletou v poradí prvú, druhú a tretiu sobotu v kalendárnom mesiaci, v čase od 9:30 hod. do 11:00 hod. v priestoroch Detského centra Slovensko v Ružomberku v prítomnosti jeho pracovníkov (výrok I.). Návrhy matky, ktorými sa mala maloletá zveriť do jej dočasnej starostlivosti a zrušiť uznesenie zo dňa 13. 3. 2018 zamietol (výrok II.). Krajský súd v Žiline uznesením sp. zn. 7CoP/39/2018 zo dňa 30. 8. 2018 uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 13. 03. 2018 vo výroku I. zrušil a súčasne upravil styk matky s maloletou na každý nepárny piatok v mesiaci od 15:30 hod. do 18:30 hod. a na každú párnú sobotu v mesiaci od 13:00 hod. do 17:00 hod. bez prítomnosti otca s určením, že otec je povinný maloletú na styk s matkou riadne pripraviť a v určenú hodinu maloletú odovzdať matke v mieste bydliska otca. Matka je povinná maloletú po ukončení styku v určenú dobu a hodinu prevziať a odovzdať otcovi v mieste bydliska otca bez prítomnosti rodinných príslušníkov matky. Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš bola uložená povinnosť, aby po dobu 6 mesiacov vykonával každý kalendárny mesiac šetrenie ohľadom realizácie neodkladného opatrenia a predkladal správu o tom súdu prvej inštancie. Odvolací súd zamietol návrh matky na zrušenie uznesenia Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 23. 10. 2017 a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by maloletá bola dočasne zverená do jej osobnej starostlivosti. Súd uznesením sp. zn. 9P/94/2017 zo dňa 6. 8. 2018 návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia vo veci dočasného zverenia maloletej do jej starostlivosti a eventuálny návrh o úprave styku na verejnom priestranstve zamietol (výrok I. a II.). Súd zamietol návrhy matky na zrušenie uznesenia Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 21PPOm/1/2017 zo dňa 26. 9. 2017 v spojení s uznesením Krajského súdu Žilina sp. zn. 11CoPom/1/2018 zo dňa 29. 12. 2017 o nariadení neodkladného opatrenia a uznesenia Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 9P/94/2017 zo dňa 23. 10. 2017, ktorým sa maloletá dočasne zverila do osobnej starostlivosti otca (výrok III.). Krajský súd v Žiline uznesením sp. zn. 10CoP/51/2018, 10CoPno/1/2019 zo dňa 14. 03. 2019 napadnuté uznesenie prvostupňového súdu potvrdil a návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 28. 9. 2018 (podaný v priebehu odvolacieho konania), ktorým žiadal zmenu úpravy styku matky s maloletou, zamietol. Prvostupňový súd uznesením sp. zn. 9P/94/2017 zo dňa 30. 4. 2019 v spojení s uznesením odvolacieho súdu sp. zn. 7CoP/34/2019 zo dňa 05. 6. 2019 návrh matky zamietol. Uznesením sp. zn. 9P/94/2017 zo dňa 21. 6. 2019 prvostupňový súd návrh otca na zákaz styku matky s maloletou zamietol (výrok I.). Rovnako zamietol aj návrhy matky (výrok II. a III.). O odvolaní rodičov rozhodol uznesením Krajský súd v Žiline sp. zn. 6CoP/46/2019, 6CoPno/2/2019 zo dňa 30. 9. 2019 tak, že napadnuté uznesenie prvostupňového súdu potvrdil. Súčasne odvolací súd nariadil neodkladné opatrenie, podľa ktorého je matka počnúc dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia oprávnená stretávať sa s maloletou dvakrát mesačne v rozsahu dvoch hodín výlučne za prítomnosti otca a pracovníka Referátu poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš. Matka je povinná dohodnúť s Referátom poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš konkrétny termín stretnutia a tento najneskôr 5 dní vopred písomne oznámiť otcovi maloletej a otec je povinný pripraviť maloletú na stretnutie a v dohodnutom termíne zabezpečiť účasť maloletej na stretnutí s matkou na Referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš a pri stretnutiach poskytovať náležitú súčinnosť. Uznesením sp. zn. 9P/94/2017 zo dňa 3. 2. 2022 okresný súd zrušil uznesenie Krajského súdu Žilina, sp. zn.

6CoP/46/2019, 6CoPno/2/2019 zo dňa 30. 9. 2019 v časti úpravy styku matky s maloletou dcérou V. Q., nar. XX. X. XXXX a nariadil neodkladné opatrenie, podľa ktorého je matka až do právoplatného skončenia konania vo veci samej oprávnená stykať sa s maloletou každý víkend v párnom kalendárnom týždni od piatka od 16.30 hod. do nedele 18.30 hod.

17. Súd sledoval výkon vyššie uvedených neodkladných opatrení (odsek 16 odôvodnenia rozsudku), najmä vo vzťahu k bezpečnosti maloletého dieťaťa (pre hrozbu samovraždou matky rozšírenej o vraždu dieťaťa); výchovných metód rodičov a ich prejavov s možnými dôsledkami na maloleté dieťa (odsek 18, 19 odôvodnenia rozsudku).

18. R.. Q. O., psychologička referátu poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš v správe na výzvu súdu 30. 1. 2018 uviedla, že na základe uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia (sp. zn. 9P/94/2017 zo dňa 23. 10. 2017) začala s klientmi spoluprácu a po uplynutí dvoch mesiacov ju musela z vážnych dôvodov predčasne ukončiť (čl. 204). Nemôže ďalej pokračovať v spolupráci s klientmi pre hlboko narušený vzťah pani matky voči psychologičke a absentujúcu sebareflexiu u matky. Posledné stretnutie matky s dcérou bolo pre dieťa traumatizujúce. Prípado presahuje kompetencie poradenského psychológa. Neodkladné opatrenie neplní svoj účel a nie je možné v ňom naďalej pokračovať. Súd vyzval R.. Q. O. na doplnenie správy. V záverečnej správe z plnenia neodkladného opatrenia zo dňa 20. 2. 2018 (čl. 281-286) psychologička informovala, že počas dvoch mesiacov spolupráce, ktorá musela byť predčasne ukončená, sa realizovalo 17 stretnutí formou individuálnej konzultácie s otcom, matkou, formou stretnutí maloletej s matkou, formou stretnutia s matkou a otcom. Rodičia počas obdobia spolupráce dodržiavali termíny stretnutí. Rodičia maloletej sa podrobili odbornému psychologickému poradenstvu zameranému na spracovanie aktuálnej situácie v rodine. Matka maloletej mala individuálne psychologické konzultácie zamerané predovšetkým na reflexiu a korekciu jej správania voči maloletej dcére. Stretnutia matky s dieťaťom sa uskutočňovali v prítomnosti psychologičky na referáte poradensko-psychologických služieb. Matka maloletej nedisponovala akoukoľvek sebareflexiou voči vlastným nedostatkom a neadekvátnym formám komunikácie s dcérou. Nerešpektovala názor psychologičky. Pri upozornení a neodporúčaní psychologičky priviesť na pôdu referátu poradensko-psychologických služieb svoju širšiu rodinu, to klientka neakceptovala. Klientka dlhodobo devalvovala osobnosť psychologičky aj pred maloletou. Vyjadrovala sa o psychologičke ako zlej tete, ktorá jej chce zobrať dieťa, vyjadrovala pochybnosti o morálke, profesionalite a nezáujatosti psychologičky. Na poslednom stretnutí oslovila psychologičku „moja“. Matka maloletej dlhodobo vyjadrovala nespokojnosť s prístupom psychologičky a vyjadrila prianie spolupracovať s inou psychologičkou. Matka maloletej dlhodobo komunikovala nespokojnosť s nastavením stretnutí (každý týždeň, okrem jedného týždňa), čo považovala za časovo nepostačujúce. Matka maloletej vyžadovala stretnutie s dcérou u psychologičky aj počas sviatkov a v čase medzi sviatkami, keď jej to nebolo umožnené. Na poslednom stretnutí 9. 1. 2018 vyčítala psychologičke a obviňovala ju pred dcérou za to, že čo je psychologička za človeka, že nemá svedomie, že nemá srdce, že nikto nemá srdce a nikto nechcel, aby V. mala cez Vianoce maminku a podobne. Matka maloletej mala tendenciu zasahovať do procesu psychologičkej intervencie, diktovala psychologičke ako s ňou má pracovať a komunikovať. Matka maloletej počas spolupráce so psychologičkou dlhodobo nerešpektovala jej názory a postrehy a tým nedošlo k žiadnej náprave matkinho správania a uvedomenia si neadekvátnych reakcií na dcéru. Matka komunikovala smerom k dcére s prvkami manipulácie, citového vydierania, vo verbálnych prejavoch matky postrehla prvky emocionálneho tlaku na dcéru, v správaní matky voči dcére spozorovala tendenciu zhadzovať otca. Matka viackrát upozornila dcéru na to, že ju otec nevhodne obliekol, že sa jej nevenuje tak dobre ako ona. Naopak mala tendenciu vyzdvihovať seba a svoju rodinu. V správaní matky bola zreteľná hyperprotektivita, úzkosť. Keď sa dieťa hralo s matkou pexeso a začalo ho hrať pod skleneným stolom, matka sa prejavovala nepokojne, opakovane upozorňovala dieťa, že nehrá podľa pravidiel a odmietala s dieťaťom hru ďalej hrať. Prejavovala hnev na otca, keď dal otca dcére buchtu. Matka vytrhla dcére buchtu s tým, že ona teraz nepotrebuje buchtu od ocinka, že maminka jej teraz nemôže dávať buchty a že ona bude jesť teraz to, čo je doniesla maminka. Rozprávala dcére vety typu ocinko chcel na štyridsiatku bicykel a maminka chcela bábätko a podobne. Časté bolo vlastné emocionálne ulavovanie si pred dcérou a tým zaťažovanie dieťaťa po psychickej stránke. Odporúčania psychologičky matka maloletej neakceptovala a väčšinu postrehov zamietla alebo vyvrátila s vysvetlením, že jej správanie bolo mienené inak. Na poslednom stretnutí dňa 9. 1. 2018 psychologička stretnutie predčasne ukončila a poslala dieťa do vedľajšej kancelárie, aby nebolo vystavené neadekvátnemu správaniu matky, keď matka kričala na psychologičku a hovorila dcére, že jej otec nechce, aby mala maminku a podobne. Matka neakceptovala návrh psychologičky porozprávať

sa o tom na individuálnom stretnutí na ďalší týždeň a kričala, že ona končí so stretnutiami na referáte poradensko-psychologických služieb, ak psychologička pošle dcéru vedľa. V neverbálnych prejavoch absentovala u matky voči dcére blízkosť a vrúcnosť, často sedeli na stoličkách vedľa seba. Zvíťanie matky s dcérou bolo málo vrúčne -fyzické prejavy voči dcére boli krátke a rýchle. Správanie matky k otcovi sa prejavovalo tak, že opakovane sa neozdravila na jeho pozdrav. Na jednom stretnutí s obidvomi rodičmi zvyšovala matka hlas, sadla si na koniec miestnosti oproti otcovi a psychologičke. Správanie matky bolo emocionálne exponované, obviňujúce s prvkami útočnosti. Matka pri dohadovaní termínov nebrala ohľad na V. a jedno stretnutie určila na rannú hodinu, keď mala ísť maloletá do škôlky. Matka nedala súhlas na rozhovor s maloletou u psychologičky na referáte poradensko-psychologických služieb a tým zamedzila individuálnemu stretnutiu s maloletou. Otec maloletej na stretnutiach so psychologičkou komunikoval otvorene, spolupráca prebiehala pokojne. Disponoval dávkou sebareflexie. Rešpektoval názory psychologičky. Vo verbálnych prejavoch v komunikácii s dcérou otec komunikoval rovnocenne, otvore adekvátne jej veku, komunikácia medzi otcom a maloletou bola uvoľnená a spontánna. V neverbálnych prejavoch otca voči dcére opakovane pozorovali prejavy blízkosti (sedenie otcovi na kolenách, V. si často opierala svoje čelo o otcove čelo). U otca bolo badať obavy nepredvídateľného správania matky, mal tendenciu komunikovať a prejavovať sa voči matke v prítomnosti tretej osoby (svedka). Otec predkladal návrhy stretnutí, kedy to vyhovovalo jemu, ktorý je zamestnaný ako pedagóg a aj maloletej. Správanie rodičov dieťaťa voči sebe bolo emočne chladné, rezervované, v komunikácii zo strany matky nieslo prvky útočnosti voči otcovi a zo strany otca nieslo prvky obhajovania sa pred matkou. Napriek priestoru na častý a pravidelný kontakt matky s dcérou a opakované konzultácie s matkou o jej neadekvátnom správaní, počas dvoch mesiacov nezaznamenali žiadne pozitívne zmeny v správaní matky. Keďže nenastala žiadna pozitívna zmena v správaní matky a posledné stretnutie matky s dcérou bolo pre dieťa traumatizujúce, neodkladné opatrenie neplní svoj účel. Matka maloletej prejavovala vo svojom prístupe k spolupráci s referátom poradensko-psychologických služieb dlhodobu nezaujatú prácu na náprave svojho správania voči dcére. Nedôvera v nezaujatosť psychologičky zo strany matky a jej opakovaná devalvácia osobnosti psychologičky narúšali vzťah a zamedzovali procesu psychologičkej intervencie. Posledné stretnutie matky s maloletou dcérou niesli prvky traumatizácie voči dieťaťu. Pokiaľ by matka dcére naďalej komunikovala nezdravé myšlienky, sugestívne negatívne na ňu naďalej pôsobila, malo by to za následok manipuláciu dieťaťa a negatívny vplyv na jeho psychický vývoj. Rodičia spolu nevedia konštruktívne komunikovať. Odporučili osobnosť matky odovzdať do kompetencií psychoterapeuta, prípadne psychiatra.

19. Detské centrum Slovensko v Ružomberku podaním zo dňa 6. 8. 2018 požiadalo o zrušenie neodkladného opatrenia (sp. zn. 9P/94/2017 zo dňa 24. 4. 2018). V správe uviedli, že stretnutia matky s dcérou prebiehali podľa neodkladného opatrenia v určených časoch. Rodičia dodržiavali stanovené termíny príchodov a odchodov. Otec maloletej spolupracoval so zariadením bez výhrad a požiadavky rešpektoval. Maloletú na stretnutia pripravil, na stretnutia sa tešila, prichádzala spokojná a uvoľnená. Otec opakovane vyjadroval obavu zo stretnutí s matkou a obával sa, že matka bude na V. vyvíjať tlak a konfliktne vystupovať voči nemu. Žiadal ich, aby boli prítomní aj pri preberaní a odovzdávaní dieťaťa. Z ich pohľadu bolo problematické odovzdávanie dieťaťa medzi otcom a matkou, súčasťou toho bola aj matkina sestra pani E., o čom niekoľkokrát informovali aj matku. Pani E. sa dovoľavala svojich práv ako príbuzná maloletej na stretnutie s ňou, napriek upozorneniam, že rozrušuje maloletú. Upozornenia nebrala na vedomie a nerešpektovala. Dožadovala sa fotiek s neterou, nahrávala ju na mobilný telefón, vystupovala konfliktne voči otcovi maloletej v prítomnosti maloletej, čím vytvárala konfliktné prostredie a neprimerane vstupovala do interakcie matka, otec a dcéra. Mali výhrady voči tomu ako komunikujú s dieťaťom, nahrávajú a fotia dieťa, aj pracovníkov organizácie, vťahujú ju do konfliktov s dospelými. Maloletá situácii nerozumela, čo v nej môže vyvolávať neistotu, zmiešané pocity, prípadne tendenciu ochraňovať jedného rodiča pred druhým. Matku informovali o tom, že pokiaľ ich výhrady neakceptuje, požiadajú súd o zrušenie neodkladného opatrenia. Po tomto rozhovore matka rešpektovala ich pokyny a ďalšie preberanie a odovzdávanie dieťaťa prebehli bez výrazných problémov. Stretnutia matky s dcérou prebiehali v pokojnejšej atmosfére. Matka dieťaťu doniesla niekoľko hračiek, sladkostí, prípadne koláč, darček a podobne. Na stretnutie vždy doniesla a pripravila pre dcéru aktivity (pozeranie rozprávok, spievanie, kreslenie, maľovanie, vystrihovanie). Všetky stretnutia si matka nahrávala a urobila si niekoľko fotiek s dcérou. Po prvom stretnutí ich poprosila, či by mohla byť na stretnutiach prítomná vždy iba jedna pracovníčka, čomu vyhovel. V jej správaní voči dcére je badať snahu o zaujatie, rozprávala jej o jej rodine, hlavne o pani E., čo jej kúpila, ako jej chýba, že by ju chcela vidieť, pýtala sa, čo robila, kde bola a podobne. V rozhovore dominovala snaha o získanie všetkých informácií, overovanie detailov o živote maloletej, kto sa o ňu stará, kedy, kde bola a s kým. Aj napriek tomu, že maloletá po chvíli

nemá záujem o pokračovanie rozhovorov, prípadne je zaujatá niečím iným. Matka ľahko sklzáne k tomu, že uspokojuje primárne svoje potreby (v získaní informácií, informovaní o svojej rodine, svojom živote a svojich aktivitách) a mala tendenciu dcéru viesť v aktivitách direktívne. Opakovane poukázala na nedostatočnú starostlivosť otca (nevhodné oblečenie), prípadne mala tendenciu riešiť s ním konflikt v prítomnosti dcéry. Po upozornení sa stiahla a rešpektovala pokyny. Na poslednom stretnutí 4. 8. 2017 matka opäť prišla so sestrou pani E.. Matka akceptuje a obhajuje správanie pani E., potvrdzuje jej právo na stretávanie sa s dieťaťom, napriek tomu, že ju opakovane upozornili, že stretnutia slúžia na stretávanie matky a dieťaťa. Na poslednom stretnutí vyvrcholilo správanie do situácie, keď matka vzala dieťa na ruky a držala ho v otvorenom okne druhého poschodia budovy, aby mohla zakývať pani E., ktorá sa nachádzala v záhrade rodinného domu, kde sídli ich organizácia. Po upozornení pracovníčkou reagovala podráždene, konfliktné, označila ju za necitlivú, bez odborného prístupu. Ani po viacerých upozorneniach nereagovala na výzvy pracovníčok, aby neriešila tieto záležitosti pred dcérou. Toto stretnutie bolo veľmi emocionálne, načo negatívne reagovala maloletá. Matka dcéru označila za klamárku (maloletá povedala, že bola s otcom na výlete, matka bola presvedčená, že to nie je pravda, potvrdením malo byť to, že si V. nevedela spomenúť, čo matka nechala na otcovom aute, keď sa vrátili z výletu). Maloletá reagovala stuhnutím a prestala komunikovať. Podobne reagovala aj na ostatných pracovníkov zariadenia, počas stretávania s dcérou im vyčítala neodbornosť, necitlivý prístup, stránenie otcovi, vyjadrovala nedôveru k zariadeniu a pracovníkom. Spolu so sestrou sa takto vyjadrovala aj pred maloletou. Preto centrum nie je schopné a ochotné zabezpečovať vykonávanie neodkladného opatrenia. Nie je schopné zabezpečiť pokojný priebeh stretnutí. Dôvodom žiadosti je nedôvera matky voči ich zariadeniu a nerešpektovanie ich pokynov a konfliktné správanie voči personálu a zariadeniu.

20. Keďže nielen otec, ale aj iné nezaujaté subjekty poukazovali na nevhodné správanie matky voči dieťaťu (odsek 13, 14, 15, 18, 19 odôvodnenia rozsudku), čo len posilnilo obavu súdu o život, zdravie a emocionálny vývoj dieťaťa a pochybnosti o duševnom stave matky rozhodol súd o vykonaní znaleckého dokazovania.

21. Uznesením zo dňa 21. 9. 2018 sp. zn. 9P/94/2017 súd nariadil znalecké dokazovanie ustanovením súdnej znalkyne z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí a dospelých Mgr. R. Š. (čl. 1060). Uznesením zo dňa 24. 9. 2018 sp. zn. 9P/94/2017 súd nariadil znalecké dokazovanie ustanovením súdneho znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie psychiatria MUDr. J. E., Y.. (čl. 1067).

22. Súd uložil matke uznesením zo dňa 28. 6. 2019 sp. zn. 9P/94/2017 (čl. 2403) poriadkovú pokutu vo výške 500 EUR, lebo sa bezdôvodne neustanovila na predvolanie súdneho znalca MUDr. J. E., Y.. Matka sa opakovane odmietala ustanoviť na predvolania súdom ustanoveného znalca MUDr. E.. Znalca spochybňovala pre domnelé kontakty s otcom dieťaťa. Svoju neprítomnosť ospravedlňovala aj náhlymi zdravotnými problémami, ktoré sa obvykle objavili bezprostredne pred termínom vyšetrenia u znalca (čl. 2673, 2933-2934) v dňoch: 20. 6. 2019 (bez ospravedlnenia), 25. 7. 2019 (z pracovných dôvodov na strane matky), 22. 8. 2019, 16. 9. 2019, 5. 12. 2019. Súd vyzval matku výzvou zo dňa 7. 11. 2019, aby sa na základe nasledujúceho predvolania ustanoveného súdneho znalca MUDr. J. E. dostavila na vyšetrenie do jeho ambulancie a súčasne bola poučená, že ak sa bez ospravedlnenia nedostaví k znalcovi, môže ju dať súd predviesť. Matka znalcovi predkladala lekárske potvrdenia návštevy zdravotníckych zariadení v dňoch: 21. 8. 2019 (vomitus - vracanie dvakrát od obeda, stolicu trikrát v ambulantnej pohotovostnej službe čl. 2674), 4. 12. 2019 (vracala čl. 3262). Až keď matka riadne namietla zaujatosť znalca rozhodol súd o jej námietke uznesením zo dňa 21. 5. 2020 tak, že znalca nevyhlásil z konania (čl. 3430). Súdom ustanovený znalec MUDr. J. E., Y.. oznámil súdu prerušenie výkonu znaleckej činnosti k 1. 10. 2020 (čl. 3472). Keďže matka sa vyhýbala znaleckému dokazovaniu MUDr. J. E.Š., súd dal pokyn, aby bol spis medzitým predložený súdnej znalkyni Mgr. R. Š.. Pre vyšetrenie u znalca (psychiatra, či psychológa) je okrem fyzickej prítomnosti potrebná aj vôľa spolupracovať (súčinnosť vyšetrovanej osoby).

23. Keďže matka sa neustanovila na žiadne z predvolaní znalca MUDr. J. E., súd ho vyzval, aby predložil čiastočný znalecký posudok, ktorému sa podrobil iba otec maloletej (znalecký posudok č. 3/2020 z 18. 5. 2020 - čl. 3351-3365). Podľa predloženého znaleckého posudku otec maloletej (v súčasnosti) netrpí a ani v minulosti netrpel duševnou poruchou. Diagnostikovať duševnú chorobu v remisii, je možné len v kontexte konkrétnej duševnej poruchy alebo v kontexte podozrenia na konkrétnu duševnú poruchu. Schopnosť otca maloletej poskytovať starostlivosť dieťaťu nenarušená.

24. Súd následne ustanovil nového súdneho znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatria uznesením zo dňa 13. 5. 2021 (čl. 3680). MUDr. P. H.. Podľa znaleckého posudku znalkyne MUDr. P. H. č. 38/2021 z 30. 11. 2021 (čl. 3742-3770) u matky nebola zistená prítomnosť duševnej poruchy, ani porucha osobnosti. V osobnosti matky je zrejماً ostrážitosť až vzťahovačnosť, ktoré nedosahujú psychotickú hĺbku. U matky ide o nevedomý obranný a zdolávací mechanizmus v nadmerne záťažovej situácii. Tá sa vo vzťahu k maloletému dieťaťu negatívne neprejavuje, ide skôr o prejavy vo vzťahoch k určitým osobám a inštitúciám zainteresovaným do daného konania (nerešpektovanie záväzných rozhodnutí, pokynov a usmernení matkou). Diagnostikovať duševnú chorobu v remisii, je možné len v rámci konkrétnej duševnej poruchy a v kontexte širších okolností, údajov ohľadom takejto poruchy. Matka aktuálne nejaví známky suicidálneho myslenia, jej výroky o samovražde rozšírené o vraždu dieťaťa sú neaktuálne a nič nenasvedčuje ohrozeniu maloletého dieťaťa matkou. Znalkyňa výroky matky hodnotila len retrospektívne a hypoteticky ako možnosť telesných a zdravotných ťažkostí matky v danom období, možnosť reakcie v rámci susp. popôrodnej depresie s vyčerpanosťou, slabosťou, bolesťami, pocitmi samoty, čo malo vplyv na správanie voči partnerovi a dieťaťu. Matka smrť svojho otca nevníma ako samovražednú, ale skôr ako všeobecnú (politickú) okolnosť doby, čo môže byť obranný mechanizmus voči stresu, sklamaniu, väčšej bolesti. Navrhla umožniť matke častejší kontakt s maloletým dieťaťom (striedavá starostlivosť) a tým jej dostatočnú emočnú saturáciu a naplnenie role matky, uspokojenie dlhodobej stresovej záťaže. Znalkyňa odporučila intenzívnu a dlhodobú psychoterapiu : individuálnu, vo vzťahu k rodičovstvu (aj bývalý partner) a komunikáciu s maloletou (spolu s maloletou). Odporučila klinického psychológa podľa matkinho výberu, lebo pre terapeutický vzťah dôvera zohráva kľúčovú úlohu.

25. Podľa znaleckého posudku Mgr. R. Š. č. 22/2020 z 15. 11. 2020 (čl. 3479-3532) je matka osobnosť so záujmom druhého človeka v rámci sociálnych vzťahov, túži po citovej blízkosti a vrelom prijatí. V rámci histórie jej vzťahov sa objavuje určité citové zranenie, ktoré majú korene už v detstve. Podľa anamnestických údajov zrejme súvisia so vzťahom s jej matkou. Matkina matka je popisovaná ako osoba, ktorá presadzovala svoje potreby a v menšej miere rešpektovala názory a potreby ostatných členov. Citové frustrácie z detstva môžu mať vplyv na fungovanie v rámci ostatných vzťahov. Pravdepodobne z tohto zranenia u matky dieťaťa vzniká tendencia zaujímať aktívnejšiu, asertívnejšiu rolu, prejavujúcu sa ako tendencia presadzovať svoje myšlienky a byť nezávislou od iných. V osobnosti matky prevažujú sociálne prijateľné tendencie a agresivita nie je súčasťou jej osobnostnej štruktúry. Osobnostným dotazníkom je zistená tendencia priamo vyjadrovať svoje pocity aj myšlienky. V prístupe k riešeniu problémov, konfliktov, či záťaže reaguje prevažne emocionálne. Na bežné záťažové situácie dokáže reagovať s dobrou kontrolou svojich emócií a správania. Aktuálne je u matky zistený deficit kognitívnych zdrojov na zvládanie záťaže, dôsledkom čoho nedokáže efektívne odložiť pocity a zapremýšľať, ale nechá sa unášať svojimi emóciami. V súčasnosti dôsledkom pôsobenia stresu matka reaguje na báze posttraumatickej stresovej poruchy, ktorej zdrojom bol extrémny emočný stres. V anamnéze sa nachádzajú dva potenciálne zdroje - zverejnenie nahrávok, ktoré realizoval partner v rámci vzájomného spolužitia bez jej vedomia a obmedzenie kontaktu s maloletou dcérou dôsledkom neodkladného opatrenia. Tieto situácie ju hlboko ranili na úrovni dôvery k bývalému partnerovi a dôvery k autorite spojenej s mocou a silou (k ľuďom a inštitúciám). Súčasne bola zranená na úrovni role matky. V emočnej rodine je častá výrazná emočná labilita. Emočné reakcie môžu byť silné a slúžia na redukovanie napätia. Zároveň sa objavuje zvýšená nedôvera, podozrievavosť a ostrážitosť, čo môže viesť k chybnému interpretácii reality. V kognitívnej rovine sa prejavuje útlmom kognitívnych funkcií, najmä v dopadoch na pozornosť a celkovú mentálnu výkonnosť. Otec je osobnosť so záujmom o druhých, ústretová a disponujúca schopnosťou vyladiť sa na vzájomné vyrovnané a symetrické vzťahy, skôr submisívnejšia, s túžbou po pozornosti. Dôsledkom nezrelých črt v osobnostnej organizácii je znížená schopnosť reciprocity. U otca je zachytená tendencia buď na svoje potreby nereagovať alebo reagovať na ne okamžite, aby zabránil vzniku znepokojujúcich myšlienok týkajúcich sa neuspokojených potrieb. V emočnom prežívaní prevláda intorvezívny prístup (obrátenej do vlastného vnútra) k riešeniu problémov, zvládanie záťaže a rozhodovanie, na základe ktorého reaguje s tendenciou racionálne a trpezlivo zvážiť každú alternatívu, a len zriedkavo pripustí vstup pocitov. Bežné každodenné stresy dokáže zvládať adaptívnym spôsobom s prevahou racionality, ktorú však stráca pôsobením dlhodobejšieho alebo nečakaného stresu. Aktuálne sú u otca znížené afektívne zdroje zvládania stresu a svoje rozhodnutia robí len na základe racionálnych úvah s minimálnou účasťou pocitov, čo signalizuje určité adjustačné ťažkosti a to najmä v situáciách vyžadujúcich zdieľanie emócií. Pre neho, ako racionálne zmysľajúceho človeka, sú emočne nabitú situáciu zdrojom neistoty a bezradnosti, dôsledkom čoho má tendenciu

takéto situácie, čo najviac eliminovať, vyhýbať sa im, prípadne jeho slabosť čeliť týmto situáciám, môže viesť k manipulácii s druhým. Stabilita dosahovaná pomocou vyhýbania a potlačania pocitov síce môže chrániť pred pocitmi emočnej tiesni, ale zároveň je veľmi chabá a z dlhodobého hľadiska neefektívna. Maloletá V. v čase realizácie vyšetrenia dosiahla vek 7 rokov a 6 mesiacov. Z vývinového hľadiska sa nachádza v období mladšieho školského veku. Vývin dieťaťa je poznačený stresujúcimi emočnými súvislosťami. V štvrtom roku sa dieťaťu rozpadla rodina a dovtedy každodenný kontakt s matkou bol obmedzený na minimálnu mieru. V predškolskom veku otec dôsledkom zmeny rodinných pomerov zmenil dieťaťu materskú školu, na zmenu materskej školy mal do určitej miery vplyv prebiehajúci konflikt rodičov. V pozadí, ktorého je strach z vylúčenia na výchovu a starostlivosti o dieťa. S nástupom povinnej školskej dochádzky do adaptačného procesu na školskú dochádzku opätovne zasiahol rodičovský konflikt, dôsledkom ktorého otec dieťaťu zmenil základnú školu a zabezpečil vzdelávanie individuálnou formou, ktorá mala dieťa chrániť pred konfliktnými situáciami vyvolávanými matkou. Intelekt dieťaťa zodpovedá úrovni vyššieho priemeru s dobre rozvinutou úrovňou slovnej zásoby, jazykových schopností a logického myslenia. Mentálny vek dieťaťa vo verbálnych a intelektových schopnostiach je 11 rokov. Testovaný profil zároveň zachytáva možné emočné problémy dieťaťa. V emočnom prežívaní dieťaťa došlo k predčasnej stabilizácii emócií, ktorá je vzhľadom k veku dieťaťa nevýhodná a vedie k prílišnej konformite a vyhýbaniu spontaneity. Maloletá má rada oboch rodičov. Navonok sa zdá, že sa situácii prispôbila, predsa jej len spôsobila emočné zranenie. Vplyvom situácie rozpadu rodiny a odluky od matky sa cíti ako strom, ktorému odrezali vetvičku, ktorá bola hlavná a dôležitá, bol s ňou šťastný a teraz je smutný. Pričom vetvička držala ďalšiu vetvičku, čím v symbolickej rovine vyjadrila význam matky v jej živote. Oba rodičia sú pre dieťa dôležití a V. potrebuje mať citové väzby s obidvomi rodičmi. Hoci by bola najradšej, keby mala obidvoch rodičov súčasne. Citlivo vníma emočnú atmosféru medzi rodičmi. Od svojich rodičov by potrebovala, aby sa dokázali vzájomne rešpektovať, prestali sa obviňovať a vytvorili pre ňu láskyplný vzťah, v ktorom môže slobodne a bez obmedzení vyjadrovať a prejavovať svoje pocity a túžby vzťahujúce sa k druhému rodičovi. Zároveň vo vzťahu s matkou potrebuje cítiť jej nepodmienečnú lásku a istotu. U oboch rodičov prevládajú sociálne pozitívne tendencie a agresivita nie je súčasťou osobnostnej štruktúry ani jedného z rodičov. U obidvoch rodičov je zachytená dobrá tolerancia bežného, každodenného stresu. Oba rodičia prežívajú zvýšené množstvo emocionálneho stresu spojeného s potenciálnou obavou z vylúčenia na starostlivosti a výchovu maloletej dcéry, čo má vplyv na ich prežívanie a správanie. Dôsledkom eliminovania vlastných obáv je uprednostňovanie viac svojich potrieb, než potrieb dieťaťa. Vzhľadom k anamnestickým údajom, rozhovorom a nálezom vyšetrenia výroky matky o samovražde rozšírenej o vraždu dieťaťa možno vnímať v súvislosti s frustráciou jej potrieb v rámci partnerského vzťahu, v kombinácii so zdravotným stavom a celkovou únavou spôsobenou najmä nedostatkom spánku, fyzickou bolesťou a celkovo horšou moduláciou afektov pri záťaži. Smrťou otca matka stratila emočne blízku osobu, ale jej súčasné správanie je na podklade extrémneho emocionálneho stresu. V rámci vyšetrenia je potenciálne riziko vzniku manipulácie zachytenej u otca. Jeho vlastná slabosť a závislosť môže byť využívaná k manipulácii s druhými (potenciál pre vydieračské vzťahy). Prejavom takéhoto správania bola nespokojnosť, bezradnosť, bezmocnosť v rámci partnerského vzťahu a váhanie ukončiť vzťahy z obavy, aby nebol po rozchode vylúčený partnerkou zo života dcéry na základe scenára u jej sestry. Preto začal zhotovovať nahrávky pre prípadné inštitucionálne riešenie rodinnej situácie. Matkina tendencia vysvetľovať svoje dôvody konania ohľadom nahrávania alebo dôvody, prečo s dieťaťom nie je, vykazuje známky nepriamej manipulácie. Znalkyňa má podozrenie, že opora, ktorú má matka vo svojej sestre, má určitú pascu. Jej sestra môže nevedomo prenášať vlastné pocity a postoje z vlastnej situácie do situácie matky. Matka si tohto prenosu nemusí byť vedomá. Psychologickým vyšetrením u rodičov nebola zistená tendencia nehovoriť pravdu. Aktuálne emocionálne prežívanie matky môže mať vplyv na vnímanie a interpretáciu reality. Oba rodičia sú inteligentní ľudia s rozdielnym prístupom k riešeniu problémov. Otec uprednostňuje racionálny prístup a bežné každodenné stresy zvláda adaptívnym spôsobom. U matky prevažuje emocionálny prístup. V súčasnosti sa u matky prejavujú znaky posttraumatickej stresovej poruchy, ktorá sa prejavuje emočnou labilitou, podozrievavosťou a ostražitosťou a celkovým kognitívnym útlmom. Oba rodičia dokážu vytvárať stabilné vzťahy, byť empatický, majú záujem o harmonické vzťahy a majú záujem sa na ich vytváraní podieľať. Oba sú v zajatí strachu, že ich ten druhý vylúči z výchovy a starostlivosti o dieťa, dôsledkom čoho vo vzťahu k dieťaťu situačne prevažujú ich vlastné potreby na úkor potrieb dieťaťa. V. má rada obidvoch rodičov a je pre ňu emočne náročné vyberať si medzi nimi. Vývojom situácie od neodkladného opatrenia, kedy bola zverená do starostlivosti otca a jej kontakt s matkou bol obmedzený, má deficit citového vzťahu s matkou. Vo vzťahu s matkou pociťuje určitú ambivalenciu, ale zároveň túži po jej blízkosti a láske. Rovnako potrebuje cítiť blízkosť a lásku otca. Najvhodnejšou formou starostlivosti pre maloletú z hľadiska jej potrieb bol vyvážený kontakt s obidvomi rodičmi, ktorí sa dokážu vzájomne

rešpektovať a vytvárať dieťaťu láskyplný vzťah, v ktorom bude môcť slobodne a bez zábran vyjadrovať a prejavovať pocity k druhému rodičovi. Na emočných zraneniach obidvoch rodičov je potrebné pracovať. Matka funguje na báze posttraumatickej stresovej poruchy. Primárne u nej treba ošetriť hlboko zranenú dôveru (správaním bývalého partnera, k inštitúciám ako autoritám predstavujúcim moc). Matka potrebuje vytvorenie takých podmienok, ktoré by nespôsobili retraumatizáciu. Potrebuje mať istotu, že nebude vylúčená zo života dcéry. Rozšírenie kontaktu s dcérou by aspoň čiastočne mohlo naplniť citové deficity nielen u matky, ale aj dcéry. Zároveň matka potrebuje pracovať so psychológom. Znalčka jej odporučila individuálnu psychoterapiu so psychológom, ktorý má skúsenosti s liečbou posttraumatickej stresovej poruchy. Otec tiež potrebuje istotu, že nebude vylúčený zo života dcéry, že mu matka nezamedzí kontakt s dcérou a mať istotu, že matka dcéru neublíži. Vzhľadom na jeho nedôveru k matke a strach je potrebné, aby sa otec tiež podrobil individuálnej psychoterapii. Zároveň rodičia potrebujú pracovať na budovaní rodičovského vzťahu v rámci párovej terapie. Bez spracovania emočných zranení rodičov sa bude ťažko dať vzájomnej kooperácii pri zabezpečovaní starostlivosti o dcéru. Prípadné vzájomné obmedzovanie kontaktu s dcérou bude dieťaťu výrazne ubližovať a prehĺbovať zranenie a poškodenie, ktoré sa v seba vnímaní a v seba obraze dieťaťa objavilo. Na zlepšenie rodinnej spolupráce je potrebné, aby rodičia spolupracovali so psychológom - psychoterapeutom individuálne a tiež spoločne.

26. Matka predložila súdu súkromný znalecký posudok č. 24/2018 znalca RNDr. R. E. Q., Y. z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých sa psychológia sexuality (čl. 387-402). Objednávateľom znaleckého posudku bola vtedajšia zástupkyňa matky advokátka JUDr. D. R.. Podľa súkromného znaleckého posudku sa vyšetrenie matky maloletej uskutočnilo 21. 2. 2018, posudok bol ukončený 16. 3. 2018. Podkladmi a zdrojmi pre vypracovanie znaleckých záverov boli informácie získané oboznámením sa so zadaním, oboznámením sa s podkladmi dodanými matkou maloletej, výsledky vlastného klinického psychologického vyšetrenia matky maloletej, výsledky psychodiagnostického testovaného vyšetrenia matky maloletej. V rámci údajov uvedených znalcovi matka maloletej uviedla, že mali psychológa L., ktorý s nimi nepracoval. Psychológ jej v marci 2017 povedal, že jej napíše negatívne hodnotenie, čo celé ťažko znášala. To, čo oznámil psychológ, sa dávalo do záznamov. Na prvej nahrávke hovorí o samovražde, ale určite to nebolo myslené vážne, nezvládala vypätie, bola zúfalá, hádali sa v noci a ona použila takéto neuvážené slová. Súd jej umožnil stretávať sa s dcérou u psychologičky, kam chodila dva mesiace, ale Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny jej to zrušil. Súd uložil psychologičke, aby s nimi pracovala, ale ona nepracovala a nechávala ju hrať sa s dcérou. Preto nepodpísala správu v januári, lebo s ňou nesúhlasila. S dcérou sa nestretáva od 27. 9. 2017, lebo jej ju zobrali pre psychické týranie. Trestné konanie voči nej bolo zastavené. Odmieťa psychofarmaká, lebo ani na migrénu sa snaží neužívať lieky. Posledných päť rokov na ňu partner pravidelne verbálne útočil a bola vyčerpaná z dieťaťa. Partner chcel riešiť problémy často v noci. Pri objektívnom pozorovaní v rámci vyšetrenia znalec uviedol, okrem iného, zmiešanú flexibilitu v myslení, uľpievavosť v obsahoch týkajúcich sa vlastnej ujmy a ujmy dieťaťa vo vzťahu k rozkladu vzťahu. Celkové ladenie subdepresívne so znakmi prítomnosti významne zvýšenej tenzie (strana 15 znaleckého posudku). Znalec konštatoval, že matka je bez závažnejšej psychopatológie primárne nasvedčujúcej pre duševnú poruchu z okruhu psychóz alebo prítomnosti organického psychosyndrómu. V popredí klinického obrazu je porucha nálady, depresívny obraz s prevažujúcou úzkosťou a strachom z trvalejšej straty dieťaťa, obavy z ďalšieho vývoja situácie a budúcnosti, sebaobviňovanie (strana 15 ZP). Znalec konštatoval, že u matky maloletej je prítomnosť preferovaného štýlu reagovania, ktorý má redukovať podnetové situácie na čo najľahšie zvládnuteľné. Snaží sa minimalizovať alebo ignorovať dôležitosť niektorých prvkov (tunelové videnie). Má tendenciu nadmerne zjednodušovať zložitú podnetovú situáciu, preto jej správanie môže byť menej účinné z hľadiska požiadaviek situácie a niekedy postupuje proti sociálnym očakávaniam. Ide o obranný proces, ktorý môže byť produktom vývojových skúseností, spôsobujúcich nezrelosť a sociálnu neobratnosť, ktorá môže pretrvávajúť až do dospelosti, čo je dôsledkom pocitu sociálnej deprivácie a nadmerného zaujatia uspokojovaním potrieb. Je ambitentný typ (nezrelý, nemá vyhranený štýl prístupu k realite). Ambitentný prístup nie je efektívny, osoba sa nevie rozhodnúť medzi kognitívou a afektivitou, častým riešením je „popud a omyl“. Miera situačnej úzkosti je zvýšená. Reakcia na stavy potrieb, ktoré nie sú prežívané typickými spôsobmi je prudšia, než u väčšiny ľudí. Potreba blízkosti (až fyzickej) a závislosti, opatrnosti, čo sa týka otvorenosti vo vzťahu, signalizuje emočnú depriváciu alebo nejakú nedávnú emočnú stratu. Súčasná podnetová náročnosť je vysoká, čo vypovedá o vysokej kvantite tlaku. Obvyklá schopnosť kontroly je dočasne zmenená neobvyklým zvýšením periférnej mentálnej aktivity subjektívne pocítovanej tiesne. Ide o vplyv o situačne stresujúcich okolností. Stres je podstatný, vnímaný ako neriešiteľný, z čoho je rezultujúci pocit bezmocnosti. Prejavuje sa u nej znížená aktuálna kapacita pre kontrolu. Kapacita pre kontrolu a toleranciu stresu je znížená. Matka

maloletej je v stave chronickej podnetovej preťažnosti a jej schopnosť účinnej kontroly a riešenia stresu je menšia, než je očakávaná. Niektoré rozhodnutia a konania nebudú dobre premyslené, možná tendencia k impulzivite. Pri strese je náchylnejšia k dezorganizácii, zvláda však štruktúrovanejšie situácie, ako je známe predvídateľné prostredie, možnosť použitia rutinných postupov. Prítomné je prežívanie emočnej deprivácie. Psychologické dôsledky stresu sú skôr difúzne, ovplyvňujú myslenie aj cítenie. Prítomný stav preťažnosti, v ktorom prežíva viac vnútorných nárokov, než je schopná ľahko a efektívne spracovať. V dôsledku zníženia kapacity pre kontrolu nemusia byť rozhodnutia a správanie dobre premyslené (strana 16-17 znaleckého posudku). Znalec konštatoval afekt ovplyvnený ambivalentným typom prežívania. Chronický pocit samoty, deficit emocionálnej potrebnosti. Prítomný je vážny emocionálny problém, ktorý súvisí s osobnostnou neschopnosťou zvládať interpersonálne problémy. V sociálnych situáciách môže robiť jednu chybu za druhou, pretože vzťahy sú povrchné, nespočetné a neodmeňujúce (história vzťahov). Obvyklé sú zážitky sklamaní, tiesne alebo zúfalstva a emočného zmätku, ktoré sa podobajú stavom pozorovaným u depresie. Čo však u matky maloletej je inak osoby ako u osôb s klasickou afektívnou poruchou, jej emócie sa menia s oslabovaním alebo posilňovaním podporných systémov (partner, rodina). V štýle rozhodovania alebo riešenia problémov je nekonzistentná. Matka maloletej sa menej zaujíma alebo je menej ochotná spracovávať emočné podnety. Nie je potrebné to považovať za labilitu, iba to odráža preferenciu menej sa zaoberať emočnými podnetmi. (strana 18 znaleckého posudku). Interpersonálne interakcie očakáva rutinne v pozitívnej forme, čím je vystavená trvalej frustrácii. Do interakcie nevstupuje s realistickými očakávaniami. Formy interpersonálneho správania sú menej adaptívne. Prevažuje u nej negatívne sebahodnotenie so snahou o kompenzáciu v podporujúcom prostredí (partner, rodina, dieťa). Znížená sebareflexia a sebaexplorácia bránia primeranému dozrievaniu (strana 19 ZP). Znalec konštatoval vysokú preferenciu interpersonálnej orientácie nad neosobnou (enviromentálnou), čo nasvedčuje pre problémy v reálnom naplnení tejto tendencie. Absentujúci podiel direktívnych tendencií napovedá pre neschopnosť asertívnym spôsobom presadzovať vlastné záujmy. Agresivita je vysoko kompenzovaná prosociálnymi zdrojmi a tendenciou k závislosti. V záťaži reaguje vyhýbavo, čo zvyšuje pravdepodobnosť neadaptívneho, neefektívneho riešenia. Vyššie skóre patológie napovedá pre neurotické mechanizmy, bez znakov pre psychózu (strana 19 znaleckého posudku). Matka spracováva informácie bez podozrenia na organický proces zasahujúci kvalitu kognitívnych funkcií. Stav poznávacích funkcií matky nie je prekážkou v plnení úlohy rodiča s možnosťou zabezpečiť štandardný aj nadštandardný rozvoj poznávacích funkcií dieťaťa. V čase vyšetrenia bol aktuálny stav matky maloletej tvorený klinickým obrazom zodpovedajúcim úzkostne depresívnemu syndrómu so zvýšenou, situačne kolísavou úzkosťou v priamej súvislosti so zmenami podmienok v rodine, ohľadom konfliktov s druhom, obáv o dieťa, spojených s pocitom viny voči dieťaťu. Depresívna symptomatológia sa zakladá na zmenách nálady, negatívnych myšlienkach a ohľadom seba, okolia, respektíve budúcnosti, obzvlášť vo vzťahu ku kontaktu s maloletým dieťaťom (strana 22 ZP). Stres v súvislosti s konaním o styk s dieťaťom vyvoláva u matky stavy, keď nadmerne investuje energiu do ostražitosťi, neustálemu skenovaniu okolia, vrátane emočných prejavov interakciách. Uvedené súvisí s významom udržania pozitívneho sebaobrazu matky, pri ohrození sebaobrazu, pocitmi zlyhania, generujúcimi pocitmi viny a hanby. Znaky svedčiace pre akútny psychotický proces nezaznamenal a pri zohľadnení klinického psychologického vyšetrenia sú nepravdepodobné. Osobnosť je charakteristická nezrelosťou s akcentáciou rysov emočnej nestability a psychosexuálnej nezrelosti. Bez výraznejšej akcentácie osobnostných rysov v rozsahu, ktorý by nasvedčoval pre prítomnosť poruchy osobnosti. Zistenia v závere psychodiagnostického vyšetrenia neobsahujú anomálie v osobnosti, ktoré by predstavovali riziko vo vzťahu k dieťaťu, nie sú jeho ohrozením a sú iba vyjadrením špecifik ľudskej osobnosti. Matka očakáva stabilitu vzťahu v zmysle bezpodmienečnej akceptácie jej záťaže (dieťa, únava, zdravie), pokiaľ ju nepocituje, dochádza k dezorganizácii emočnej stability, môže reagovať prudšie s náhlým poklesom kapacity pre zvládanie pri zníženej kvalite modulácie uvoľnenia interpsychického napätia. Znalec analýzou suicidiálnych tendencií (strana 23 ZP) konštatoval, že prevažuje neprítomnosť rizikových znakov. (U matky maloletej boli konštatované dva negatívne znaky, hraničná hodnota sú tri znaky.) Znalec konštatoval, že nezistil zvýšené riziko. Klinickým rozborom dôvodov nenachádza žiadne rizikové znaky, okrem spornej hereditárnej záťaže (otec) a deklarovanie suicidy v stave zvýšenej emočnej záťaže. Skúmaním dôvodov k obavám z rozšíreného suicida (matka, dieťa) konštatuje, že jediným dôvodom obavy bolo vyjadrenie z nahrávky poskytnutej otcom, pričom posudzovanie suicidiálnych tendencií chápe oveľa komplexnejšie, ako je vyjadrovanie akcentovanej osoby v stave emočného rozrušenia v dôsledku partnerského konfliktu. U matky maloletej je na mieste úvaha o vysokej miere demonštrativnosti, bez vážneho úmyslu konanie viesť do fatálneho záveru. Znalec konštatoval posttraumatickú stresovú poruchu v zmysle adaptačnej poruchy. Zistené znaky sú s vysokou pravdepodobnosťou dopadom zo zdrojov psychotraumy po spoložití s bývalým druhom,

ako aj z obvinenia z týrania vlastnej dcéry, vrátane pretrvávajúceho odlúčenia. Matka maloletej sa nezapája do bežného života v očakávanom rozsahu, nie je schopná si vytvoriť iné sociálne väzby, primerané veku a sociálnym nárokom, vrátane intersexuálnych. Z klinického pohľadu nie je rozsah narušenia významne závažný tak, aby smeroval k nespornej neschopnosti pracovať, respektíve starať sa o dieťa (strana 25 ZP). Znalec sa (strana 26 znaleckého posudku) vyjadroval k všeobecným prejavom týranej osoby. Vyslovil, že je pravdepodobné, že sa tieto udiali tak, ako boli poškodenou popísané a v čase ich priebehu vyvolávali u nej pocity emočného diskomfortu, zhoršovali jej komfort života s dopadom na prežívanie dieťaťa. Ako možné zdroje uviedol správanie sa partnera matky a odlúčenosť od dieťaťa. Znalec poukázal na nedostupnosť niektorých informácií. Z psychopatologického hľadiska matka maloletej nevykazuje žiadne znaky, ktoré by boli relevantné vo vzťahu k výchove dieťaťa s tým, že by boli príčinne jednoznačne rizikové vo vzťahu k vývoju dieťaťa. Matka je schopná samostatne, respektíve s kompatibilným partnerom riadne zabezpečovať výchovu starostlivosti o maloleté dieťa. U matky neboli zistené rizikové rysy osobnosti, ktoré by mali vplyv na zdravý vývoj dieťaťa v rámci širšej normy. Emočná stabilita matky a miera podielu emočného zaplavenia na kvalite rozhodovacích a zvládacích mechanizmov je závislá od stavu pokračujúcej psychotraumatizácie matky jej odlúčením od dieťaťa. Uvedený stav je možné stabilizovať umožnením primeraného kontaktu matky s dieťaťom. Znalec konštatoval, že traumatické poruchy a poruchy spojené so stresom majú vplyv na adaptívnosť správania matky. Ide o prejavy redukcie náklonnosti, respektíve iných pozitívnych emočných prejavov (vrátane dieťaťa), snaha udržať interakciu na vecnej úrovni (nadmerné upozorňovanie dieťaťa), ako aj obrana pred pocitmi sklamaní po nútenom opakovanom odlúčení od dcéry, prejavy zlosti voči bývalému druhovi, zvýšená iritabilita v prejavoch správania voči širšiemu sociálnemu okoliu. Takéto prejavy nie sú stabilným obrazom rysov osobnosti v prejave, ale dôsledkom prechodného zníženia kapacity pre zvládanie stresu. Odzníevaním následkov traumatizácie matky bude postupne klesať frekvencia a intenzita týchto prejavov. Odstránenie postupujúcej traumatizácie matky je podmienené saturujúcim kontaktom s dieťaťom. Na otázku formulovanú zástupkyňou matky, či na základe výsledkov znaleckého skúmania sú u matky maloletej prítomné znaky týranej osoby, prípadne osoby žijúcej v domácom násilí, a ak áno, tak v čom pravdepodobne spočíva príčina, ako sa prejavujú, znalec uviedol, že matka vykazuje znaky z okruhu traumatickej poruchy a poruchy spojené so stresom (strana 29 ZP). Vykazuje niektoré znaky z okruhu príznakov typických pre týrané osoby, respektíve obeť domáceho násillia. Súd k problému možnosti týrania matky uvádza, že znalec nemá kompetenciu na konštatovanie, či ne/bola vyšetrovaná osoba týraná, keďže presahuje do právneho posúdenia. Znalec zisťuje existenciu psychických následkov u vyšetrovanej osoby. Posudzovanie týrania je v kompetencii orgánov činných v trestnom konaní, prípadne súdu. Pokiaľ vyšetrovaná osoba vykazuje následky traumy spojené so stresom, ich zdroj môže byť rôzny (dôsledok udalostí v živote vyšetrovanej osoby, ich spracovania vyšetrovanou osobou napr. partnerské problémy, rozchod s partnerom, odlúčenie od dieťaťa, fyzické ochorenie a pod.). Znalec nevyšetroval otca a ani dieťa. Akékoľvek závery vo vzťahu k týraniu matky a dieťaťa len boli v hypotetickej rovine. V žiadnom z vedených trestných konaní nebolo preukázané týranie matky otcom, ani dieťaťa matkou, či otcom. A ani v tomto súdnom konaní nebolo preukázané, že by dochádzalo k správaniu rodičov navzájom a voči dieťaťu, ktoré by súd posudzoval ako týranie.

27. Na žiadosť otca súd vyžiadal z trestného ČVS: ORP-395/1-VYS-LM-2019 znalecký posudok č. 1/2020 znalkyne PhDr. H. X., z odboru psychológia, klinická psychológia detí a dospelých, vypracovaného dňa 25. 2. 2020. Znalkyňa pre potreby trestného stíhania vyšetrila maloletú V.. Podľa obsahu znaleckého posudku a jeho záverov je V. mierne introvertné dieťa, citlivo vnímajúce podnety z okolia, bez prejavov emočnej lability - primerane osobnostne štrukturované, na svoj vek plaché a vážne s pozitívnymi postojmi voči všetkým členom rodiny, s avizovanými nedostatočne uspokojovanými potrebami kontaktu s matkou. Dieťa postoje rodičov voči svojej osobe hodnotí pozitívne. Aj dieťa má voči rodičom vytvorenú pozitívnu citovú väzbu a postoj. Dieťa vyjadruje potrebu kontaktu s obidvomi rodičmi, rešpektuje vyjadrenia rodičov (požiadavky). Oboch rodičov vníma ako prirodzené authority. Ich myšlienky nespochybňuje ale stav riešenia problémov v rodine jej nevyhovuje (zaťažuje ju). U dieťaťa sa prejavuje skôr idealizácia rodinných vzťahov, ktorou vyjadruje potrebu po stabilizácii pomerov v rodine. Dieťa môže mať problém vyjadriť sa jednoznačne ku rodičom, aby nezradilo ani jedného z nich. Dieťa nevykazuje žiadne znaky posttraumatickej stresovej poruchy. Dieťa sa situácii v rodine prispôbilo, napriek tomu, že situácii nerozumie. Akceptuje situáciu, že žije s otcom, ale cnie sa mu za matkou a opačne, keďže správanie rodičov a príbuzných voči svojej osobe hodnotí pozitívne. Dieťa vníma oboch rodičov ako potrebných a je zbytočne zaťažované opakovanými psychologickými a znaleckými vyšetreniami.

28. V rámci trestného konania ČVS: ORP-395/1-VYS-LM-2017 bol vypracovaný znalecký posudok č. 17/2017 znalkyňou PhDr. Q. Y. (čl. 610-615). Znalkyňa mala vykonať psychologické vyšetrenie maloletej a zodpovedať, či sa u maloletej prejavuje syndróm týrania, zistiť aký vplyv malo na maloletú správanie matky a otca z psychologického hľadiska. Pri vyšetrení u znalca bol prítomný otec. V rámci kladenia otázok znalkyňou maloletá pozitívne odpovedala, že by chcela ísť za mamou a uviedla, že tato tam nechce ísť. Podľa záverov znaleckého posudku vypracovaného 6. 12. 2017 je maloletá šikovná, primerane veku vyvinuté dieťa, citlivé s dobrou slovnou zásobou, ale príliš vážna na svoj vek. Maloletá nejaví známky psychického týrania. Maloletá má pozitívny vzťah k otcovi, má ho rada, predstavuje pocit bezpečia pre ňu. Jeho správanie vyvoláva v nej pozitívne emócie a zaraďuje ho do svojho života. K matke má ambivalentný vzťah. Matkine správanie a vyjadrenia (ako ich uviedla mediátorka a otec), vyvolávajú u maloletej pocit neistoty, negatívne emócie, ktoré rozumovo maloletá nevie spracovať (nedovoľuje jej to jej vek). Pri dlhotrvajúcom vývine negatívnych emócií môže u nej dôjsť k vzniku neurotických a psychosomatických problémov. Znalkyňa odporučila dlhodobý dohľad Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny nad rodinou ako aj psychologické, respektíve psychiatrické vyšetrenie matky.

29. Matka na preukázanie potreby jej prítomnosti v živote dieťaťa predložila súdu nasledujúce dokumenty: 1./ Rozbor kresby maloletej V., psychologičkou Mgr. P. E. (klinická psychologička, psychoterapeutka čl. 415-417, 420). Psychologička vyhodnotila len kresbu dieťaťa na základe údajov od matky. Na základe použitých farieb čiernej a červenej ide o volanie o pomoc, bezradnosť, smútok, bezmocnosť, zmätok, ťaživosť, strach, hrôzu, utrpenie, úzkosť, ale aj nepokoj, hnev a ľútosť. Všetko je temné, ponuré, ťaživé, ale aj citlivé. Červená farba poukazuje na prítomnosť aktivity, boja a nádeje. Ľavá strana kresby predstavuje materstvo, motýľ v ľavej časti obrázku vyjadruje city, nežnosť, silné emočné vzťahy s matkou, ale aj chýbanie týchto citových vzťahov. Nedostatok kontaktu s matkou, osamelosť, chýbanie materských emócií, nedostatok teplej lásky, dotykov, nežností, strata pocitu bezpečia, keďže okolo je prítomná čierna farba. Pravá strana vyjadruje otcovstvo a momentálne konflikt s otcom, len čierne sfarbenie, strach o budúcnosť, neistota, obavy. Podľa psychologičky dieťa upozorňuje okolie, aby si ho všimlo, aby mu venovali pozornosť, chce poukázať na svoju dôležitosť, akoby vyzývalo na pomoc, porozumenie, aby vnímali jeho realitu, situáciu, ktorá dieťa trápi a s ktorou dieťa nie je vyrovnané. Psychologička konštatovala frustráciu v aktuálnom živote. Súd považuje za potrebné uviesť, že na objektivizovanie údajov z kresby absentuje dostatok informácií za akých okolností kresba vznikla, aké potreby na kreslenie malo dieťa k dispozícii (možnosť výberu farieb) a psychologička vychádza len z údajov matky. 2./ Psychologička Mgr. P. E. vypracovala výsledky psychologického vyšetrenia matky z 5. 3. 2018 (čl. 416), v ktorej okrem iného konštatovala, že osobnosť matky maloletej je zrelá, nezávislá, samostatná s dostatočne pevne vybudovaným sebavedomým, sebaistotou, s pocitom zodpovednosti voči sebe aj svojmu okoliu. Je otvorená, priama, cieľavedomá, aktívna, ambiciózná, tvrdohlavá, ale sociálne priateľská, so snahou o pozitívne vzťahy s druhými. Je extrovertovane orientovaná, ľahko a pružne nadväzujúca interpersonálny kontakt a komunikáciu s okolím, preferujúca priateľský štýl komunikácie. Hlavnou črtou interpersonálneho kontaktu matky maloletej je zodpovedné, ohľaduplné správanie, s tendenciou vytvárania pozitívnych vzťahov s okolím, so snahou pomôcť, vyjsť v ústrety. Snaží sa byť ostatným emocionálne blízka (pomáhať, podporovať), rešpektuje osobnostné hranice iných. Je schopná ustúpiť, dochádzať ku kompromisom, prípadne sa aj presadiť. Je otvorená, priama, je schopná prejavovať svoj názor kriticky, otvorene aj v prípade, že by jej to malo priniesť problémy. Je vytrvalá, cieľavedomá, ak sa objavia problémy a konflikty, neustupuje, neuteká pred nimi, vystaví sa im, bráni sa, rieši ich, argumentuje, snaží sa ich využiť v prospech spravodlivosti, nie je zákerná, ani pomstychtivá. Nie je prioritne konfliktný typ, vo svojej podstate nemá rada problémy, uprednostňuje racionálne riešenie situácie, vzájomnú spoluprácu, argumentáciu, obojstrannú dohodu. Ak problémy a konflikty pretrvávajú dlhodobo, kumulujú a nedaria sa jej riešiť, taktiež v kontakte s dominantnými osobnosťami, ktoré používajú agresiu, nátlak a manipuláciu, sa frustračná tolerancia, odolnosť u nej oslabuje a môže dochádzať k labilizácii emotivity a afektivity. Čo môže následne spustiť senzitivne vzťahovačné prežívanie, nedôveru a pochybovačnosť. Nejde o psychotický syndróm, ale o obranný a aj zdolávací osobnostný mechanizmus. V záťaži, v konfliktných situáciách sa môžu u matky objaviť zvýšená afektívna labilita, zvýšená hladina tenzie, nervozita, dráždivosť s tendenciou k afektom, erupcia, keďže prežíva vnútorný nepokoj. Ide o nadštandardné a problémové situácie, nadmerne stresové, prípadne traumatizujúce, s nadmerne psychickým tlakom, nie každodenné. V bežnom živote nemá tendenciu ku vzťahovačnému nastaveniu a riešeniu situácie, ani v širšom sociálnom prostredí. Vzťahovačnosť nepatrí do jej výbavy osobnosti a ani ako osobnosť a povahová črta. V jej osobnostnej výbave nemá ani tendencie k hysteriínskemu, suicidálnemu, či zbrklému, impulzívnemu správaniu, správaniu bez racionálneho podkladu. Aktuálne je jej pozornosť zúžená na problémovú situáciu s

partnerom, na svoje dieťa, s ktorým nie je dlhšie v kontakte. Emočne je viazaná na svoju dcéru. Pri dcére prežíva najväčší pocit pokoja a vyrovnanosti, je pre ňu všetkým, bez nej si život nevie predstaviť. Emočné putá k dcére sú najsilnejšie, sú citovo intenzívne, naviazané na seba. Jej vzťah k partnerovi a inštitúciám je aktuálne negatívny, odmietavý, prežíva pocit neistoty, strachu, obáv, sklamania, bezmocnosti a prestáva im dôverovať. Je frustrovaná situáciou, v ktorej sa nachádza. Jej emotivita je stabilizovaná, rozvinutá. Je schopná nadväzovať a udržiavať citové vzťahy v dostatočnej hĺbke a trvania. Emočná rezonancia je primeraná. Empatia je rozvinutá. Je schopná vcítiť sa do pocitov a problémov druhých ľudí. Dlhtrvajúca stresová situácia v spoložití s partnerom vyčerpala u matky jej adaptačné mechanizmy, zvýraznila sa labilita emočných a afektívnych prejavov v prežívaní s výskytmi úzkostnej tenzie a obáv. V čase pokoja odznievajú, nepretrvávajú dlhodobo a nemajú tendenciu sa fixovať. Pri diferenciálnej diagnostike sa nemanifestujú žiadne známky psychickej poruchy. 3./ Odborné vyjadrenie č. 13/2019 PhDr. D. Q., PhD. na posúdenie vzťahu maloletej k matke zistením psychického stavu, najmä prejavov správania, prežívania primárnych väzieb na objednávku matky maloletej 30. 5. 2019 (s podkladmi od matky znalecký posudok 17/2017 PhDr. Q. Y., správy psychologického vyšetrenia J.. K. R.. E., znalecký posudok 24/2018 Y.. Q. a informácie, ktoré uviedla v rozhovore so psychologičkou). Na základe odborného sedenia s maloletou V. za účelom zistenia stavu maloletej, keďže sa nevrátila po styku s matkou do domácnosti otca. Psychologička vo svojom vyjadrení uviedla, že V. prišla na odborné sedenie v sprievode matky a matkinej sestry S.. Očný kontakt so psychologičkou držala od začiatku. Mala pokojný výraz. Postupne sa usmiala a šla sa pozrieť na hračky. Najskôr zostala s matkinou sestrou v herni, kým sa mama rozprávala so psychologičkou a potom ochotne odchádza do pracovne. Maloletá v rozhovore so psychologičkou uviedla, že býva s maminou. Predtým bývala s otcom. Nebývajú spolu, lebo sa rozišli. Mamina je v K. R. a tatino v X.. Do škôlky chodí v X. a má tam najlepšiu kamarátku. Uviedla, že je dobre byť s maminou. Mamina lepšie varí ako tata. Keď bola u tata bývala aj so starkou. Tata chodil do roboty a na výlety a ona bola len so starkou. Starká je staršia a babka je mladšia. Na otázku, kto je rodina, uviedla: babka, teta S., bratrance a mamina. Na otázku, aké je to pre ňu, či pobehuje medzi tatínom a maminou, uviedla, že nemusí, že je len s maminou, lebo to tak chce. Na otázku, že keby chcela byť s tatínom, tak hovorí, že si ho zavolajú na ihrisko. Na otázku, čo by mali povedať tatínovi, uviedla, že chce byť u maminy a on môže prísť na ihrisko. Na otázku, či pôjde za ním do K. X., uviedla, že nepôjde. Znalkyňa si všimla, že má zapletené vlásky. V. jej povedala, že ich má radšej rozpustené, ale mamina povedala, že takto to menej ťahá. Na otázku o mamine, čo rada robí, V. uviedla, že rada hádže loptu. Na otázku, ako sa tatino hráva, povedala, že si ľahne a vezme si mobil a číta si. Na otázku, či mamina neseďí s mobilom, uviedla, že nie. Iba keď jej niekto zavolá alebo keď pošle tatovi SMS. Na otázku, o čom posielala tatovi SMS uviedla, že hocičo. Ako sa má dobre, lepšie ako u tata. Na otázku, čím to je, že sa má niekde lepšie, povedala, že nevie. Psychologička uviedla, že v prejave maloletej chýba výraznejšia detská spontánnosť, pôsobí placho, len postupne sa osmeľuje aj do prejavov emócií so psychologičkou. V. si pri hre na rodinu vybrala figúrky postáv rodiny, s ktorou posledné tri týždne býva. Seba umiestnila tesne vedľa matky a potom umiestnila ďalšie postavy babku, S. a bratrance. Psychologička k tomu uviedla, že aj keď V. v rozhovore uviedla, že si želá bývať s maminou, tak aj neverbálne v projekcii naznačila potrebu o blízkosti matky a jej rodiny. Otca na scénu neumiestnila a jeho absenciu interpretovala, že je na výlete. V závere odborného vyjadrenia psychologička uviedla, že vzťah V. k matke je pozitívny. Ich primárna väzba od narodenia po odlúčenie bola dostatočne silná a rozvinutá, že aj napriek dvojročnému odlúčeniu je pre V. mama primárna osoba, ktorá cíti jej potreby bezpečie a istoty, emocionálnu saturáciu. V jej prítomnosti sa cíti dobre. 4./ Správa PhDr. Q. X., poradenskej psychologičky v Bratislave zo dňa 20. 8. 2018, že individuálne poradenské stretnutie s matkou maloletej sa uskutočňuje pravidelne od jesene minulého roku. Klientka uviedla, že v roku 2017 sa rapídne zhoršil vzťah s partnerom, s ktorým žila v spoločnej domácnosti. Svedkom konfliktov bola aj ich dcéra. Počas spoložitia sa snažili riešiť situáciu konzultáciami so psychológom a mediátorom. Výsledkom bola rodičovská dohoda. Otec súhlasil, že starostlivosť o dcéru bude zabezpečovať matka a navzájom si nebudú brániť v kontakte s dieťaťom. Situácia sa neupokojovala. Rodičia navštívili iného mediátora a výsledkom bolo trestné oznámenie s podozrením na týranie dieťaťa matkou. Celý proces vyvrcholil zverením dieťaťa do starostlivosti otca a prudkému obmedzeniu kontaktu s matkou. Cieľom individuálnych stretnutí je kreovanie mechanizmov zvládania, ktoré by boli klientke nápomocné pri tvorbe hraníc a ochrane pred reakciami bývalého partnera. Tie v nej vyvolávajú strach, pocit poníženia, zosilnením ohrozenia z obmedzenia osobnej slobody (v trestnoprávnej rovine procesu). V silne emocionálne vypätej situácii je takmer nemožné budovať rodičovský vzťah, ktorý je základom vzťahu medzi rodičom a dieťaťom. Vzhľadom k veku dieťaťa je zreteľné, že rodičovský vzťah sa od jeho vzniku vyvíja v hlbokom konflikte. Prerástol do krízy partnerského vzťahu a je sýtený trvajúcim procesom, ktorý konflikt len zintenzívňuje. Poradenský proces formou individuálnych stretnutí naďalej trvá. Zdôraznila nutnosť posilnenia vzťahu dieťaťa k matke, v

čo v najširšom časovom rámci (niekoľkokrát do týždňa) a podľa možností v prirodzených podmienkach. Len takto je možné eliminovať následky a záťaž komplikovaného rozchodu rodičov a osobnostný vývin dieťaťa.

30. Na základe nariadeného neodkladného opatrenia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7CoP/39/2018 zo dňa 30. 8. 2018 súd sledoval priebeh realizácie úpravy styku matky s maloletou V.. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš predkladal súdu správy o realizácii neodkladného opatrenia. Rodičia maloletej sa tiež priamo obracali na súd formou zasielanie správ o priebehu styku matky s maloletou V.. Matka po každom zrealizovanom stretnutí posielala emailom informácie o priebehu stretnutia s fotodokumentáciou (ÚPSVaR LM). Dňa 1. 10. 2018 bol vykonaný pohovor na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny s otcom a maloletou v popoludňajších hodinách. Podľa úradného záznamu spísaného 1. 10. 2018 (čl. 1158) o 14.35 hod. sa otec aj s maloletou dostavil do kancelárie úradu práce. Maloletá bola usmiata. V. si chcela kresliť obrázok, čo jej bolo umožnené. Otec súhlasil, aby bol s maloletou vykonaný rozhovor v jeho neprítomnosti. Z úradného záznamu z 1. 10. 2018 približne o 14.35 hod. vykonaného pohovoru s maloletou v neprítomnosti otca vyplýva, počas kreslenia maloletá neformálne komunikovala so psychologičkou. Dieťa odpovedalo na otázky (nevyjadrovalo sa spontánne). Popísala, že chodí na výtvarnú a páči sa jej tam. Na tanečnú nechodí. Na angličtinu je prihlásená, ale vyučovanie ešte nemali. Do škôlky chodí s tatom a popoludní príde tato alebo niekedy starká. Na krúžok chodí s tatom alebo so starkou. Potvrdila, že sa stretáva s maminou v piatok alebo sobotu. Chodíva po ňu maminka, potom je tam teta S., J. D. K. (deti tety S.). Na otázku, či sa s J. D. K. hráva, uviedla, že nie. Ona sa hrá s maminkou. Uviedla, že chodia do Tesca, kde sa hrá s maminkou a tetou, chodia na atrakcie a trampolíny. Domov ju odvezie autom teta S.. V aute ju niekedy bolí bruško. Keď ide k maminke, veci jej chystá tato. Na otázku, ako sa lúči s ocinom, neodpovedala. Na otázku, či jej ocino povie, ako sa má správať, čo má povedať, uviedla „nič“. Na otázku ako sa lúči s maminou uviedla „dáme si boštek“. Na otázku, či jej mamina povie ako sa má správať, čo má povedať, uviedla po krátkej chvíli „nič“. Na otázku, čo sa jej na stretnutiach najviac páči uviedla, trampolíny. Na otázku, či sa jej to takto ako to je páči, uviedla. Áno. Na otázku, čo sa jej viac páčilo, v Ružomberku alebo ako je to teraz, uviedla, že v Ružomberku. Na otázku prečo, uviedla, že „viac sa mi tam páčilo“. Po ukončení rozhovoru sa maloletá javila ako spokojná a usmievala sa. Na otázku, či sa ešte môžu stretnúť a kde by malo byť toto stretnutie, či za ňou sociálna pracovníčka príde domov alebo ona príde za sociálnou pracovníčkou, uviedla „ja prídem“. Kolízny opatrovník v správe zo dňa 19. 9. 2018 oznámil, že nezistili skutočnosti, ktoré by signalizovali zanedbávanie starostlivosti alebo ohrozenie dieťaťa. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš priebežne predkladal súdu správy o styku maloletej s matkou a celkovej situácii v rodine napr. (čl. 1218). Matka popisovala pozitívne strávený čas s dcérou 6. 10. 2018, trávili čas vonku. Kolobežkovala sa s bratrancami, púšťali si šarkana, boli na detskom ihrisku, krmili zvieratká. Dieťa bolo šťastné. Na záver dňa išli domov k babine, kde sa V. pohrala, najedla a išli ju zaviesť k otcovi do K. X.. Bolo jej ľúto a aj celej rodine, že musela odísť, radšej by zostala s ňou (čl. 1221). Otec maloletej k stretnutiu zo 6. 10. 2018 oznámil (čl. 1224), že matka si priebeh preberania a odovzdávania dieťaťa nahráva. Na stretnutia ich autom privádza a odváža sestra S. E.. Pred stretnutím V. komunikuje a teší sa, kde ju mama zoberie. Po návrate zo stretnutia odmieta komunikovať a zatvára sa v izbe. Neodpovedá na otázky. Neskôr prezradila, že bola pozrieť zvieratká a bolo tam veľa šmýkačiek. O podrobnostiach stretnutia odmieta hovoriť. Výkyvy v prežívaní a v chovaní nastávajú kolísavo. Z V. reakcií na niektoré situácie a z jej občasných vyhlásení je zrejme, že zo strany matky na stretnutie opakovane zaznieva, že je vystavovaná silnému nátlaku v smere znehodnotenia jej súčasného života. Spochybňujú sa jej životné istoty (otec, jeho láska, starostlivosť), znevažujú sa jej citové väzby na rodinu a priateľov a jej detský svet. V. začína byť ľahostajná k svojim veciam, k prostrediam, hrám a k tomu na čom jej predtým veľmi záležalo a čo intenzívne prežívala. Prejavuje sa u nej nedostatok dôvery, sebaistoty a viery. V prejavoch prestáva byť slobodná a zvažuje ich dopad. Je evidentné, že je nútená k jednoznačnému rozhodnutiu, že chce bývať s maminou. Záleží jej na matkinej priazni a vníma jej požiadavky (zavrhnúť otca, zavrhnúť súčasné vzťahy, svoje záujmy, svoj život). Na stretnutiach podlieha tlaku a je presvedčený, že táto skutočnosť je zaznamenaná na zvukovo-obrazových nahrávkach zhotovovaných počas stretnutia s matkou. Nechránenými stretnutiami sa V. dostáva do bezvýchodiskovej situácie. Svoju lásku k nemu nevzdáva, pociťuje to ako zradu na matke a svoj vzťah k matke vníma ako previnenie voči nemu. Dopady nechráneného kontaktu s matkou sú pre V. duševný vývin značne negatívne. Matka s ním počas stretnutia nekomunikovala, nereagovala na jeho pozdrav a o informácie z jeho strany nemala žiadny záujem. K realizovanému stretnutiu 12. 10. 2018 (čl. 1226) otec uviedol, že matka počas preberania V. s ním nekomunikovala, odmietla prevziať z jeho rúk V. veci. Obrátila sa na V., aby ich prebrala ona. Matka celý priebeh nahrávala na diktafón a V. si fotila. V. sa pred stretnutím i po stretnutí chovala v norme podľa bežných prejavov. O stretnutí nehovorila

a nehovorí, svoje pocity a prežívania skrýva. Nápadne sa u nej prejavuje tendencia vyhraňovať sa negatívne voči chlapcom „budeme spolu len dievčatá, ty (starká), Evička a Jeny. Tatu pošleme preč, nech ide s kamarátmi bicyklovať, to je dievčatko“ zdôrazňuje pri každej príležitosti. Začína sa hodnotiť ako zlá „som zlá“ a „nebudeš ma mať rád“. Spontánne ťažšie nadväzuje príležitostný kontakt s rovesníkmi a priblíži sa k nim až na pokyn dospelého. Nedôveruje „Jeny má nemá rada, má rada teba“. Rozplače sa, lebo Jeny je šteniatko a nešlo k nej ale za otcom. Od druhého stretnutia s matkou máva V. aj pri úsmeve zovreté pery. Uvoľní sa až pri hrách so psíkom. V. sa pred mamou o psíkovi nezmienila. Nezmienila sa ani o výtvarke, ktorú od septembra navštevuje. V. mamu vníma a prijíma, ale sama sa pred matkou slobodne neprejavuje. Zážitky, sklony a náklonnosti pred ňou skrýva. Cíti, že by boli matkou zamietnuté. Utlmuje sa v nej intenzita prežívania. Ustáva aj jej tvorivá aktivita a iniciatíva. Pred nechránenými stretnutiami mala iniciatívy a tvorivý prístup ku každej činnosti a bol výrazným znakom jej vyvíjajúcej sa osobnosti. Tvorivosť si uchováva len vo výtvarnom prejave. S bábikami sa nehra. Závažnosť zmien v V. správaní je možné posúdiť len v kontexte s matkinými postojmi, s ktorými je V. opätovne konfrontovaná (otec poukázal na prepis zvukových nahrávok z roku 2017). „Aj ty sa dožiješ a zistíš čo sú chlapi zač, chlapi sú svine, aj ja som žila s tatkom, keď som bola malinká ... Potom som pochopila, kto sa o mňa stará a kto prišiel o zdravie. Kto ťa vynosil v bruchu, tam sa choď nadýchnuť tých jeho veci na balkón, ako budeš smrdieť, keď sa bude o teba starať, choď si ho ovoňať, toho tvojho tatinka“). Tieto postoje ohrozili V. zdravý vývin ničením identity jej osobnosti („Ešte raz to spravíš, niečo proti maminke a budeš jeho ľubiť a jemu sa vešať okolo krku, končí maminka. Toto už je posledné varovanie. Maminka končí. Dobré V.. Maminka končí s tebou. Dosť, dosť som ti včera povedala, si klamárika. Zase robíš to isté. Ráno za tatinečkom, vonku za tatinečkom a maminka ťa nezaujímá. Ak máš rada svojho tatinečka, tak s ním buď. Hajzli Q., vy svine hnusné aj s tvojou materou. Nechceš byť po nich, však. Maminka ľutuje, že ti dala meno po takom hajzlovi, čo ti moja máš hnusného tatu.“). Nechránené stretnutie umožnilo V. identifikovať sa s matkou vrátane sexuálnej identifikácie a prijímať jej postoje, hodnoty a túžby. Matka popisovala stretnutie 12. 10. 2018 (čl. 228) pozitívne, s V. trávila čas aj s matkinou sestrou a jej mladším synom K.. Boli na detskom ihrisku. V. jej podarovala náramok z gumičiek, ktorý pre ňu potajomky vyrobila, aby o tom otec nevedel, lebo sa mu nepáči, ak V. prejavuje city voči nej ako matke. Bolo tam červené srdiečko. Rovnaký náramok uplietla aj sebe a povedala, maminka mala som len jedno srdiečko, tak som si tam dala motýlika. Tebe som nechala srdiečko, lebo ťa veľmi ľúbim. Potom sa stretli s babinkou a V. starším bratrancom J.. Všetci sa šli spolu najesť. Potom museli zaviesť V. do K. X., bolo jej veľmi ľúto, ako aj celej rodine, že musela odísť, najradšej by zostala s ňou. V. sa cítila šťastne, bezpečne a komfortne a ťažko sa s nimi lúčila. Matka popisovala stretnutie s maloletou 20. 10. 2018 (čl. 1237) s tým, že na stretnutie prišla V. smutná, bez života a bez nálady. V aute sa jej pýtala, či sa dobre cíti, či nie je chorá, či ju niečo nebolí. V. pokrútila hlavou a špúlila pery, ako by nesmela rozprávať. Pýtala sa jej, či je smutná, či obedovala, či boli vonku. Snažila sa o komunikáciu. V. jej rozprávala, že tato ráno odišiel a dal ju k susede O.. Na obed jedla len trošičku, lebo tato sa ponáhľal preč, prišiel len na chvíľku, aby ju rýchlo obliekol a odovzdal matke, lebo sa ponáhľal preč. Pre V. mala pripravený program púšťanie šarkanov. V. povedala, že sa na ňu veľmi tešila, ale potom začala plakať, že je jej ľúto, že nemôže byť stále s ňou a utešovala ju celá rodina. Ukázala jej akého majú krásneho šarkana, tak sa upokojila, tešila sa zo stretnutia. Mali tam aj ďalších priateľov, s ktorými si púšťala šarkana. Potom išli domov, kde si V. kreslila, maľovala. Bratranec s ňou plietol náramok z gumičiek pre V., ktorý si vzala domov. Navečerala sa a bol čas ísť do K. X., čo bola najťažšia časť stretnutia. V. povedala, že tatko jej dal mobilný telefón s hrami, aby sa mohla po večeroch hrať a pozeráť na ňom rozprávky. Povedala, že jej tam dáva nové hry a rozprávky. Keď nemá čas, dáva ju k susede O. aj s telefónom a novými hrami a rozprávkami, aby jej rýchlejšie ubehol čas. V. povedala, že tato stále niekam chodí, niečo vybavuje a keď je tma vracia sa domov. Starká nemá vždy čas. Otec ju o mobilnom telefóne neinformoval, dozvedela sa to až od V.. Vzhľadom na V. vek to bude riešiť s otcom lebo to nepovažuje za primerané (spôsob trávenia voľného času). A tiež vzhľadom na V. zdravotný stav, lebo začala používať dioptrické okuliare. V. sa dookola pýtala, prečo sú stretnutia len také krátke a prečo nemôže byť viac. Povedala jej, že sa pýtala tatu, či môže zostať dlhšie s maminkou, on jej povedal, že nemôže, lebo tak určili iní ľudia a toto nemôže porušiť. Pri odchode by radšej ostala s ňou. Pri odovzdávaní V. otcovi boli aj otcovi kamaráti O. J., Y. a R. R.. K stretnutiu 20. 10. 2018 (čl. 1240) otec uviedol, že matka ho počas odovzdávania a preberania odignorovala a neodpovedala na jeho pozdrav. Takisto sa správala aj pri dcérinom príchode domov. Priebeh si nahrávala na diktafón a dcéru fotila pred aj po stretnutí. Odovzdávanie V. po stretnutí s matkou natáčala jej sestra spoza rohu vedľajšieho bytového domu. V. o stretnutí nerozpráva. Nepochybuje o tom, že matka pokračuje v úsilí v zmysle „dokázala to S., ja to dokážem tiež“. Otec poukazoval na znalecký posudok vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti E. vypracovaný znalkyňou Mgr. K. D. a PhDr. Q. Š. z obdobia, keď bol maloletý J. v V. veku. So zdôraznením pasáže, že obidve deti otca zapreli

a maloletý J. uvádzal, že otec zomrel a za svojho považoval starého otca (matkinho otca), napriek tomu, že už nežije a obe deti sa narodili až po jeho smrti. Na V. priaznivo pôsobí prítomnosť psíka v rodine. Dodáva jej sebedovetie pri príležitostnom kontakte s rovesníkmi. O ňom sa matke na posledných dvoch stretnutiach nezdôverila, lebo sa obávala jej reakcie. Citová angažovanosť v V.Ý. prejavoch a konaní kolíše. Nedotknute intenzívne prežíva fyzické aktivity, najmä bicyklovanie. Dosah matkiných zásahov do V. citového života možno demonštrovať na jej ľahostajnosti k bábikám. Už trojročnej matka vysvetlila, že bábiky nie sú živé. Po čase usúdila, že v noci ožívajú a vrátila sa k hrám. V októbri 2017 sa zo všetkých V. bábik, vrátane plyšových zvieratiek stali deti. Pri hrách s nimi nešlo o bežnú opateru a starostlivosť. Deti mali V. určenú povahu, záujmy, schopnosti a vek. Chodili do školy, dostávali úlohy a boli hodnotené. V. bola pani učiteľka alebo pani doktorka. Hry boli modelovými situáciami skutočného života. Pre V. boli seberealizáciou a umožňovali prirodzeným spôsobom poznávať a formovať ju. Časť svojho detského sveta sa V. vzdala. Za svoj prijala názor matky. Pre matku každý tvorivý a slobodný prejav vymykajúci sa jej predstavám o adekvátnom chovaní dieťaťa, i v čase ich spolužitia, spadal do kategórie sprostosti. Nedávny V. výrok „nemám kamarátka“ naznačuje, že V. je otvorená prijať matkin životný pocit („emočný obranný postup, uzatváranie a depresívne prežívanie“). Z každého stretnutia si V. od matky odnáša množstvo fotografií, necháva ich položené na stole a s ním si ich nepreberá. Vybrala si fotografiu I., kamarátky z materskej školy P.. Aj keď jedenásť mesiacov navštevuje materskú školu X. a má svoje kamarátky, privlastnila si ponaučenie matky (tvoja jediná kamarátka je I.). Otec odkázal na prepis zvukovej nahrávky z roku 2017 („či má I. takého tatka. I. nemá takého hnusného tatka. Tam sa I. spýtať v škôlke, či jej tatko volá na mamínu sociálku. Môžeš sa opýtať. Žiadne dieťa nemá takého otca. Aha tete E. /I. mama/ tato kúpil aj auto, však no a maminke tvoj tato jeden kvietok kúpi, jeden kvietok to je všetko. Vieš čo stojí kvietok jednu pastelku a vieš čo stojí auto, milión pastieliek. To je strašne veľa. Strašne veľa“). Zo strany matky dochádza k negatívnemu výchovnému pôsobeniu, ovplyvňovaniu a zaťažovaniu V. negatívnym spôsobom. Matka popisovala stretnutie z 26. 10. 2018 (čl. 1242). Keď ju V. videla, uvoľnila sa a prestala byť strnulá, vypätá. Povedala jej, že sa na ňu veľmi tešila. Spýtala sa jej, či je toto krátke alebo dlhšie stretnutie, lebo by chcela byť s ňou stále. V. sa pýtala, či môže u nej prespať. Vysvetlila jej, že tato má na druhý deň pre ňu pripravené prekvapenie, aby nebola smutná. V. sa stretla s kamarátmi a zabávali sa. Potom išli na chvíľu pozdraviť bratrancov a babinku. Na záver prišla najťažšia časť vysvetliť, že nemôže ostať s maminkou. V stanovenom čase otec V. prevzal. V. pri stretnutí rozprávala, že sa cíti zle, keď sa tato a starká doma hádajú. Vyvodila záver, že v domácnosti otca dochádza ku konfliktom ohľadne starostlivosti o V.. V. povedala, že doma je tma, ona leží v posteli, ale nemôže spať, lebo starká kričí po tatnovi a on po starkej. Na stretnutiach s matkou sa cíti V. šťastne, komfortne a bezpečne. S otcom sa snažila riešiť nadmerné používanie mobilného telefónu a hier a sledovanie rozprávok cez mobilný telefón. Situáciu riešila aj so psychológom, ktorý sa vyslovil, že vzhľadom na vek dieťaťa a zdravotný stav dieťaťa (zhoršujúci zrak) to nie je vhodné. Otec stretnutie 26. 10. 2018 popísal, že matka stretnutie natáčala a fotila. Neodpovedala mu na pozdrav a celý priebeh stretnutia nahrávala na diktafón zavesený na krku. Skritizovala V. pokrývku hlavy, ktorú si sama vybrala a kúpila niekoľko dní pred stretnutím, že takto to nosia staré babky, aby si ju nedávala. Jeho tichý nesúhlas považovala za útok a posmievanie sa, z čoho ho verbálne obvinila pred V. a začala ihneď natáčať. Pri vrátení dieťaťa s ním nekomunikovala. Na stretnutie a zo stretnutia priviezla a odviezla matku jej sestra S. E.. O stretnutí V. rozprávala tak stručne. Chvilkami sa snažila napodobniť chovanie matky voči nemu, tvárila sa nadradene, bola neprívetivá, dokonca aj k menším deťom. Voči starkej, ku ktorej si prišli požičať psíka, bola povýšenecká a nevraživá. Starká jej svoju nespokojnosť s jej chovaním dala najavo. V. bola zahanbená a nechcela ísť s ním psíka vrátiť. Do bytu vošla až keď na ňu starká zavolala ako na šteniatko a potom sa na šteniatko hrali. V. vie, že má v starkej istotu lásky. Od druhého nechráneného stretnutia je V. správanie voči starej matke protirečivé a premenlivé. V. svoj vzťah ku starej matke hodnotí „som ku starkej zlá“. Zdá sa mu neistá. Napriek tomu, že pôsobí vyrovnané, je presvedčený, že nechránené stretnutia ju poznačujú. Zatínanie zúbkov sa opakovane objavuje od prvého nechráneného stretnutia. Poukázal na zhubnosť vplyvu R. K. na svoje dcéry a vnúčatá. Táto zlikvidovala svojim dcéram obraz otca (odkázal na prepis zvukovej nahrávky z roku 2017: „Neboj sa V., aj ty budeš mať dieťaťko, aj ty uvidíš čo je bolesť, keď dáš všetko dieťaťku a ono ti pôjde za tvojím tatinečkom, aj ty zistíš, aj ja som počúvala ako to babinu bolelo a takisto budeš aj ty počúvať ako to bolí, keď vlastné dieťaťko dá prednosť niekomu, kto iba vylihuje a ubližuje maminke, aj ty to pocítiš. U nás v rodine to pocítili všetky ženy. Aj ty to pocítiš. Nejakého hajzla v živote“). Otec poukázal na znalecký posudok vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti E. PhDr. Q. Š.: „Obe deti stereotypne opakovali určité výroky, týkajúce sa hodnotenia otca a vzťahu k nemu, bez dodatočného vysvetlenia. Je preto vysoko pravdepodobné, že tieto repliky nie sú prezentovaním ich názorov, ale preberaním postojov dospelých z ich okolia, ktoré zrejme často počúvajú. Ani jedno z detí nepotvrdilo, že by videli, alebo počuli niečo z toho čo rozprávali“. Z prepisu

zvukovej nahrávky v roku 2017: matka V. vysvetľovala „ty si na svete vďaka maminke, nie vďaka nemu“. „To, že si ja poviem a uľavím si, že si chuj, to je pravda, aj debil“. Pri nechránených stretnutiach sa V. nekontrolovane dostáva pod vplyv matky. Poukazoval na znalecký posudok MUDr. Q. na strane 19 „zranenie vo vývoji, traumatizujúca udalosť v období dospievania,“ „emočný obranný postup, uzatváranie a depresívne prežívanie“ a podobne. Negatívne pôsobenie R. K. a S. E. znásobuje negatívne pôsobenie matky. Podľa záznamu z výkonu sociálnej práce v rodinnom prostredí Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš zo dňa 23. 10. 2018 v mieste bydliska maloletej (u otca) bol s maloletou vykonaný pohovor a pohovor s otcom v neprítomnosti maloletej (čl. 1247-1249). Maloletá uviedla, že u starkej má psíka, ktorý sa volá Jeny. Mame o ňom nepovedala, lebo sa hanbila. Vyjadrila sa, že chlapcami sa nehrá. Stretnutia s maminou popísala ako lepšie so stretnutiami v Ružomberku, lebo môžu byť vonku. Na otázku, ako by si predstavovala stretnutia s maminkou, povedala, že takto sú dobré (1247-1249). Otec kolíznej opatrovníčke uviedol, že každé stretnutie sa realizuje aj s pani E. a jej chlapcami. V škôlke sa hrá V. viac s dievčatami a menej s chlapcami, ale problém s chlapcami nemá. Stretnutia prebiehajú tak, že matka V. vyzdvihne, potom idú k autu pani E.. Mame o psíkovi nepovedala, lebo sa bojí jej reakcie. S V. bol vykonaný pohovor 29. 10. 2018 na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš v neprítomnosti otca (čl. 1250-1252). Na otázku, čo robila minulý týždeň s ockom a čo robila s maminkou, odpovedala „neviem“. Potom odpovedala na navádzacie otázky. Na otázku, či ide za maminkou rada a či sa teší, odpovedala, že áno. Potvrdila, že maminke o psíkovi nepovedala, lebo sa hanbí. Na otázku, či sa hanbí alebo bojí, odpovedala, že sa bojí, ale dôvod uviesť nevedela. Na otázku, či by sa maminka hnevala, prikývla. Na otázku, či maminka nemá rada psíkov, odpovedala áno. Maminka jej zakázala mobil, na čo zosmutnela, lebo sa veľa hrala. Opýtali sa jej, ako by si priala vyriešiť jej situáciu, či o tom rozmýšľala, načo uviedla „chcela by som bývať s maminkou“. Na otázku prečo, odpovedala, lebo mám maminku rada. Následne reagovala otázkou, kedy po ňu príde táto. Ubezpečili ju, že táto o chvíľočku príde. Spýtali sa jej, či s ockom nechce bývať, uviedla, aj s tátom chce bývať. Na otázku prečo, odpovedala, aj táta má rada. Pracovníčky ju uistili, že je v poriadku ak má rada obidvoch rodičov. Rodičia ju majú radi. Na ďalšie otázky reagovala tak, že chce už tatu. Povedali jej, že otec čaká na chodbe, aby ho išla zavolať. Maloletá otvorila dvere, zavolať otca, bola usmiata, spokojná, posadila sa otcovi na kolená, stískala ho okolo krku. Prejavila vôľu, aby z úradu prišli za ňou, keď dostala na výber, či chce prísť na úrad alebo majú prísť k nej domov. Poverené pracovníčky úradu uviedli, že maloletá je bezprostredná, veselá, usmiata ak rozprávajú o situáciách, ktoré sa nedotýkajú rodičov. V rozhovore o rodičoch je vážna, hľadá do zeme, badať napätie na mimike jej tváre a na otázky odpovedá spravidla neviem. Nevyjadruje sa bezprostredne, váži slová, snaží sa rozhovor ukončiť. Dieťa bolo primerane oblečené a upravené. Matka popísala stretnutie s maloletou 23. 11. 2018. V. skákala od radosti keď ju videla. Ona zaregistrovala, že pri bráne stojí pracovníčka úradu práce pani Y. s novou psychologičkou úradu práce. Informovali ju, že idú vykonať šetrenie ku nej ako k matke. Prišli k nej do domčeka. Jej sestra im ukázala výrobky bratrancov J. D. K.. Mali možnosť vidieť, kde má pre V. pripravenú izbičku. V. sa tam cíti šťastná. Prejavila túžbu spať s ňou v izbičke na posteli. Ukázala jej aj stranu, na ktorej bude spinkať. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš písomným prípisom z 30. 11. 2018 (čl. 1993) oznámil, že stretnutia matky sa realizujú v zmysle neodkladného opatrenia krajského súdu. S maloletou vykonali rozhovor 12. 11. 2018 a 23. 11. 2018 vykonali šetrenie pri styku maloletej s matkou. Otec informoval o stretnutí 9. 11. 2018. Matka pri príchode maloletej fotila. Na jeho pozdrav neodpovedala. Rovnako ako pri odovzdávaní dieťaťa. Na stretnutia aj zo stretnutia ju priviezla sestra S. E.. V. sa vrátila zo stretnutia hlboko zasiahnutá. Mimika tváre, výraz očí a úst vyjadrovali precitlivosť, neistotu a úzkosť. O stretnutí nechcela rozprávať. Povedala, že boli v N., robili náramky a hrala sa s bratrancami Človeče nehnevaj sa. Matka popísala stretnutie z 9. 11. 2018 (čl. 1295-1296), že V. sa pozerala do zeme a keď ju zbadala, rozžiarila sa, pri bráničke skackala od radosti. Mala oblečené tenučké legíny a tenučké šaty s ružovými teniskami, ktoré nosila v lete. Otca citlivo upozorňovala, že v tomto období sa nenosia. Aby jej obliekol niečo primeranejšie. Sestra jej priniesla nové zelené tričko s dlhými rukávami, ktoré mala pre ňu doma odložené. Prezliekli jej menčestráky, aby jej bolo teplejšie. V. si z domu priniesla v taške knižky na čítanie, jedna bola od nej, ktorú jej kúpila minulé Vianoce. Keď sa jej pýtali, ktoré už prečítala, bola ticho a na otázku, či je nemá kto čítať, odpovedala, že nie. Sama prečítala jednu knižku. Povedala, že knižky by si rada nechala u nich v izbičke, kde má svoju poličku. Tam si ich aj sama poukladala a chcela, aby jej z týchto knižiek čítala. V. sa pri čítaní k nej chúlila, volala ju na postieľku a pýtala sa, prečo s ňou nemôže spinkať. Vyrobita si náramok a vyslovila želanie, že by tam chcela mať maminka. Vzala si ho aj k otcovi. Večer sa hrali pexeso a potom sa s V. rozlúčila. 12. 11. 2018 sa uskutočnilo stretnutie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny s otcom. Dieťa bolo pokojné, usmiate, priniesla si nakreslené obrázky, ktoré si kreslila v inej kancelárii s terénnymi pracovníkmi úradu práce. Keď ju požiadali o rozhovor v neprítomnosti otca maloletá nesúhlasila. Počas rozhovoru sedela otcovi na kolenách a držala ho okolo

hrdla. Súhlasila s tým, aby sa otec na chvíľu vzdialil, keď si potreboval zatelefonovať. S maloletou bol vykonaný pohovor o jej činnostiach u otca. Potvrdila, že sa stretla s mamou. Nevedela uviesť, ktorý deň a nevedela uviesť čo spolu robili. Vyslovila želanie, že chce tatu. Pri otázkach psychologičky, čo je na obrázku, odpovedala, ja a mama. Maloletá sa necítila po otázkach dobre a dožadovala sa otca. Rozhovor bol preto ukončený. Maloletá k nemu išla, posadila sa mu na kolená. Povedala mu, že je smädná a vypýtala si vodu. Otec reagoval na jej požiadavky. Maloletá bezprostredne a spontánne reagovala na otázky súvisiace s návštevou krúžku, o psíkovi. Ale na otázky smerujúce na rodičov odpovedala neviem, zväžila, necítila sa dobre a dožadovala sa otca. Maloletá bola vhodne oblečená a upravená. Otec ku stretnutiu zo 17. 11. 2018 uviedol, že pri odovzdávaní a preberaní dieťaťa matka V. fotila a nahrávala si na diktafón. Neodpovedala na pozdrav. Pri aute ich spoločne fotila sestra S. E.. Počas stretnutia s ním matka nekomunikovala. Matka opakovane nevracia veci, v ktorých V. prichádza na stretnutie (9. 11. šaty a legíny, 17. 11. prechodné topánočky). Vyjadruje tým nesúhlas, ako ju nevhodne obleka („maminka mi povedala, aby si mi nedával legínky, nechcel si mi kúpiť čižmičky“). V. na stretnutie odišla milá a prítulná i ku staršej. Vrátila sa arogantná a útočná („Maminka má zamestnanie, bude pracovať, lebo sa starala o mňa, ty si sa o mňa nestaral, chodil si si po výletoch, bicykloval si sa s kamarátmi. Toto mi nepovedala maminka, ja si to pamätám“). Starkú udrela („Si zlá, nikto ťa nechce, máš len mňa a tatu“), čo v kontexte matkiných vyjadrení znamená, ukradla si ma maminke. O stretnutí najskôr nechcela rozprávať, po chvíli povedala, že boli plávať v Permon („Tam, kde som sa potopila, lebo si na mňa nedával pozor a potom som veľmi plakala, povedala mi maminka.“). Zo stretnutia sa vrátila zachrípnutá, s kašľom, čo pretrváva. Týždeň nenavštevuje škôlku. Matka o stretnutí 17. 11. 2018 podala správu, že V. sa jej nevedela dočkať. Potešila sa keď ju uvidela, a že pôjdu s babinkou H. a bratrancami na Permon. V. bola šťastná a chcela zostať čo najdlhšie. Mrzelo ju, že museli ukončiť stretnutie. Podľa úradného záznamu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny (čl. 1313-1314) dňa 23. 11. 2018 bolo vykonané šetrenie pri styku maloletej s matkou. Dostavili sa pred bytovku, kde otec s maloletou býva. Stáli na chodníku vedľa cesty (pred plotom). V tom čase tam nikto nebol. V stanovenom čase otec otvoril vchodové dvere bytovky, vyšiel pred vchod aj s maloletou. Otec niesol detský ruksak. Otec s V. čakali na pozemku bytovky. Otec i maloletá sa rozprávali. Na diaľku sa pozdravili. V. bola pokojná a primerane oblečená. Obďaleč zastalo auto, z ktorého vystúpila matka. Prešla cez cestu s mobilom v ruke pred tvárou smerovala ku bráničke pred bytovkou, kde býva otec, pravdepodobne natáčala priebeh stretnutia maloletej. V ruke niesla igelitovú tašku. Keď sa matka priblížila k bytovke otec s maloletou sa pohli k bráničke. K odovzdaniu došlo v priestoroch bráničky oplotenia bytovky. Matka sa sklonila, čupla si k V., v jednej ruke držala pred tvárou mobil a pravdepodobne natáčala. Druhou z igelitovej tašky vybrala oblečenie asi tri kusy a podávala ich V. do ruky a V. ich podávala otcovi. Odovzdanie prebehlo úplne bez komunikácie medzi rodičmi. Matka zobrala V. za ruku a smerovali k autu. Matka natáčala aj cestu. Keď matka prechádzala popri nich požiadala matku o rozhovor. Informovali ju, že chcú vykonať šetrenie, matka uviedla, že idú do domu v N.. Oznamovala adresu a súhlasila so šetrením. Matka s maloletou pokračovali smerom k autu. Sestra matky pani E., ktorá stála na rohu oplotenia vedľajšej bytovky sa zvitla s V. a následne natáčala aj pracovníčky úradu práce. Vyjadrila sa „prišli ste pozrieť pani Y., neodpovedáte na emaily“. Následne s matkou a maloletou nasadli do auta. Šetrenie v N. bolo vykonané okolo 16.15 hod. Na zvonenie zareagovala sestra matky a umožnila im vykonať šetrenie. Matka s maloletou boli v jedálni a vyrábali gumičkové náramky. Matka pomáhala V. pri činnosti. Obidve spolupracovali. V. bola spokojná. Matka v klude reagovala na jej požiadavky. Maloletá komunikovala na otázky matky i na ich otázky. Maloletá potvrdila, že bola u lekárky (so starkou). Sestra matky reagovala, že pri poslednom stretnutí na plavárni nemohla ochoriť, lebo všetko bolo pochystané a mali so sebou aj čaj. Otec V. nevhodne oblekal. Sestra matky počas návštevy odovzdala V. zimné čižmičky, ktoré mala pripravené a tričká. Uvádza, že pre maloletú sú pripravené korčule, zabezpečí jej lyže, aby mohli spolu robiť aktivity. Pri minulom stretnutí jej synovia učili V. písať slovo maminka. Teraz pre ňu ozdobili zábradlie na chodbe. Pani E. sa vyjadrila, že sestru vozí na stretnutia, aby čo najmenej času strávili presunmi a cestovaním. Matka sa V. pýtala, či si pamätá, na ktorej strane postele spávala a V. odpovedala, že na ľavej, čo matka potvrdila. Matka so sestrou vyjadrili túžbu, aby to bolo znovu. Matka na stenu nalepila fotky V. z pôrodnice a spoločné fotky s matkou, z materskej školy, upravené do tvaru srdca. Matka so sestrou v prítomnosti V. uviedla, že lúčenie býva ťažké, že všetci spolu plačú. Domácnosť je zariadená potrebným nábytkom, udržiavaná a čistá. Počas návštevy pani E. vyhotovila niekoľko fotografií. Rodičia pravidelne informovali úrad práce o priebehu stretnutí. Matka 1. 12. 2018 (čl. 1318), vtedy jej priniesla k narodeninám srdiečko, ktoré jej vyrobila. Priniesla si hru - hlavolam, ktorý dostala dávnejšie od nej a chcela to všetkých naučiť, obdobne tak zo stretnutia z 1. 12. 2018, 15. 12. 2018 (čl. 1339). Uviedla najmä, že sa zaujíma o V. aktivity v škôlke a komunikuje so zástupkyňou riaditeľky materskej školy Q. Ž.. Informovala ju, že 13. 12. 2018 sa uskutoční besiedka s tvorivými dielňami a programom pre rodičov a účasť všetkých rodičov je vítaná.

Na základe toho vo štvrtok 13. 12. 2018 sa besiedky s tvorivými dielňami zúčastnila a aj stará matka zo strany matky, bratrance J., K. a sestra matky S.. Na vianočnej besiedke bol aj otec maloletej spolu so starou matkou z otcovej strany. K vypätej situácii nedošlo. Prioritné bolo, aby sa V. cítila šťastne. Stretnutie v sobotu 15. 12. 2018 nadväzovalo na besiedku. V. si zdobila vianočný stromček ozdobami, ktoré spolu vyrobili. K stretnutiu 21. 12. 2018 (čl. 1341) matka uviedla, že robili vianočné prípravy. V. sa snažila naučiť písmenká. Spájali písmenká do slov. Nasledujúce stretnutie sa uskutočnilo 29. 12. 2018. V. sa nevedela dočkať vianočného stromčeka, ktorý vyzdobovala a vianočných darčiekov, ktoré ju čakali. Dostala darčeky, ktoré napísala Ježiškovi. Sľúbila jej, že ju vezme korčuľovať do JL arény. O stretnutí 4. 1. 2019 matka uviedla, že pre snehovú kalamitu trávili čas doma v K. N. v rodinnom dome. V. chcela u nich večerať, čo jej nemohla odmietnuť a informovala o tom otca, lebo dĺžka stretnutia to neumožňovala. Napísala otcovi SMS správu, že bude meškať. Otec na SMS správu nereagoval. Po 27 minútach ako otca informovala o meškaní, jej prišla SMS, že mešká. V tom čase mala telefón v kabelke. Vydiskutovali si to tak, aby nedošlo k zvýšeniu emocionálneho napätia (čl. 1343). Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš oznámil súdu, že s maloletou V. Q. vykonali pohovor 17. 12. 2018 a 31. 12. 2018 (čl. 1360). Otec k stretnutiu 7. 12. 2018 uviedol, že matka s ním nekomunikovala. Pri rozlúčke V. hovorila, aby sa nebála, že maminka jej príde a že ju ľúbi. Otec popísal situáciu po stretnutí 15. 12. 2018 a vianočnej besiedke 13. 12. 2018, ktoré prebehlo obvyklým spôsobom, bez odpovedí na pozdrav, s fotením V.. Vtedy V. s mamou odišla na stanicu a autobus do K. R.. Keď ju miňal v aute a zamával V., V. mu neodkývala, iba strnulo hľadela dopredu. Matka V. priviedla neskôr aj so sestrou S. E. a oznámila, že nemala dať ako vedieť, lebo si doma zabudla mobil. V. sa ho pýtala, či si môže k mame zobrať psíka. Vysvetlil jej, že nie a ona začala plakať, že to teda nie je jej psík. Upokojila sa až keď jej vysvetlil, že Jeny je jej a mame ho môže ukázať pred domom. V. matka pokračuje v úsilí zneistiť a znevážiť všetko na čom V. záleží a čo je jej drahé. Na stretnutí sa snažila V. presvedčiť, že ju otec klame a dokázať jej, že psík, ktorého V. považuje za svojho, jej nepatrí. V minulosti sa matka vyjadrovala o psoch, o ktorých V. rozprával ako o smradľavých, špinavých, ktorí robili iba bordel. V. roztrhala psíka vystrihnutého z papiera, ktorý si každý večer pred spaním premietali na stenu (tíne) a vymýšľali príbehy. Matka štyri roky bránila vytvoreniu vzťahu medzi ním a V.. Na vianočnej besiedke 13. 12. 2018 bola prítomná matka s S. E. a jej synmi a starou matkou zo strany matky. Počas vystúpenia na neho ani starú mamu z jeho strany nepozrela, nekomunikovala s ním po celý čas trvania besiedky a tvorivej dielne s ním nenadviazala očný kontakt. Priblížiť sa nej nemohol, lebo okamžite po vystúpení matka, stará matka a S. E. s deťmi mu zablokovali k V. prístup a po celý čas sa zdržiavali v jej tesnej blízkosti. V priebehu besiedky a tvorivej dielne V. nikomu z matkinej rodiny pohybom ani pohľadom neprejavila náklonnosť. J. D. K. po celý čas pri nej nezúčastnene stáli. Často mu venovali nenávisť pohľady. Ich matka S. E. všetko po celý čas nahrávala na mobilný telefón. V. sa svojim odmietavým postojom voči nemu po celý čas snažila vyhovieť matke, z ktorej má strach (z výčitiek a vyhrážok ako to bolo v minulosti). Matke aj sestre bolo umožnené na V. nekontrolovane negatívne pôsobiť a manipulovať ju. V. s ním nadviazala kontakt až pri obliekaní. Pri odchode z materskej školy ho držala za ruku. Na chlapcov, ktorí stáli pri východe a po chvíli na ňu zakričali pozdrav, na pokyn ich matky sa neobzrela. Hneď ako sa vzdialili od matky a jej rodiny, začala s ním a so starkou komunikovať, ponúkla ich cukríkmi. Zo správania V. bolo očividné, že z matky a jej reakcií má strach. K stretnutiu 21. 12. 2018 otec uviedol (čl. 1375), že matka prišla po V. o desať minút neskôr. Obom sa pozdravila, ale viac s ním nekomunikovala a všetko si nahrávala na mobilný telefón zavesený na krku. Matka V. priviedla zo stretnutia neskoro o približne 30 minút. Na stretnutie a zo stretnutia ju priviezla sestra S. E.Á.. 20. 12. 2018 ho V. matka požiadala o možnosť tráviť trojhodinové stretnutie s V. v spoločnosti jej psíka. Vzhľadom na jej vzťah ku psom ako aj vek šteniatka, ktoré je živé a svoje potreby robí aj v domácom prostredí, nebola jej žiadosť realizovateľná. Počas ich spoločného života sa o psoch vyjadrovala dehonestujúco a roztrhla papierového vystrihnutého psíka, s ktorým V. hrával príbehy pred spaním. Ponúkol jej možnosť pohrať sa so psíkom spoločne pred bytovkou po príchode V. domov, s čím súhlasila. Tesne pred stretnutím V. nechcela zobrať psíka k mame, nechcela, aby ho priniesol ani pri jej návrate. Psíka priniesol, po ich príchode, matka psíka opatrne pohladila a V. povedala, nech si do ruky zoberie vodítko, keď je to jej psík. Nezabudla dodať, nech si potom umyje ruky. Citlivá a ústretová komunikácia matkiných emailov sa diametrálne líši od matkinho správania voči nemu a každému, kto matke nevyhovie. Takéto správanie negatívne vplýva na V.. V. matkine správanie napodobnila. Uprostred prechodu pre chodcov zastala a nechcela neprerušene prejsť cez cestu, lebo „maminka povedala, že autá musia počkať“. Matkina arogancia môže byť pre život ohrozujúca. K stretnutiu s matkou 29. 12. 2018 otec uviedol, že matka prišla po V. včas. Hneď po príchode si V. fotila. Priviedla ju neskôr o 20 minút. Na stretnutie, zo stretnutia ju priviezla sestra S. E.. Po stretnutí pripomenula V., aby myslela na maminku a obom sa pozdravila ahojte. S otcom nekomunikovala, na V. sa nepýtala. V. po príchode vymenovala veci, ktoré na stretnutí s mamou

dostala ako darčeky od Ježiška. Darčeky od Ježiška zostali u maminky. V. si mohla priniesť náramkové hodinky (V. mama vie, že V. náramkové hodinky má a nosievala ich na stretnutia v Ružomberku). Matka V. nedovolí, aby sa s darčkami mohla hrať a mať radosť bez jej prítomnosti. Takto postupovala aj v minulosti. Keď darčeky, ktoré V. dala v Ružomberku, znovu odnášala so sebou. A tiež aj pred vydaním neodkladného opatrenia v septembri 2017. V prípade, že s V. chcel ísť von on, odmietla jej poskytnúť veci, dokonca ju vyzliekla, aj keď bola oblečená. Matka má neustále potrebu zdôrazňovať, čo všetko V. kúpila ona alebo jej rodina. V. môže prísť na stretnutie akokoľvek pekne oblečená, matka ju nikdy nepochváli. Matka ju pochváli a pripomenie len to čo dostala od nej (čl. 1377). Podľa úradného záznamu zo 17. 12. 2018 sa otec s maloletou dostavil na telefonické predvolanie. Maloletá bola spokojná, sedela otcovi na kolenách a držala ho okolo krku. Najskôr nesúhlasila s rozhovorom v neprítomnosti otca, nakoniec súhlasila, aby otec odišiel z miestnosti a ona počas kresby odpovedala na otázky. Otec uviedol, že V. sa na stretnutie s matkou teší, teší sa na nové zážitky a keď sa zo stretnutia vráti, je to už lepšie ako na začiatku. V. selektuje svoje vyjadrenia, nepovie nič nevhodné, ani na mamu ani na nikoho iného. O priebehu stretnutí hovorí málo. Pohovor s maloletou V. bol vykonaný 17. 12. 2018 na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš (čl. 1379). Maloletá potvrdila, že bola v dome v N. s mamou. Vyrábali si náramky. Povedala, že má školskú tašku fialovej farby od maminky a je u maminky. S tatom sa boli korčuľovať a má aj nové lyže, ktoré skúšala pri dome. Rozhovor ukončila tým, že si vyžiadala otca („už chcem tatu“). Po rozhovore sa otec zaujímal o kresby a úlohy, ktoré vytvorila. V. mu to ochotne vysvetlila. Sadla si k nemu na kolená a po chvíli ho požiadala, aby išli domov. Stretnutie na úrade práce s otcom a maloletou sa uskutočnilo aj 31. 12. 2018. Maloletá bola spokojná, usmiata, sedela otcovi na kolenách, bezprostredne komunikovala a odpovedala na otázky, aj o poslednom stretnutí s matkou (čl. 1381). Nesúhlasila s rozhovorom v neprítomnosti otca a to ani na otcove nabádanie. Maloletá odpovedala na položené otázky. Potvrdila, že Ježiško bol aj u maminky. Popísala darčeky, ktoré dostala. Potvrdila, že s maminkou bola v domčeku v N. alebo u babinky. Hrali sa. Potvrdila, že sa s mamou a s J. D. K. bola korčuľovať. Na konci rozhovoru žiadala, aby išli domov („tato chcem ísť domov“). V kancelárii maloletá nekomunikovala bezprostredne a iniciatívne, len odpovedala na otázky. Na chodbe bola veselá, sama bezprostredne reagovala na podnety okolia a rozvíjala rozhovor. Na otázky súvisiace s otcom alebo matkou odpovedá spravila jednoslovné áno, alebo nie, neviem. Úrad práce vo svojej správe z 12. 2. 2019 (čl. 1402) uviedol, že s V. vykonali rozhovor 29. 1. 2019 v domácnosti otca. Otec bol o potrebe vykonať šetrenie informovaný a keďže mal pracovné povinnosti zabezpečil, aby maloletú prevzala stará matka z otcovej strany. V čase šetrenia bola prítomná stará matka maloletej z otcovej strany a po 20 minútach prišiel z práce aj otec. V čase šetrenia bol v domácnosti aj psík, ktorý inak býva v domácnosti starej matky. V. bola spokojná, zamestnával ju psík, ktorému venovala pozornosť. Bolo vidno, že ho má rada. Na otázky odpovedala len útržkami. Rozhovor bol vykonaný v neprítomnosti otca aj starej matky. Povedala im, že bola s otcom korčuľovať a lyžovať. Potvrdila, že sa stretla s maminkou a boli v domčeku. Hrali sa, maľovala si oči, maminka jej pomohla a kreslila si. S chlapcami sa nehrala, ale boli doma. Otec ju informoval, že pri stretnutiach rodičov je maloletá V. pod tlakom. Rodičovský vzťah je narušený a komunikácia nefunguje. Maloletá o stretnutiach s matkou nekomunikuje. Matka od otca nežiada informácie o maloletej. Po stretnutí 4. 1. 2019 (čl. 1406) otec uviedol, že matka prišla po V. o pár minút neskôr. Odovzdávanie a preberanie nahrávala. S ním nekomunikovala. Na pozdrav neodpovedala. V. sa jej pýtala na svoje darčeky, ktoré dostala u mamy od Ježiška a ktoré jej mama nedovolila zobrať domov. Matka priviezla V. zo stretnutia neskoro, takmer na o celú hodinu. Na jeho SMS neodpovedala a ani mu nebrala telefón. Meškanie zdôvodnila zlým počasím. Matkine vyjadrenia majú na formovanie V. osobnosti negatívny dopad. Matka cieľavedome útočí na V. istoty, sponchybňuje jej citové väzby, degraduje jeho osobnosť a vážne narušuje jej schopnosť budovať zdravé medziľudské vzťahy. K stretnutiu 12. 1. 2019 otec uviedol, že matka natáčala priebeh odovzdávania. S ním nekomunikovala. Na V. sa nepýtala. Matka priviedla V. zo stretnutia včas. Odviezla a doviezla ju sestra S. E.. Z V. prejavov je postrehnuteľné, že V. je zneisťovaná a odcudzovaná prostrediu a ľuďom, s ktorými žije. Matka pokračuje v praxi znevažovania otca, ako to robila od útleho veku dieťaťa. Matka sa k nemu neprestáva chovať arogantne. Verbálne s ním nekomunikuje, odmieta priamo od neho preberať V. veci. Pri slovnej komunikácii sa usiluje vyvolať pozitívny dojem a predstierať rešpektovanie jeho ako rodiča. Od V. narodenia sa ho snaží vylúčiť z jej života. Vedie V. k negatívnemu pohľadu na neho. Nebráni jej to predstierať úsilie o riešenie ich vzájomného vzťahu v mene V.. K návrhu matky, aby vozil dcérku do N. uviedol, že zo skúsenosti vie, že S. E. by obyčajné stretnutie interpretovala ako konflikt, ktorý by bol pre ňu podnetom na podanie trestného oznámenia. Svedkom, ktorý potvrdil takéto napadnutie, či už ním, susedom, školníkom, bola V. matka. V. matka, ani S. E. neváhajú klamať a krivo svedčiť za účelom dosiahnutia svojho cieľa. K stretnutiu z 12. 1. 2019 matka uviedla, že sa boli korčuľovať s V.. Zvyšok stretnutia strávili u starej matky z matkinej strany O stretnutí z 18. 1. 2019 otec uviedol, že matka prišla

po V.. Matka mala vyťahnutý mobilný telefón zavesený na krku. Na jeho pozdrav neodpovedala. Vtlačila V. pár metrov späť do bráničky s tým, že sa dohodli, že sa budú fotiť. Matka s ním nekomunikovala. Pri návrate zo stretnutia meškala 20 minút. Ospravedlnila to, že V. zabudli okuliare a museli sa vrátiť. Z posledných stretnutí s matkou V. prichádzala namaľovaná (očné tieň a pery). O stretnutí s matkou nerozprávala. Vytkla mu, že sa s maminou neoženil. To potvrdzuje, že matka prenáša na V. nevyriešené osobné problémy. V. je niekedy náladová, v priebehu týždňa sa u nej prejavujú výkyvy v chovaní voči ľuďom, s ktorými náhodne prichádza do kontaktu, ku ktorým predtým pociťovala spontánnu náklonnosť. Odmieťa sa pozdraviť. Rovnako sa u nej vyskytujú chvíľkové výkyvy v prejave a v jednaní, ktoré nie sú jej vlastné. Rozkazovačný tón, úsečnosť odpovedí, neprípustnosť diskusie („povedala som“) a najnovšie vedome uplatňovanie protekcie, ktorú vníma ako pozitívny jav. Arogantnosť matky voči nemu, zneuctvovanie ľudí a hodnôt, ktoré stoja mimo matkiných utkvělých predstáv vplývajú negatívne na V.. V. matkine chovanie vníma ako normu správania a usiluje sa ju napodobňovať. Chvíľami priznáva ľútosť, že nemá k dispozícii svoje vianočné darčeky od matky. Prijíma to smutne, ale ako nevyhnutný fakt. K stretnutiu 26. 1. 2018 otec uviedol, že pred príchodom matky mu V. zobrala z rúk ruksak s jej vecami s tým, že ja ho mamine odovzdám. Povedala, že mamina ho od neho nechce a má jej ho dávať ona. Matka si ich po príchode fotila. Matka V. priviezla včas. Priviezla a odviezla ju sestra S. E.. Pri vychádzaní pred bytový dom na nich trúbila a vykrikovala z okna, V. ľúbime ťa. Matka s ním okrem pozdravu nekomunikovala. V. sa zúčastnila lyžiarskeho výcviku zo škôlky. V utorok a piatok ju počas neho v Závažnej Porube navštívila matka so sestrou S. E.. V. žije v rozpore s matkinými požiadavkami a udržuje matkou zakazované vzťahy. Pre V. to je nadmieru zaťažujúce, čím si ju matka k sebe pripútava a k čomu ju zaväzuje. Pri každom stretnutí je V. osobná skúsenosť konfrontovaná matkiným videním sveta, čo môže viesť k devastácii jej citového života. Matka o stretnutí s maloletou 26. 1. 2018 informovala, že V. jej počas cesty do K. R. rozprávala, že bola šťastná, že ju bola navštíviť na lyžiarskom výcviku v Závažnej Porube. Zastavila sa za ňou aj s tetou S. v utorok a piatok, keď mali súťaž s ocenením. V. bola šťastná, že jej mohla ukázať ako dobre to zvláda a ako sa naučila lyžovať. Stretnutie v sobotu strávili doma lebo si chceli robiť úlohy z kníh pre predškolákov. Hrala sa so svojimi hračkami vo svojej izbe. Pred odchodom do X. sa zastavili pozrieť starú matku zo strany matky, ktorá V. napiekla buchty a pribalila jej ich na cestu do K. X.. Pri odovzdávaní V. pri bráničke boli aj susedia (O. Y., J. D. R. R.). Ďalšie prešetrenie pomerov úradom práce bolo 4. 3. 2019. Otec poukazoval na to, že zo správania maloletej vníma, že matka s ňou preberá rodinnú situáciu. Maloletá sa vyjadrila, že maminka jej všetko odpustí. Matka popisovala stretnutie (čl. 1507), otec stretnutie (čl. 1510). Otec opakovane uvádzal, že stretnutia s matkou majú negatívny vplyv na maloletú. Otec k stretnutiu z 9. 2. 2019 uviedol, že matka maloletú vrátila o desať minút neskôr. Matka popisovala stretnutie 14. 2. 2019. Rodičia sa dohodli na náhradnom stretnutí 23. 2. 2019. Matka popisovala stretnutie 2. 3. 2019 a 9. 3. 2019, ku ktorých spojením došlo z dôvodu, že s V. sa nemohla stretnúť v riadnom termíne z dôvodov na strane otca. Dňa 12. 4. 2019 Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš podal správu o priebehu styku s maloletou (čl. 1569), ktoré obsahovalo správy rodičov o priebehu stretnutí. Otec maloletej k stretnutiu 9. 3. 2019 napísal, že matka prišla po maloletú včas. Opätovne všetko nahrávala na mobilný telefón. Matka V. vrátila zo stretnutia o 50 minút neskôr. O meškaní ho upovedomila dopredu SMS správou. V. si zobrala do rúk ruksak s jej vecami lebo maminka ho od neho nechce. Matka sa pred V. vyjadrovala, že nie je vhodne obutá ani oblečená. Na stretnutie ju priviezla a odviezla sestra S. E. aj so svojou matkou a synmi. Vyjadrila sa, aby jej nedával silónové pančušky, lebo keby bol žena, tak by vedel, že ju omínajú. Po stretnutí s matkou chcela navštíviť V. psíka u starkej. Prešlo popri nich auto S. E.. Matka sedela vzadu. Na otázku, či sedela vpredu babinka, V. opakovane zaklamala, že nie, že prišla iba E. s maminou. Po ubezpečení, že nemusí klamať, povedala, že v aute bola aj babinka. Maminka povedala, že v Žiline sa na teba tí uvidia škaredo pozerali a hovorili ti, že máš byť na mňa lepší (čl. 1574). O stretnutí 2. 3. 2019 otec uviedol, že matka stretnutie nahrávala. Pri návrate meškala 30 minút. Na stretnutie ju odviezla a priviezla S. E.. Maloletá sa vyjadrila, maminka povedala, že mala ísť radšej ku nej ako do Bratislavy. Matka popisovala stretnutie 15. 3. 2019, rovnako ako otec. Všimol si, že z opodiaľ ich natáčala sestra S. E.. Matka meškala 30 minút. O stretnutí 23. 3. 2019 otec napísal, že V. zobrala z jeho rúk svoj ruksačik, lebo matka ho odmieta prevziať od otca. Matka po vystúpení s auta asi štyri metre od nich stála otočená chrbtom k V. a zapínala si nahrávacie zariadenie na mobilnom telefóne bez nadviazania kontaktu s V.. Až potom sa pozdravila a začala prehŕňať V. ruksačik so slovami, že jej z domu nedal babinkine čižmičky. Ukázal jej, že ich má V. na nohách. Pred V. ho obvinila, že klame, aby začal hovoriť pravdu, že jej písal, že sú malé. Zo stretnutia prišla V. včas. Po návrate mu V. povedala, že babinka pozdravuje starkú. Na odpoveď, či to naozaj povedala, lebo babinka nás nemá moc rada, odpovedala „maminka by tiež bola najradšej, keby som bol zabitý“. Tak ako sa matka neovládala pred V. počas spoločného života, neovláda sa ani počas asistovaných stretnutí v prítomnosti psychológov, sociálnych pracovníkov, tak neovláda

svoje nenávistné prejavy ani v súčasnosti. Matka sa vyjadrila k stretnutiu 23. 3. 2019, kde popisovala, že otec sa s V. naťahoval o jej ruksačik a dal jej ho až keď sa priblížila k bráničke. Uviedla, že sa pozdravila. V. mala hrubé pančušky a hrubé menčestráky, tričko, mikinu, vetrovku a čiapku, hoci bol teplý slnečný deň okolo 20 stupňov. Aby sa neunarila, tak ju prezliekla primerane počasiu. K stretnutiu 29. 3. 2019 otec uviedol opätovné nahrávanie na mobilný telefón a skutočnosť, že matka priviezla V. o 30 minút neskôr, čo mu dopredu oznámila SMS. Matka opätovne mešká s odovzdávaním maloletej. Pravidelne dodržiavanie časového limitu sa snaží zdôrazňovať krátkosťou stretnutí a vzbudzovať v V. pocit ľútosti, nevdľu a neúctu voči nemu a dokázať, že V. sa dožaduje rozšíreného kontaktu nad rámec neodkladného opatrenia. Ide o negatívne výchovné pôsobenia a zhadzovanie autority otca, o bezohľadnosť k jeho osobnému času a k časovému programu V.. Otec informoval Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny 9. 4. 2019, že S. E. sa napriek odporúčaniu krajského súdu výrazne angažuje v prebiehajúcim konaní ohľadom maloletej V.. Jeho matka, on, kolegyne aj riaditeľka materskej školy a ďalší boli verbálne a fyzicky atakovaní S. E. na verejnosti, často v prítomnosti maloletých detí. Ráno okolo siedmej hodiny (9. 4. 2019) S. E. v aute sledovala a natáčala jeho matku pri prechádzaní cez mesto. Zo strany S. E. dochádza k sústavnému negatívnemu až patologickému správaniu sa voči nemu, jeho rodine a ďalším dotknutým osobám, ale predovšetkým vo vzťahu k V.. Takéto pôsobenie pokračuje naďalej a má stupňujúcu sa tendenciu. Matkina sestra takto konala už pri stretnutiach na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny u psychologičky, v Ružomberku v Detskom centre, pri stretnutiach v Liptovskom Hrádku, keď ho účelovo vyhľadávala, prenasledovala a verbálne atakovala. Úrad práce podával správu o priebehu stretnutí 6. 5. 2019 (čl. 1633). K stretnutiu zo 6. 4. 2019 otec uviedol, že keď V. pripravoval oblečenie, rozplakala sa, že chce rifle lebo maminka bude kričať. Maminka chce, aby nosila rifle a podkolenky. Vhodné rifle pre ňu momentálne nemá a preto trvalo niekoľko minút kým ju presvedčil a upokojil, že to bude v poriadku ak pôjde v menčestrádoch. Matka na jeho pozdrav neodpovedala. Pozdravila sa až v okamihu ako zapla nahrávanie na mobilnom telefóne. Inak nekomunikovala. Zo sedačky vyberala V. S. E., ktorá ju držala na rukách a objímala. Pýtal sa V., či bola s maminkou sama a ona odpovedala áno. Pýtal sa jej, či povedala maminke, že ide na oslavu k tete R., povedala, že jej to povedala. V stredu 3. 4. 2019 navštívili matka so sestrou S. E. V. v škôlke. Matka písala o stretnutí s maloletou 6. 4. 2019 s tým, že prispôsobila program V., keďže otec jej oznámil, že V. je chorľavá. V. otcovi odovzdala a informovala ho, že sa jej zhoršuje zdravotný stav. Keď prechádzala popri otcovej bytovke videla, že s V. nasadal do auta, čo jej vysvetlil v emailovej komunikácii, že išlo o meninovú oslavu a dal ju spať, čo ju mrzelo, lebo chcela ísť oddychovať. K stretnutiu 19. 4. 2019, 20. 4. 2019 otec uviedol, že 18. 4. 2019 bol na kontrole u MUDr. Y. s maloletou. Pri východe z ambulancie ho čakala S. E., ktorá ich obťažovala, natáčala a prenasledovala až k autu. V. sa sústavne pýtala, či sa teší na maminku, že maminka jej posielala božtek, či jej môže dať božtek za maminku, atď. (čl. 1644). 19. 4. 2019 sa uskutočnilo náhradné stretnutie za 12. 4. 2019. Matka prišla po V. včas a pýtala sa, či dovoľí V. prespať. Matka V. po stretnutí priviezla včas. 20. 4. 2019 matka po V. prišla včas. Po príchode sa pozdravila. Pýtala sa ho ako V. a spala. Zo stretnutia meškala viac ako hodinu. S. E. na neho trúbila. Po príchode s V. matka vytiahla mobilný telefón, natáčala jeho, aj susedov s deťmi. Cestou popred bytový dom S. E. zastala na aute a v strede cesty cez otvorené okienko ich natáčala na mobilný telefón. Po príchode sa V. pýtal, prečo maminka stále natáča, odpovedala mu, že maminka sa bojí, že ju zbijú (čl. 1644). K stretnutiu 19. 4. 2019 a 20. 4. 2019 sa vyjadrovala aj matka. Potvrdila, že stretnutie sa malo pôvodne uskutočniť 12. 4. 2019, ale otec ho zrušil kvôli chorobe. Stretnutie sa uskutočnilo 19. 4. a 20. 4. 2019. Matka sa sťažovala, že otec ju neinformuje o zdravotnom stave a zatajuje jej informáciu, že lekárka odporučila výber nosnej mandle. Matka popisovala ako otec bráni V. v kontakte s jej sestrou S. E.. Otec ju pri stretnutí ignoruje, keď sa s ním snaží komunikovať. Vyjadrovala sa, že dieťa nebolo vhodne oblečené vzhľadom k počasiu. Popisovala, že v sobotu 20. 4. 2019 otec maloletej skrýval ruksačik za chrbtom a nechcel jej ho hneď dať. Keďže otcovi prezvonila, že sa blížia, vyšiel pred bytovku aj s kamarátmi R. R. a jeho družkou O. Y.. Pani Y. na V. kričala, aby sa ponáhľala, lebo na ňu čakajú. Pôsobilo to na ňu aj V. stresujúco, že sa nemôžu v pokoji rozlúčiť a že im do toho zasahujú cudzí ľudia. Odovzdala otcovi veci pre V., nové šaty, novú hracu bábiku, a tanier, na ktorý nakrájala pre V. a otca kúsky z tort, ktoré V. upiekli. Otec veci prevzal, ale odmietal s ňou komunikovať. K stretnutiu z 18. 5. 2019 (čl. 1843) matka oznámila úradu práce, že V. prevzala v stanovenom čase. Poukázala na nevhodné oblečenie maloletej. Išli do Bešeňovej s matkinou sestrou a jej deťmi. V. nechcela ísť z vody preč. Keď jej spomínala, že musia ísť k tatovi, bola veľmi smutná a bolo jej do plaču. Povedala, že nechce bývať s tatom, že chce bývať s ňou, lebo tato je stále preč, nestará sa o ňu, chodievala stále za kamarátmi, ju necháva so starkou a jej je smutno. Starká sa s ňou nevie hrať, ani jej navariť. Ona to už takto nevydrží. Keď sa pýta za maminkou, tak on sa hnevá. Už nechce viac počúvať, ako stále mrzko rozpráva na maminku a babinku a celú maminkinu rodinu, že je z toho nešťastná. V. sa chcela s ňou navečerať. Informovala otca SMS správou, že budú meškať, lebo

V. chcela ostať dlhšie v Bešeňovej. V. zaspala na gauči. Otca informovala, že ju donesie zajtra. Otec jej telefonoval a kričal do telefónu, že si po ňu príde sám. Snažila sa ho upokojiť, no do polhodiny prišiel aj s políciou. Vyšla von jej sestra, spýtala sa, čo sa deje, vysvetlila im, že V. unavená zaspala. Otca o tom informovala. Ten ich začal ovplyvňovať a klamať, tak ako to robí stále. Ona bola pri V., ktorá precitla zo spánku. Snažila sa jej vysvetliť, že prišiel pre ňu táto. Ona začala plakať, že chce zostať pri nej, že nechce ísť s ním a už nechce takto žiť. Hovorila rôzne veci v plači, čo sa jej doma nepáči v súvislosti s otcom. Vzala ju na ruky, snažila sa ju upokojiť. Otvorila okno, aby otec videl, že V. žije, lebo policajtom vravel, že jej chce ublížiť. V. strašne kričala a plakala na neho, že s ním nechce ísť, pýtal sa jej prečo, tak plakala a kričala v zmysle, že chce svoju maminku, že mu to stále hovorí, že nechce ísť s ním a stískala ju okolo krku. V. sa jej podarilo utíšiť, ale bola silne traumatizovaná otcom. Chvíľku sa hrala s chlapcami a ona ju išla uložiť do postele. Chcela, aby jej prečítala rozprávku, lebo táto jej nečíta a nevenuje sa jej. Rozprávala jej ako veľmi chce ísť bývať s ňou a nechce sa viac vrátiť k tatovi, ani ku starkej. Celú noc spinkala pokojne, objímala ju. Ráno sa zobudila s úsmevom, naraňajkovali sa. Napsala otcovi email a poslala mu fotky aká je V. spokojná a v poriadku. Prežili spolu pekný deň. Potom išli ku babinke H., ktorá ich pozvala na obed. V. pomáhala s pečením. Úrad práce upozornil rodičov 20. 5. 2019 (čl. 1863), že vo vzťahu k osobnej starostlivosti je aktuálne právoplatné a vykonateľné rozhodnutie okresného súdu 21PPom/1/2017 zo dňa 26. 9. 2017 v spojení s uznesením krajského súdu 11CoPm/1/2017-267 zo dňa 29. 12. 2017. Vo vzťahu k styku s maloletou je právoplatné a vykonateľné uznesenie krajského súdu v Žiline 7CoP/39/2018 zo dňa 30. 8. 2018. Úrad vyzval rodičov, aby rešpektovali a dodržiavali rozhodnutia súdu. Matka po ukončení stretnutia 18. 5. 2019 maloletú neodovzdala otcovi. Túto skutočnosť oznámil aj okresnému súdu 20. 5. 2019 (čl. 1876). Dňa 20. 5. 2019 bol o tejto skutočnosti s otcom na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny spísaný záznam (čl. 1894). Rodičia si vymieňali následne emaily. Najmä matka oznamovala otcovi, že maloletá je šťastná, spokojná a posielala mu fotografie.

31. Matka konala v rozpore s právoplatnými a vykonateľnými rozhodnutiami súdu, ktoré upravovali dočasnú starostlivosť o dieťa a styk matky s maloletou. Matka má tendenciu rešpektovať tie pokyny, ktoré vyhovujú jej názorom a jej hodnoteniu danej situácie. Navonok sa to prejavuje absenciou empatie k pocitom dieťaťa. Otec využíva právne prostriedky vo vzťahu k rodičovským právam a povinnostiam, dodržiava právoplatné a vykonateľné rozhodnutia súdu, najmä čo sa týkalo styku s maloletou dcérou, hoci boli v zjavnom rozpore s jeho názorom a prežívaním. Napriek tomu sa podrobil rozhodnutiam súdov, čím bolo rešpektované právo maloletej na zachovanie jej vzťahu k obidvom rodičom, v tomto prípade matke.

32. Podľa správy Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Liptovskom Mikuláši zo dňa 21. 5. 2019 (čl. 2138) 18. 5. 2019 na základe oznámenia otca bola hliadka vyslaná na I. XX, L. K. N., kde sa nachádzala matka maloletej spoločne s dcérou. Matka maloletej z domu nevyšla, komunikovala cez otvorené okno v náručí držala dcéru, ktorá plakala. Na otázku otca, či chce ísť s ním domov, odpovedala, že nie, že chce byť s matkou. Matka maloletej sa vyjadrila, že dcéru nevydá, lebo s ním nechce ísť. Dňa 20. 5. 2019 OO PZ Liptovský Mikuláš prijalo oznámenie o nezvestnej osobe V. Q. a miesto jej pobytu sa nepodarilo zistiť (ku dňa 21. 5. 2019).

33. Úrad komisárky pre deti Ing. Viery Tomanovej písomne oznámil úradu práce, sociálnych vecí a rodiny listom z 22. 5. 2019 (čl. 2077), že komisárka pre deti v uvedenej veci žiada, aby vzhľadom na vzniknutú situáciu bola s maloletou V. Q. bezodkladne realizovaná psychologická intervencia za účelom prípravy maloletej na návrat do domácnosti otca, ktorému je zverená do dočasnej starostlivosti. Matka stanovisko úradu komisára pre deti na vytvorenie podmienky na návrat maloletej k otcovi nerešpektovala.

34. Okresný súd Liptovský Mikuláš doposiaľ neprávoplatným rozsudkom zo dňa 16. 6. 2021 č. k. 3T/112/2020-367 (čl. 3734) uznal matku maloletej za vinnú za marenie výkonu neodkladného opatrenia uloženého vo veciach starostlivosti o maloletých (prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia) podľa § 349 Trestného zákona (Za skutok, že napriek tomu, že maloletá bola právoplatným a vykonateľným uznesením o nariadení neodkladného opatrenia zverená do osobnej starostlivosti otca /uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 21PPom 1/2017 z 26. 9. 2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11CoPom 1/2017 z 29. 12. 2017/ a napriek tomu, že právoplatným a vykonateľným uznesením o nariadení neodkladného opatrenia /uznesenie Krajského súdu v Žiline CoP/39/2018 z 30. 8. 2018/ mala upravený styk s maloletou každý nepárny piatok v mesiaci od 15.30 hod. do 18.30 hod. a každú párnú sobotu v mesiaci od 13.00 hod. do 17.00 hod. /bez prítomnosti otca/, maloletú dňa 18. 5. 2019 po ukončení styku otcovi neodovzdala. Okresný súd

Liptovský Mikuláš uznesením zo dňa 28. 5. 2019 sp. zn. 9Em/1/2019 nariadil výkon rozhodnutia uznesenia sp. zn. 9P/94/2017 zo dňa 23. 10. 2017, ktorým bola maloletá zverená neodkladným opatrením do starostlivosti otca a uznesenia sp. zn. 7CoP/39/2018 zo dňa 30. 8. 2018, ktorým bol neodkladným opatrením upravená styk matky s maloletou. Hoci bola matka vyzvaná na dobrovoľné plnenie povinností uložených právoplatnými a vykonateľnými rozhodnutiami súdov, maloleté dieťa v určenom čase otcovi neodovzdala. Maloletá sa dostala do starostlivosti otca až po takmer štyroch mesiacoch, keď ju otec vyzdvihol prvý septembrový týždeň v základnej škole, ktorú maloletá začala navštevovať v rámci povinnej školskej dochádzky.), za čo jej uložil trest odňatia slobody vo výmere jeden rok, ktorý podmienene odložil a určil skúšobnú dobu na jeden rok. Súčasne matku maloletej oslobodil spod obžaloby za prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, pre zánik trestnosti činu, keďže matka výživné za obdobie od 18. 2. 2019 dňom vzniku pracovného pomeru v spoločnosti E., T.r.o. a od 8. 7. 2019 v T. Y., a.s. (vo výške 50 EUR mesačne) vyčíslené na sumu 1.400 EUR dodatočne zaplatila 20. 2. 2020 a následne dobrovoľne plní vyživovaciu povinnosť vo výške 50 EUR mesačne.

35. Na stretnutie organizované Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš 31. 5. 2019 sa otec dostavil a matka sa nedostavila (čl. 2217). Neskôr dňa 31. 5. 2019 o 13.00 hod. sa dostavila na Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny matka maloletej, s maloletou V. a sestrou matky pani E.. Matka maloletej uviedla, že je v kontakte s komisárkou pre deti. Do emailového podania komisárke uviedla, že pri osobnom stretnutí v Bratislave pochopila iné smerovanie prípadu a jej pomoci pre V. ako jej povedala včera do telefónu. Matka uviedla, že s komisárkou telefonovala a požiadala ju, aby do emailovej komunikácie potvrdila obsah telefonického rozhovoru. Z pohľadu matky obsah emailovej komunikácie komisára pre deti nesúhlasí s obsahom osobného stretnutia na úrade komisára pre deti. Následne sa matka vyjadrila, že v Bratislave jej komisárka navrhla iné riešenie v záujme V.. Na úrad prišla, lebo ju trápí súčasná situácia. Uvedomuje si, že to nie je v poriadku a nemôže to trvať večne. Snaží sa hľadať najvhodnejšie riešenia pre V.. Nechce, aby bola V. bez otca, no nevie s tým nič iné urobiť. Celý rok rešpektovala otca, a všetko čo bolo treba dodržiavala. Snažila sa hľadať riešenia. Otec s ňou odmieta komunikovať, nezaujíma sa o V.. Rozmýšľa nad tým, že pozve otca na stretnutie s V.. Je u nej už 14 dní, zvykla si a nechce to meniť. V otcovi nemá záruku a istotu, že ak k nemu V. pôjde spať, že dodrží, čo sľúbi. V. sa k otcovi vrátiť nechce a ona nemá dôveru v úrad, ktorý nekonal v záujme dieťaťa (čl. 2238). Úrad práce požiadala matku o možnosť porozprávať sa s maloletou. Matka súhlasila s vykonaním rozhovoru (čl. 2232). Pracovníčka úradu práce išla na chodbu, kde bola maloletá V. s pani E.. V. sa spýtala, či sa môžu porozprávať. V. záporne pokrútila hlavou. Na otázku, či ani na chvíľočku, znovu záporne pokrútila hlavou. Bola pritom usmiata. Na otázku, či by jej niečo nakreslila, s úsmevom prikývla. Zavolať ju do kancelárie, spolu do kancelárie s ňou vošla aj pani E.. V kancelárii bola prítomná aj matka. Pani E. si všetko natáčala na mobilný telefón a matka mala na krku nahrávacie zariadenie. Pani E. stála pri písacom stole, kde si V. kreslila. Matka sedela na stoličke dva metre od stola. V. si kreslila. Opýtala sa jej, či jej povie, čo to bude alebo je to prekvapenie. V. sa vyjadrila, že prekvapenie. Kreslila postavu a keď kreslila vlasy pani E. povedala matke „kreslí ti dlhé vlasy“. Maloletá dokreslila postavu, skončila ju kresbou vlasov a dopísala mama. Potom nakreslila slniečko a do druhého rohu papiera napísala svoje meno. Kresbu vyfarbiť nechcela. Počas kreslenia sa maloletej nepýtala akú postavu kreslí a kto to bude. Na postavu reagovala pani E.. Maloletá bola pokojná a usmiata.

36. Dňa 12. 6. 2019 sa na Úrad práce ustanovil otec maloletej (čl. 2365) s tým, že matka mu neodpovedala na jeho email z 10. 6. 2019 so žiadosťou o stretnutie s V.. Pri využití psychologickej intervencie komunikoval so psychologičkou pani Š., ktorá mu oznámila, že matka nereagovala. So psychologičkou sa dohodol, že ako náhle matka prejaví súhlas s intervenciou je pripravený ihneď sa zapojiť do tohto procesu. S PhDr. X. bol v telefonickom kontakte dvakrát. Podľa jeho názoru táto psychologička nie je odborne spôsobilá riešiť vážnu a akútnu situáciu a psychické problémy matky. Psychologička ignoruje fakty a nemá k nej dôveru. Má vedomosť o tom, že bola zainteresovaná aj v prípade maloletých detí E. a angažovala sa výrazne v prospech pani E.. Je nereálne aby nad intervenciu a psychoterapiu chodievali do Bratislavy. Podľa správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš 13. 6. 2019 (čl. 2305) v súvislosti s ponukou psychologickej intervencie rodičov nie je medzi rodičmi zhoda v tom, ktorý odborník by mal intervenciu realizovať. Maloletá sa aktuálne zdržiava u matky na adrese I. XX, K. R.. Otec aj 16. 7. 2019 (čl. 2618) žiadal Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš o sprostredkovanie stretnutia s maloletou. V. nevidel od 2. 6. 2019. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš Úrad organizoval stretnutie rodičov na 19. 7. 2019. Matka sa na stretnutie nedostavila, poslala iba vyjadrenie. Otec sa na stretnutie dostavil. Otec bol oboznámený s podaním

matky zo dňa 19. 7. 2019. Vyslovil nesúhlas s terapiou MUDr. X. navrhnutou matkou a vyjadril obavu o duševný stav maloletej, ktorá je podľa jeho presvedčenia, matkou a jej príbuznými manipulovaná. Úrad písomným podaním zo dňa 23. 7. 2019 (čl. 2579) oznámil súdu, že stretnutie otca s maloletou sa realizovalo 21. 7. 2019 (čo vyplynulo z emailovej komunikácie rodičov).

37. V priebehu konania došlo k niekoľkým závažným incidentom z strany matky, na ktorých v časti participovala matkina sestra a v časti stará matka zo strany matky. 1./ Materská škola X. XXX, v K. X. vypracovala správu dňa 14. 2. 2018 (čl. 265-267) adresovanú Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, ktorá bola poslaná na vedomie súdu. Prvé stretnutie sa odohralo v materskej škole v rámci vianočných tvorivých dielní v pokojnej atmosfére, kde boli prítomní všetci rodičia, preto aj matka využila možnosť prísť. Priebeh stretnutia sestra matky maloletej pani E. nahrávala a natáčala. Na stretnutí bol prítomný aj otec maloletej so starou matkou z jeho strany. Ďalšie stretnutie prebehlo 25. 1. 2018, keď upratovačka prišla zavolať zástupkyňu riaditeľa školy, že prišla V. matka so sestrou. Zástupkyňa riaditeľky školy dala deti z jej triedy kolegyni a išla na poschodie za matkou maloletej. Nepoznali sa, preto sa jej predstavila. Vystupovali pokojne. Uviedli, že by chceli V. pozdraviť, postíškať a pôjdu preč. Uviedla ich do kancelárie v domnení, že sa s nimi dohodne a pokojne sa porozprávajú. Upozornila ich na to, že by bolo dobré, aby sa s otcom dieťaťa dohodli, pretože stretávať sa v škôlke v rámci edukačného procesu nie je možné, keďže je to vzdelávacia inštitúcia. Pani E.Š. poznamenala, že s otcom sa dohodnúť nedá a V. nevideli ani cez Vianoce. Deti z triedy, ktorú navštevuje V., sa pripravovali na pobyt vonku. V. matku videla, keď prichádzala, tak im umožnila stretnutie „na postíškanie“. Upozornila ich na to, že ak sa dohodnú s otcom je ochotná im umožniť stretnutie, ale len v rámci pobytu vonku 15 minút a len so súhlasom otca. Predtým jej budú musieť vopred zavolať, aby sa mohli dohodnúť. Napísala im svoje telefónne číslo a odovzdala ho pani E.. Matka medzitým bola pri V., stískala ju, hovorila jej, že ju má rada, že to nebude trvať dlho a budú spolu. Matka na V. rečami vyvíjala tlak, naliehala na ňu, aby v nej vyvolala plač, na čo pani E. začala V. do tváre natáčať a pýtať sa jej veci v neprospech otca, keď plakala. Hovorila jej, ľúbime Ťa V., rozumieš. Upozornila som ich na to, aby na V. nenaliehali, že je potom smutná a nechápe, čo sa deje. S kolegynami sa dohodli, že pôjdu na školský dvor na približne 15 minút a potom ich kolegynia vyprevadí a bránu uzamkne. Obidve dámy boli neodbytné. V. stále natáčali. Nemohla sa hrať s druhými deťmi, lebo boli okolo nej, ani si nemohla pobehať, stále ju organizovali. Toto stretnutie kolegynia ukončila, zobrala deti do škôlky a zamkla bránu. Dňa 31. 1. 2018 matka so sestrou znovu prišli do materskej školy v čase, keď deti prichádzali na pobyt vonku. Odohralo sa to za bránou materskej školy. Pri vychádzaní z budovy materskej školy pani E. začala cez plot na V. kričať, tá pribehla k plotu. Pani učiteľka bola oslovená pani E., aby otvorila bránu. Pani učiteľka povedala, že nemá kľúče. Kolegynia upozornila zástupkyňu riaditeľky škôlky, že sú v areáli, zároveň hneď volala otca maloletej, ktorý okamžite prišiel do materskej školy. Pani E. všetko natáčala a po upozornení, aby to nerobila, že na to nemá právo. Pri príchode otca maloletej kolegynia sa odobrала s deťmi od brány, aby si to rodičia maloletej vydiskutovali. Keď zástupkyňa riaditeľky školy prišla do práce na poobednú zmenu, matka V. so sestrou kričali do otca maloletej, že nemôžu byť s V. a podobne. Do diskusie nezasahovala, upozornila ich, aby nenatáčali. V. plakala, bola dosť vydesená, lebo komunikácia medzi rodičmi nebola vhodná. Otvorila bránu a požiadala otca, aby V. upokojil. Matku s jej sestrou nepustila do areálu školy a odišli. Otec ostal vo dvore, kým riešili situáciu medzi sebou. V. sa upokojila, hrala sa s kamarátmi. Bol to deň polročného vysvedčenia, tak otec maloletej zobral V. na obed domov. 8. 2. 2018 a 9. 2. 2018 V. nebola v škôlke, pani upratovačka upozornila učiteľku, že do šatne triedy, ktorú navštevuje V., vošli matka maloletej a jej sestra pani E.. Učiteľka ich požiadala, aby opustili priestory materskej školy. Zistila, že natáčajú V. skrinku. Pýtali sa, prečo nie je v škôlke a prečo tam nemá veci. Pani upratovačka ich chcela vyprevadiť zo šatne, boli neodbytné, drzé, že čo je ona a podobne. Matka robila na učiteľku nátlak, aby jej povedala, kde V. je. Ona zavolala otcovi dieťaťa, ktorý jej oznámil, že V. zobral na lyžovačku. Posledné stretnutie prebehlo 13. 2. 2018 počas karnevalu v škôlke. Do škôlky prišli matka a jej sestra už ráno 8.00 hod. Pani upratovačka ich nepustila, tak našli dvere do kuchyne, kadiaľ chceli prejsť do budovy a presvedčiť sa, či je V. v škôlke. Pani kuchárka im povedala, že tam nemajú čo robiť, vyprevadila ich a pozamykala dvere. Po príchode zástupkyne riaditeľky materskej školy o 8.15 hod. už v areáli škôlky neboli. Otec aj s V. prišli neskôr a všetko prebiehalo v poriadku. V. bola pokojná, šťastná, veselá ako ostatné deti. Matka s pani E. sa vrátili do škôlky o 14.40 hod., kedy sú brány otvorené pre rodičov. Približne o 14.45 hod. ju prišla informovať kolegynia, ktorá si prišla vyzdvihnúť dieťa, že tieto dámy prišli. Školský sa vyjadril, že ich pôjde vyprevadiť a vysvetliť, že v škôlke nemajú čo robiť. Približne o 10 minút jej volal na telefón, aby prišla na poschodie, že už idú policajti. Deti odovzdala kolegyni vo vedľajšej triede približne o 15.00 hod. Vošla do šatne na poschodí, kde bola matka v náručí s V. a pani E., ktorá hneď „skákala“ že ju údržbár napadol. Bol tam prítomný aj otec maloletej. Všetci si všetko nahrávali

(otec a pani E.). Školník jej povedal čo sa stalo, že napriek výzve pani E., aby nenatáčala, zobral telefón, načo zavolala políciu a podala naňho oznámenie. Po príchode hliadky polície pani E. aj s pani K. na každého kričali. Vyzvala všetkých, aby išli k nej do kancelárie. Kým prišli do kancelárie matke maloletej vypadol telefón a hneď na chodbe začala kričať po otcovi maloletej, že jej už veľa vecí zničil, že čo chce. Policajti chceli vedieť čo sa stalo, tak im vysvetlila situáciu podobne ako školník. Pani E. s matkou maloletej iba kričali, že nemám nič, že som im nepovedala, aby mi vždy zavolali a podobne. Matka maloletej vykrikovala aj na policajta, že kamarát otca dieťaťa, že je to ovplyvnené. Sestra matku maloletej zahriakla, aby bola ticho. Takto to pani E. robila vždy, keď chcela niečo matka maloletej povedať. Nielen na tomto stretnutí, ale vždy počas každého stretnutia, či rozhovoru. Väčšinou komunikovala pani E.. Matka maloletej s pani E. na každého kričali, policajti to vyhodnotili tak, že pôjdu s matkou maloletej a pani E. vypovedať na políciu. Potom sa policajt vrátil a zapísal si údaje o zúčastnených osobách. Počas celej situácie matka držala V. za chrbtom. V. všetko počula, videla a bola vystavená stresu. Po odchode polície aj matky maloletej s jej sestrou, otec maloletej ostal v kancelárii. Kolegyňa zobrala V. na chvíľu do triedy, aby sa upokojila, lebo bola plačlivá. S otcom sa dohodli, že ráno bude volať pani Y. (pracovníčka úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš), aby ju oboznámili so situáciou. Zamestnanci materskej školy dostali príkaz, aby vždy keď príde matka so sestrou pani E., ju vyzvali, aby odišla z priestorov materskej školy, a ak nebude rešpektovať požiadavky, bude vždy privolaná policajná hliadka. Dňa 14. 2. 2018 bol na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš spísaný záznam, keď sa otec s maloletou dostavil na úrad. Maloletá V. k incidentu uviedla, že teta S. všetkých fotila, to sa nepáčilo ujovi školníkovi, ktorý jej vzal telefón a teda S. ho za to zbila. Nepáčilo sa jej, že ju fotí, ale nič nepovedala. Vyššie uvedené zodpovedá správe o adaptácii maloletej v Materskej škole X. XXX, K. X. z 15. 2. 2018, v ktorej bolo uvedené, že V. sa určite teší, že mamu vidí, ale matka na ňu správaním vyvíja tlak. Hovorí jej, že je rada, že sú spolu, že ju má rada, že nebude dlho trvať a budú spolu. V. sa na nič nepýta, len odpovedá na otázky, keď sa jej mama alebo matkina sestra pani E. spýta. V situácii, keď V. začne plakať, pani E. začne V. do tváre „kamerovať“ a pýtať sa jej alebo hovoriť veci ako „ľúbime ťa V., rozumieš“. 2./ Podľa písomného záznamu zo 6. 9. 2019 F. T. školou v K. R. (PaeDr. J. A. - riaditeľka školy, R.. J. H. - triednej učiteľka, S.. J. H. - zo sekretariátu školy a R.. B. P. - asistentky) bol záznam vyhotovený 6. 9. 2019. Oznámenie bolo vyhotovené po odchode Ing. J. K. a S. E. o 13. 10. hod. a zachytáva popis situácie a faktov z dôvodu ochrany dotknutých osôb, prípadne možného zneužitia. Dňa 6. 9. 2019 J. A. - riaditeľku školy navštívil otec maloletej. Dôvodom jeho návštevy bolo vysvetlenie, že za V. je právne zodpovedný on a ide s ňou na kontrolu k lekárovi. Po odovzdaní originálnych právnych podkladov a po ich preštudovaní bola prekvapená, že dieťa je zverené do starostlivosti otcovi. Matka maloletej jej tvrdila pravý opak. Tvrdila, že má predbežné opatrenie súdu, ktorým je V. zverená do starostlivosti matke. Do dnešného dňa jej doklad o zverení dcéry nepredložila. Po riadnom overení faktov a overení totožnosti, že ide o otca maloletej si prefotila rozhodnutia. Približne 15 minút po zvonení dovolila otcovi ísť si vyzdvihnúť V. do 1. A triedy k učiteľke R.. J. H.. Otec počas prvej vyučovacej hodiny zaklopal na dvere. Predstavil sa a povedal, že je otec V. Q. a prišiel po ňu, lebo idú na prehliadku k lekárovi. Pýtala sa ho, či o tom vie V. mama a či je on zodpovedný za V., lebo mala iné informácie. Podľa pokynov matky a V. tety pani E. ich mala volať hneď ako otec príde po V.. Keďže mala mobilný telefón v zborovni nebolo to možné. Otec maloletej jej povedal, že bol u pani riaditeľky, ktorá je o všetkom informovaná a s jej súhlasom môže V. z triedy prevziať. Dal jej prefotené doklady (súdne rozhodnutia, občiansky preukaz). S povolením riaditeľky V. zbalila a vyviedla z triedy na chodbu. V. bola v prvom okamihu prekvapená, potom sa rozplakala. V. utešovala. Otec ju vzal na ruky a následne učiteľka vošla do triedy, keďže v triede nebola asistentka a nemohla opustiť triedu s 19 prvákmi a telefonicky informovať V. matku. Chcela tak urobiť ihneď po skončení vyučovacej hodiny. Do toho asi do desiatich minút do triedy vošla V. teta pani E., začala kričať, kde je V., ako to, že ju dala otcovi, prečo jej nevolala, že prišiel po ňu otec (pani E. nie je zákonný zástupca maloletej), potom odišla. Neskôr okolo 12.30 hod. prišli za ňou matka maloletej, pani E. a stará matka maloletej. Oborili sa na ňu, čo urobila. Požiadala ich, aby išli s ňou na sekretariát. Vysvetlila im, že V. odovzdala otcovi, ktorý sa preukázal dokladmi zo súdu. Všimla si, že ju pani E. začala nahrávať na mobilný telefón. Spýtala sa jej, či ju nahrávajú a prečo ju nahrávajú. Všetky tri ju začali obviňovať, že V. zničila život, prečo nevolala matke, ako sa dohodli. Pýtali sa, či V. veľmi plakala. Po ich kriu a slovných útokoch ostala v šoku. Potom prišla psychologička školy, ktorá sa ich snažila upokojiť. Chceli hovoriť s pani riaditeľkou, tá nebola prítomná, lebo bola na zasadnutí dištriktu v Prešove (u zriaďovateľa). Zo sekretariátu pani E., pani K. prišli do I.B triedy, kde majú žiaci v I.A školskú družinu. Pri deťoch bola asistentka R.. B. P.. Pani E. sa pýtala detí, či V. plakala, ako veľmi plakala. Deti nereagovali. Zostali prekvapené, čo od nich pani chce. Asistentka si všimla, že pani E. má v ruke telefón a nahráva deti. Pani E. viackrát vyzvala, aby vypla nahrávanie, že na to nemá oprávnenie a aby opustila triedu. Asistentka sa postavila pred jej mobilný telefón. Pani E. na to zareagovala, že my sme

tam porušili viac, keďže sme vydali dieťa človeku, ktorý jej ubližuje. Pani E. zisťovala, kde má V. školskú tašku a či jej otec nechal jej veci. Nato zareagovala stará mama, aby už išli preč. 3./ Podľa potvrdenia z 12. 9. 2019 (2825) Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Liptovskom Mikuláši, odboru poriadkovej polície J. Ž. podal dňa 12. 9. 2019 oznámenie o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu na S. E., ktorá spoločne so sestrou J. K. a neznámym mužom narušili vyučovací proces a nechceli opustiť budovu školy. Základná škola s materskou školou X. K. X. 11. 9. 2019 vyhotovila záznam (čl. 2826), že pani E. a matka maloletej navštívili školu 6. 9. 2019. Prišli pred I.A triedu cez prestávku. Triedna učiteľka ich informovala, že V. do školy momentálne nechodí. Pani E. vykrikovala, že V. je týraná a bola unesená. Vykrikovala, dvíhala ruky a kričala, že V. do tejto školy chodiť nebude. Následne odišli za riaditeľom, ktorý sa s nimi o celej záležitosti porozprával. Vyhrážali sa, že budú chodiť do školy každý deň a zavolajú médiá. V pondelok 9. 9. 2019 prišli do školy opakovane. Do budovy vošli nepozorovane spolu so žiakmi, keď sa otvárala škola. Postavili sa pred prvácke triedy. Spoločnosť im robila ich matka (stará matka V.). Prišiel hneď aj pán riaditeľ. Robili na chodbe veľký hluk, prekrikovali sa navzájom. Tvrdili, že V. má chodiť do školy do K. R.. Obviňovali riaditeľa a slovné ho napádali ako aj triednu učiteľku. Snažili sa celú situáciu vyhocovať a pani E.N. na mobil celú situáciu nahrávala. Riaditeľ jej jasne povedal, že si nepraje, aby jeho a učiteľku nahrávala, čo nerešpektovala. Vyzval ich, aby opustili priestory školy. Odmietli to. Následne bola privolaná mestská polícia, ktorá ich odviedla z budovy školy. Dňa 11. 9. 2019 vstúpili do školy pred začiatkom vyučovania S. E. s neznámou osobou (mužom). Pohybovali sa na chodbe pred prváčskymi triedami. Následne pani E. oslovila učiteľku R.. Č. a chcela zistiť informácie o V., či sa nachádza v škole. Učiteľka jej slušne oznámila, že V. v škole nie je a že ona nie je zákonný zástupca dieťaťa. Ďalšie informácie jej nepodá. Privolaný riaditeľ školy im oznámil, že V. v škole nie je a vyzval ich, aby opustili školu. Pani E. všetko nahrávala na mobil napriek nesúhlasu učiteľky a riaditeľa. Zo školy odišla s výsmechom, (pani E. mávala mobilom nad hlavou pred riaditeľom a poskakovala na chodbe). Neskôr o 11.20 hod. sa opäť objavili v škole s matkou maloletej. Čakali za dverami a cez prestávku matka maloletej vošla násilne a bez dovolenia vyučujúcej do triedy. Triedna učiteľka sa ju snažila zadržať. Začala vykrikovať, že ju učiteľka strká. Pani E. stála medzi dverami a natáčala deti a celú situáciu na mobil. Triedna učiteľka chcela zatvoriť dvere, ale pani E.Á. dala nohu do dverí. Triedna učiteľka dvere zatvorila a pani E. kričala, že ju privrela vo dverách. Matka V. rozhadzovala v triede rukami, deti sa pýtala, či V. chodí do školy a hovorila im, že V. bola unesená. Deti na ňu vystrašene pozerali. Po odchode z triedy sa niektoré deti zo strachu rozplakali. Povedali, že sa báli, že im ublížia alebo ublížia pani učiteľke a niekoho unesú. Triedna učiteľky I.A aj susednej I.B boli vystresované a báli sa v prvom rade o bezpečnosť detí v triede. Celá situácia pôsobila ako psychický teror. R.. Č. kontaktovala následne políciu SR. Po tomto incidente matka so sestrou následne školu opustili.

38. Od 6. 9. 2019 je maloletá opätovne nepretržite v osobnej starostlivosti otca (na základe právoplatného a vykonateľného neodkladného opatrenia nariadeného súdom).

39. Rodičia predkladali súdu vyjadrenia blízkych osôb a známych na preukázanie ich kompetencie starať sa o dieťa, resp. o nekompetencii druhého rodiča: 1./ Čestné prehlásenie matkinej sestry P.. S. E. o priebehu osobného stretnutia s matkou a maloletou v Materskej škole na P. dňa 6. 10. 2017, v ktorom uvádzala, že V. utekala do náruče matky, plakala od šťastia, že ju vidí, vravela, že jej bolo smutno, že jej maminka chýbala, že sa otca na ňu pýtala a plakala, prečo nie je doma. Počas hodiny v škôlke sa spolu hrali. V. sa pýtala na babku, na bratrancov J. D. K. a chcela ísť s nimi na výlet. V. povedala, že otec ju nedáva do spacieho vaku, na ktorý je zvyknutá. V závere stretnutia sa s maminkou rozlúčila, sľúbili si, že sa na druhý deň uvidia, čo otec nedovolil a odvtedy V. do škôlky nedal. V. maminku objala, dali si pusinku, ale s otcom sa rozlúčiť nechcela a odmietala ho. 2./ Čestné prehlásenie J. R., suseda starej matky zo strany otca zo dňa 16. 1. 2018, podľa ktorého pri otvorení bytu pani Q. cíti nesmierny zápach po fajčení. 3./ Podľa správy MUDr. R. Y. zo 14. 10. 2016 (čl. 79) otec dieťaťa nerešpektoval infekčné ochorenie varicella, dieťa nemalo dodržiavaný režim, dieťa sa večer v chlade bicyklovalo s otcom, s čím je spojený predpoklad dlhšieho hojenia varicella, pretrvávajú ešte chrastičky. Súdom považuje za potrebné uviesť, že ošetrujúca lekárka pri vypracovaní správy vychádzala z informácií zo strany matky (popis správania otca). Z lekárskej správy nie je možné zistiť, či sa u dieťaťa skutočne vyskytli komplikácie pri liečení ochorenia ovčie kiahne, nič také ani jeden z rodičov netvrdil. 4./ Lekársku správu zo zdravotnej dokumentácie zo dňa 10. 11. 2017, že u nej došlo k výraznému zlepšeniu zdravotného stavu a od septembra 2017 je bez akejkoľvek medikamentózneho terapie u MUDr. L. Q.. 5./ Stará matka zo strany matky R. K. v čestnom vyhlásení potvrdila, že jej dcére J. K. bol odňatý rodičovský príspevok, preto jej prispieva na úhradu jej základných potrieb 200 EUR mesačne, pokiaľ si nenájde zamestnanie. 6./ Potvrdenie F. R. (čl. 919) susedy v K. X., ktorá uviedla, že matka maloletej je starostlivá matka na

predĺženej materskej a nemá vedomosť o tom, že by sa u nich doma s partnerom ubližovalo ich dcére. Je dôchodkyňa, býva doma aj v doobedňajších hodinách, keď je s maloletou iba matka z bytu sa neozýva plač dieťaťa, ktorý by upozorňoval, že sa jej ubližuje. 7./ Vyjadrenie susedy z bytového domu O. J. suseda z bytového domu (čl. 1044), v ktorom sa pozitívne vyjadrovala o otcovi dieťaťa ako o človekovi aj ako o učiteľovi. Uvádzala, že V. bola tiché dieťa, neplakala, nekričala, nedupala a nechodila von. Dôvod bol ten, že bola často chorá. Zažila situácie, keď sa neodvážila ani zaplakať. Je bežné, že dieťa narieka, kým ho mama neutíši. Nesmela sa prihovoriť jej ani jej deťom. Keď sa stretli na chodbe a ona sa jej prihovorila, so strachom sa pozerala na mamu a stiahla sa. Len keď bola von s otcom vedela sa uvoľniť a rozrečniť. Keď sa jej narodila dcérka v júni 2017 V. nesmela ísť pozrieť na bábätko. Mama jej to zakázala. Od septembra 2017, keď sa matka maloletej odsťahovala z bytu, začali sa stretávať s maloletou častejšie. Oblúbila si jej dcérku a majú sa rady. Z V. je veselé, prítulné dievčatko. Z ich bytu počuť, že behá po byte, často počuje smiech. V. robí často spoločnosť stará mama z otcovej strany. Majú spolu pekný vzťah. Je to bývalá učiteľka. S V. vymýšľajú činnosti a hry. Pri otcovi má V. veľa zážitkov. Často chodia na spoločné podujatia. Celú zimu chodili lyžovať, korčuľovať sa, naučila sa bicyklovať. V. sa uvoľnila, je minimálne chorá, nebojí sa dávať najavo svoje pocity, či už negatívne alebo pozitívne. U otca nachádza pochopenie. Otec sa jej snaží všetko vysvetliť, nekričí, ale keď je potrebné výchovne zvýši hlas. 8./ Čestné prehlásenie susedy F. R. zo 17. septembra 2018, ktorá uviedla, že rodinu pozná. Maloletá sa kamaráti s jej vnučkami. Je veľmi spoločenská, veselá a otvorená. Otca maloletej pozná od detstva ako pokojného, slušného a priateľského. K dcére je vnímavý, hrá sa s ňou, športuje, je to starostlivý otec. V. chodí pekne a čisto oblečená. Stará matka zo strany otca chodievala na návštevy. Maloletá sa jej nebojí a vidno, že ju má rada. Nemá žiadne psychické problémy (stará matka maloletej). V domácnosti otca sa nefajčí. Často sa s ním rozpráva cez otvorené dvere alebo príležitostne do bytu vstupuje. Stará matka maloletej je fajčiarka, ale v domácnosti maloletej, a ani v prítomnosti maloletej nefajčí. 9./ Čestné prehlásenie R. Y. X. z 29. 8. 2018 (čl. 1113), ktorá uviedla, že bola prítomná počas niekoľkých stretnutí maloletej s jej mamou a rodinou zo strany matky. Na stretnutiach bolo cítiť, že maloletá je šťastná v prítomnosti svojej maminky, cítila sa šťastne, prirodzene, neustále sa dožadovala dotykov, nehy a objatí so svojou maminkou. Zúčastnila sa stretnutia na verejne prístupnom mieste v detskom zábavnom centre v Liptovskom Mikuláši, aj v domácnosti, kde zo správania a emocionálnych vnemov bolo evidentné, že V. v jej živote chýba mama na dennej báze. Pri rozlúčke, keď musela maloletá odísť od maminky, ju prosila, aby mohla ostať dlhšie, že s ňou chce bývať. Je vidno, že trpí z ďalšieho odlúčenia od maminky. Ona ju pozná ako zodpovedného človeka starostlivého rodiča, ktorá sa dcérke po celú dobu krásne venovala. Pozná veľa mamičiek, ktoré sa starajú o deti vo veku V., ktoré chválili starostlivosť matky a ktoré ju poznajú. 10./ Čestné prehlásenie susedov z bytového domu zo dňa 18. 9. 2018 (čl. 1057) O. J.H., R. L., F. R., F. Š., L. Q., Y. R., R. R., ktorí sa vyjadrili k tomu, že otec dieťaťa je slušný, pokojný a dobrý človek, vždy ochotný pomôcť. Pracuje ako učiteľ na základnej škole. V. posledný rok prešla neuveriteľnou zmenou v pozitívnom zmysle. Z tichého, bledého a ustráchaného a často chorého dievčatka, ktoré si na všetko pýtalo pohľadom súhlas od mamy, sa stala žiarivým, sebavedomým a smelým dievčaťom, ktoré sa nebojí vyjadriť svoj názor a komunikovať s kýmkoľvek. Každodenne ju vídať s otcom, ktorý sa o ňu vzorne stará. Vodí ju do škôlky, zo škôlky. Vídať ich na bicykli a v zime chodia lyžovať. Maloletá sa hráva s inými deťmi (deti a v noci susedov). V domácnosti maloletej navštevuje stará mama z otcovej strany, s ktorou má pekný vzťah. 11./ Stará matka maloletej urobila rozsiahle oznámenie o týraní maloletej V. Q. z XX. X. XXXX, doručené súdu 29. 3. 2019.

40. Ošetrojúca lekárka maloletej MUDr. R. Y. 18. 9. 2018 (čl. 1056) potvrdila, že zdravotný stav maloletej je primeraný veku. Dieťa bolo odoslané v treťom roku života do imunologicko-alergiológickej ambulancie a bol jej diagnostikovaný bunecný imunodeficit. Liečba je zo strany otca dodržiavaná. U dieťaťa nezistila žiadne iné chronické ochorenie.

41. Matka predložila správu vypracovanú obchodnou spoločnosťou IMAFEX COMPUTER, s.r.o. s prílohami (čl. 1100-1107) na preverenie nahrávok, ktoré vyhotovil otec. Na základe svojich odborných znalostí spoločnosť IMAFEX COMPUTER, s.r.o. konštatovala, že nahrávky nie sú autentické, vykazujú známky manipulácie (absencia logicky nadväzujúcich časových úsekov, ktoré nekorešpondujú s časom nahrávania). Kvalifikovanú odpoveď v zmysle odborných znalostí po preverení spoločnosťou IMAFEX COMPUTER, s.r.o. môže podať súdny znalec, ktorý jednoznačne určí autentickosť nahrávok. Z hľadiska súdu sú nahrávky predložené otcom, len jedným z reťaze dôkazov (nie jediný dôkaz) preukazujúci vyhrážanie matky samovraždou rozšírenou o vraždu dieťaťa). Ani matka nepoprela jej vlastné nahraté vyjadrenia (napríklad v trestnom konaní a ani pred znalcami), ale uviedla ich do kontextu udalostí, ktoré im predchádzali (únava, vyčerpanosť, zlý zdravotný stav, matkou tvrdené agresívne správanie otca).

Nahrávky boli vyhotovené digitálne a prepísané na CD nosič. Podstatným pre súd sú výpoveď otca a matky, ktoré predložené nahrávky dopĺňajú. Súd prihliadol na to, že osoba, ktorá nemá vedomosť o nahrávaní, sa správa inak ako osoba, ktorá vie o nahrávaní, prípadne nahráva. Na druhej strane nahrávanie osôb, o ktorom majú vedomosť, vedie ku kontrole správania týchto osôb.

42. Kolízny opatrovník priebežne prešetroval pomery v domácnosti otca a matky (správa zo 17. 4. 2018 čl. 489-491). Otec s maloletou obýval byt v osobnom vlastníctve otcovej matky (dve izby a kuchyňu prepojenú s obývačkou, sociálne zariadenie). Domácnosť bola zariadená, v čistote a poriadku. Maloletá má izbu prispôbenú jej potrebám (lôžko na spanie, skrinky na oblečenie, hračky, písací stolík). Domácnosť je kompletne zariadená. Otec má dostatok bežných potravín a zabezpečené varené jedlo otcom alebo zo školskej jedálne. Otec je zamestnaný ako učiteľ v Základnej škole X., kde navštevuje materskú školu aj maloletá. Počas prázdnin chodil otec s maloletou na výlety, venovali sa športovým aktivitám a stretnutiam s príbuznými. V prípade potreby so starostlivosťou otcovi pomáha stará matka zo strany otca. Stará matka dochádza do domácnosti otca. V tom čase maloletá navštevovala tanečný krúžok, navštevovala mestskú knižnicu, kde ju sprevádzal otec. V. bez problémov spontánne komunikovala s pracovníčkou Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, vyjadrovala svoj názor (súhlas, nesúhlas, vzdor). Pri pohovore so starou matkou maloletej uviedla, že niektoré prejavy dieťaťa predtým pri hre nepozorovala. Napríklad sa hrali na zlé víly, ktoré budú so všetkými bojovať. Pri inej hre buchla o zem hračky „deti“ so slovami „nebudem sa o vás starať“. Nesúhlasila, aby sa „o deti“ postaral otec. Keď zobral otec V. na kolená a chcel sa s ňou o tom rozprávať, V. mu povedala, že je zlý, že sa o ňu nestará a že odchádza. Otec jej kládol otázky, aby sa vyrozprávala. Stará matka to vnímala ako súvislosť medzi reakciou dieťaťa a situáciami, ktoré sa stali u psychologičky a v materskej škole. V Materskej škole na X. L. K. X. sa maloletá dobre adaptovala, zapája sa do aktivít a rešpektuje pokyny vyučujúcich. Vychádza v kolektíve s deťmi. Nie sú na nej badať znaky strachu, nie je zahriaknutá ani bojzlivá a vie sa prejavíť. O domácom prostredí veľmi nerozpráva. Otec so zariadením spolupracuje a zaujíma sa o výsledky dieťaťa. Matka od 13. 2. 2018 (od incidentu) materskú školu nenavštívila. Ošetrojúca lekárka potvrdila, že maloletá absolvovala všetky preventívne prehliadky, očkovania a odporúčané odborné vyšetrenia. Na vyšetrenia dieťa sprevádza otec, matka sa informuje telefonicky. V prípade choroby sa otec k lekárovi dostavuje včas a dodržiava pokyny a liečebný režim. Dieťa prospieva. Pomery u matky sa nepodarilo prešetriť na adrese L. XXXX/XX, K. R. (12. 3. 2018, 13. 3. 2018). Pri návšteve 13. 3. 2018 komunikovali s pani K. staršou, ktorú požiadali, aby odovzdala dcére odkaz a telefonicky alebo emailom kontaktovala Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny z dôvodu prešetrenia pomerov. Matka sa s úradom do dňa vypracovania správy neskontovala. Matka požiadala nahliadnutie do spisovej dokumentácie (6. 4. 2018). Matka bola vyzvaná, aby uviedla, na ktorej adrese sa zdržiava pre účely prešetrenia pomerov k súdному konaniu. Matka uviedla, že na adrese L. XXXX/XX. Je to domácnosť starej matky a nemajú ju obťažovať. Oznámenie adresy, kde budú môcť vykonať prešetrenie pomerov podmienila tým, aby jej vybavili stretnutie s dcérou. V správe Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš zo dňa 27. 4. 2018 (čl. 530) sa okrem iného uvádza, že v domácnosti otca nebol zaznamenaný výskyt plesní na stenách, nebolo cítiť zápach po fajčení. Keď bola v prítomnosti stará matka zo strany otca v byte videli krabičku cigariet. Stará matka uviedla, že v byte nefajčí a nikdy nefajčí pri maloletej. Ani pri rozhovore so starou matkou nebolo cítiť zápach po fajčení. Ani jedna z materských škôl, ktoré maloletá navštevovala, nesignalizovala bezdôvodné nepravidelné navštevovanie predškolského zariadenia. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny vykonal šetrenie a správu o pomeroch matky zo dňa 4. 7. 2018 (čl. 772-773). Šetrenie vykonal 27. 6. 2018 na adrese L.Á. XXXX/XX L. K. R.. Matka uviedla, že je to jej trvalé bydlisko, ale zdržiava sa u sestry v K. N.. Dom v K. N. je v spoluvlastníctve starej matky, matky a sestry matky. Podľa vyjadrenia matky jej tam možnosť bývania dvoch rodín a dajú sa vytvoriť dve domácnosti. Trojizbový byt na L. XXXX/XX je vo vlastníctve starej matky zo strany matky. Domácnosť je zariadená, udržiavaná, matka má k dispozícii spálňu a stará matka obývačku. V ďalšej izbe je veľká rozťahovacia pohovka, ktorú by v prípade, ak by bola maloletá zverená do jej starostlivosti matka zariadila. Príležitostne tam prespávajú vnukovia starej mamy. V tom čase bola nezamestnaná a zaradená na aktivačné práce. Nemala zdravotné obmedzenia a intenzívne si hľadala prácu. Vyjadrila sa, že je v starostlivosti psychologičky PhDr. X. v Bratislave, s ktorou konzultuje každú návštevu Centra v Ružomberku a necháva si poradiť, aby na ňu maloletá nezabudla a uniesla stres, ktorý prežíva. Na stretnutia ju vozí sestra, lebo nemá iný vhodný spoj. Matka mala výhrady k starostlivosti otca o dieťa (nevhodné oblečenie a obuv). Otec nedáva maloletej oblečenie, ktoré zabezpečila matka a jej rodina. Strácajú sa darčeky a fotky, ktoré maloletej darovala matka a otec jej neposkytuje informácie o maloletej. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš robil šetrenie 24. 5. 2019 a zistil, že maloletá sa s matkou zdržuje na adrese K. N. s tým, že pomery v domácnosti sú nezmenené. Matka vysvetlila situáciu,

keď odmietla dieťa vydať otcovi. V. od nej zakaždým neodchádzala pokojne, napriek tomu, že ju matka na odchod vždy pripravovala, aj keď jej to ako matke trhalo srdce. Matka uvádzala, že cez kamarátku riešia psychoterapeutickú pomoc V.. V tejto situácii sa obracajú na komisárku pre deti. Matka sa vyjadrila, že sa bude riadiť pokynmi komisára pre deti. V sobotu 18. 5. 2019, keď prišiel otec po dcéru s policajtmí bola V. traumatizovaná. Odbornú pomoc nevyhľadali. Matka aj so sestrou ju tíšili a chlapci sa s ňou hrali, aby zabudla. Matka nesúhlasila, aby bol vykonaný rozhovor s maloletou, lebo nechcela dopustiť, aby bola znovu traumatizovaná (čl. 2058). Podľa záznam z vykonania terénnej sociálnej práce v rodinnom prostredí zo dňa 24. 5. 2019 (čl. 2075-2076) mala matka spolu s maloletou navštíviť komisára pre deti v Bratislave Ing. Tomanovú. Dňa 3. 9. 2019 na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny otec maloletej oznámil, že matka prihlásila maloletú, napriek jeho nesúhlasu, na inú školu, na ktorú ju zapísal (Základná škola X. v K. X.). Cez internet zistil, že V. je zapísaná do F. základnej školy v K. R.. Škola umožnila V. začať školský rok napriek jeho nesúhlasu, ktorý poslal aj na iné školy. Matka ho neoboznámila, že V. do Základnej školy v K. X. nenastúpi (čl. 2972). Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš vykonal pohovor s otcom maloletej 10. 9. 2019 (3141). Otec uviedol, že maloletú prebral do starostlivosti v súlade s rozhodnutím súdu. Maloletá je vnímavá na situáciu, v ktorej sa nachádza. V. povedal, že bude s ním. Povedala mu „dobré“. Vysvetlil jej, že budú doma, tam kde doteraz. že všetko má tak ako bolo. Nechcel, aby mala obavy, čo sa deje. V. plakala, keď ju zobral zo školy. V aute sa upokojila. S V. šiel k príbuzným, ktorých V. pozná. Boli v Bratislave. V. cestu zvládla. Cestou sa rozprávali. V. si vybrala čo chce počúvať a o čom sa majú rozprávať. Bola s nimi aj starká a psík Jeny. V. ospravedlnil v škole z rodinných dôvodov. Nesúhlasí, aby pani E. konala a rozprávala súvislosti s jeho dcérou. V telefóne 6. 9. 2019 popoludní počul jej hlas, keď sociálna pracovníčka komunikovala s otcom. S maloletou bol vykonaný pohovor. Na otázku, či sa môžu porozprávať, reagovala otázkou, o čom. Sociálna pracovníčka maloletej povedala, že o kamarátkach. Maloletá uviedla, že má veľa kamarátok a menovala ich. Uviedla, že cez prázdniny sa hrala. Hrávala sa s maminou, s chlapcami. V škole sa jej páčilo a najviac to, že všetko zvládla. Uviedla „netušila som, že dnes prídete“. Oznámila, že sa bude hrať s kamoškami a teší sa na to. Dňa 25. 9. 2019 (čl. 3217) sa otec dostavil na oddelenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, žiadal o sprístupnenie záznamu zo šetrenia 10. 9. 2019. Oznámil, že V. plní povinnú školskú dochádzku individuálnym vzdelávacím programom z dôvodu, že škola nedokáže zabezpečiť bezpečné prostredie, aby ju matka so sestrou a starou matkou neuniesli. Učiteľky chodia k nim domov. Počas doby, keď je on v práci, o V. sa stará jeho mama, prípadne jeho teta. V popoludňajších hodinách chodia s V. von a to denne. Stretáva sa s kamarátmi, športuje, chodievajú na výlety a von so psíkom. Otec zobral na vedomie upozornenie o povinnosti plniť rozhodnutie krajského súdu o styku matky s maloletou. V. nevedela uviesť, kedy pôjde do školy. Nakreslila psíka a podpísala sa (čl. 3144-3145). Šetrenie prebehlo v domácnosti otca v pokojnej atmosfére. Maloletá, podľa pozorovateľných foriem, nevykazovala znaky traumy. Nebola v strese. Šetrenie bolo Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny vykonané 26. 9. 2019 (čl. 3208) s tým, že prítomná bola aj učiteľka maloletej Mgr. R.. Maloletá nemala záujem o rozhovor. V rámci rozhovoru ukázala svoje domáce úlohy. Na otázky uvádzala, že cez deň sa hrá a maľuje si. Hráva sa sama, so starkou, keď je ocino v škole. Keď príde zo školy idú vonku na lanovku a teší sa. Šetrenie bolo vykonané aj na základnej škole, ktorú navštevuje maloletá (8. 10. 2019). Učiteľka sa vyjadrila, že V. je šikovná, vydrží sa dlho sústrediť a spolupracuje. Je veselá, nie je apatická, je aktívna, niekedy vedie aj humornú konverzáciu. Je veľmi vnímavá. Keď ju učivo zaujme opýta sa. Keď má iný názor, povie ho. Pri učení spolupracuje a pani učiteľku rešpektuje.

43. Podľa poslednej správy kolízneho opatrovníka zo 14. 3. 2022 (čl. 3780) dieťa u matky strávilo dva víkendy (na základe poslednej úpravy neodkladného opatrenia). Odovzdávanie a preberanie dieťaťa na základe vzájomnej dohody rodičov prebehlo na autobusovej stanici v Liptovskom Hrádku. V. sa u matky pripravovala do školy. V. sa na stretnutia s matkou teší. Prílohou správy kolízneho opatrovníka bola správa psychologičky referátu psychologických služieb ÚPSVaR R.. B. J. (čl. 3781), podľa ktorej styk matky s maloletou prebiehal od 15. 6. 2020 do 1. 2. 2022. Matka prichádzala včas a styku prispôsobila svoje pracovné povinnosti. Priebeh stretnutí bol pokojný. Dieťa bolo na stretnutia pripravené. Matka vytvárala program stretnutia, čo najprirodzenejšie, prispôbený veku dieťaťa a jeho preferenciám i v umelých podmienkach úradu. Otec do stretnutí nezasahoval. Atmosféra na stretnutiach bola dobrá a V. mala radosť so stretnutí s matkou. Medzi rodičmi nevznikli žiadne konflikty aj keď ich komunikácia bola redukovaná na pár účelných viet.

44. Súd zveril maloletú do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov a určil, že obaja rodičia sú oprávnení maloletú zastupovať a spravovať jej majetok v bežných veciach (I., II.). Súd má na zreteli najlepší záujem dieťaťa. Dieťa má právo na udržiavanie rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku

s obidvomi rodičmi. Znalecké posudky (najmä MUDr. J. E., MUDr. P. H., Mgr. R. Š., Mgr. E. Q., PhD.) vylúčili nebezpečenstvo ohrozenia života a zdravia zo strany matky (samovraždou rozšírenou o vraždu dieťaťa). U matky aj otca znalci vylúčili duševnú poruchu a poruchu osobnosti. Nevhodné správanie matky voči otcovi a dieťaťu je dôsledkom vysokej miery stresu, ktorú matka nedokáže spracovať (zdrojom ktorého mohli byť citové zranenia v detstve; neuspokojený partnerský vzťah s otcom dieťaťa, ktorý vyústil do rozchodu; zdravotný stav matky spojený s bolesťou a únavou; únava pri starostlivosti o dieťa; následné odobratie dieťaťa; strata dôvery k otcovi dieťaťa, ktorý vyhotovil bez jej vedomia nahrávky a použil ich v konaní pred súdom). Matka reaguje prevažne emocionálne a otec prevažne racionálne. Obaja rodičia dieťa milujú a obaja majú strach, aby neboli vylúčení zo života dieťaťa a stratili možnosť ho vychovávať. Napriek všetkému, čo dieťa doposiaľ prežilo, má rado obidvoch rodičov a túži po ich prítomnosti (znalecký posudok Mgr. R. Š., PhD. H. X.). Aj keď prežité udalosti do určitej miery poznačili dieťa (napr. predčasná stabilizácia emócií). Maloletá V. pre zdravý citový vývoj potrebuje obidvoch rodičov. Dieťa má pozitívny vzťah k otcovi (k rodine otca), aj matke (rodine matky). Dieťa nemá uspokojenú potrebu kontaktu s matkou. Dieťa vníma, že rodičia a príbuzní ju pozitívne prijímajú. Dieťa sa naučilo akceptovať stav, že rodičia žijú oddelene (znalecké posudky Mgr. R. Š. a PhD. H. X.). Prvé zaznamenané psychologické vyšetrenie dieťaťa je z 30. 6. 2017 v CPPPaP (ods. 15 odôvodnenia rozsudku). Už v tej dobe bolo zistené, že maloleté dieťa prospieva (v tom čase žilo v spoločnej domácnosti s obidvomi rodičmi a obaja rodičia sa o dieťa spoločne starali). To sa nezmenilo ani ku dňu podania znaleckého posudku Mgr. R. Š. a PhD. H. X.. Intelekt dieťaťa zodpovedá úrovni vyššieho priemeru. V čase vyšetrenia u Mgr. R. Š. malo dieťa sedem rokov a jeho schopnosti (verbálne, intelektové) zodpovedali mentálnemu veku jedenásťročného dieťaťa. Dieťa dosahuje vynikajúce školské výsledky. Doposiaľ mal na maloleťu prevažujúci výchovný vplyv otec (od septembra 2017), výnimkou obdobia od 18. 5. 2019 do 6. 9. 2019, keď matka neodovzdala dieťa po ukončení styku otcovi. Maloletá V. potrebuje rozvíjať citovú väzbu s obidvomi rodičmi a nemôže trpieť následkami správania rodičov, pokiaľ dieťa neohrozujú. Aktuálne by bolo dieťa viac ohrozené pokračujúcou absenciou matky v jej živote, ako prípadnými problémami v komunikácii rodičov, či správaním matky. Obaja rodičia si musia uvedomiť, najmä matka, že negatívne vyjadrenia o druhom rodičovi najviac zraňujú dieťa, lebo to má citový vzťah k obidvom rodičom. Ak má dieťa umožnené tráviť rovnocenný čas s obidvomi rodičmi, má možnosť ich spoznať s ich pozitívnymi aj negatívnymi stránkami a neidealizuje si „nepřítomného rodiča“. Pokračovanie stavu absencie matky v živote dieťaťa by nebolo na prospech dieťaťa. Rodičia sa musia vyvarovať situácii, v ktorej dostávajú dieťa do konfliktu lojality (medzi jedným a druhým rodičom) a takto vplývať aj na príbuzných. Prejav lásky dieťaťa k matke neznamená absenciu tohto citu k otcovi a naopak. Súd zaznamenal pozitívny posun na strane matky od realizácie neodkladného opatrenia (Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6CoP/462019, 6CoPno/2/2019 z 30. 9. 2019 - ods. 16 odôvodnenia rozsudku) od 15. 6. 2019 do 1. 2. 2022. Styk nenarušovali príbuzní zo strany matky (sestra, stará matka). Matka sa plnohodnotne venovala dieťaťu, sústredila sa na dieťa, vytvárala mu program na stretnutí. Rodičia na stretnutiach komunikovali aspoň na nevyhnutnej úrovni (správa psychologičky Mgr. B. J. čl. 3781). Rodičia sa dokázali dohodnúť o odovzdaní a prevzatí dieťaťa pri realizácii poslednej úpravy styku nariadeného neodkladným opatrením (uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 9P/94/2017 zo dňa 3. 2. 2022). Dieťa je aktuálne preukázateľne v dobrom stave (prospieva). V budúcnosti bude tento stav východiskom pre prípadnú posudzovanú zmenu pomerov. Preto je nielen v záujme dieťaťa, ale aj v záujme rodičov, aby nedošlo k zhoršeniu stavu dieťaťa. V takejto situácii, by bolo podmieňovanie osobnej starostlivosti matky absolvovaním individuálnej psychoterapie v neprospech práv dieťaťa. Dobrovoľná psychoterapia matky podporená kontaktom s dieťaťom by však bola prínosom pre dieťa, matku i vzťah medzi rodičmi. Aby súd významne nezasiahol do stability dieťaťa, rozhodol o intervale striedavej starostlivosti po týždni.

45. Súd upravil styk dieťaťa s rodičmi, aby malo možnosť tráviť s rodičmi rovnaký čas počas sviatkov a prázdnin.

46. Súd nariadil výchovné opatrenie nad výchovou maloletej dohľadom a povinnosťou podrobiť sa odbornému poradenstvu na referáte poradensko-psychologických služieb (§ 37 ods. 2 písm. b/, d/ ZR) po dobu jedného roka od právoplatnosti (IV. 1 - 4) rozsudku v časti výchovných opatrení. Súd považuje za potrebné sledovať komunikáciu rodičov, najmä pri odovzďavaní a preberaní dieťaťa (v rámci striedavej starostlivosti a styku), keďže v minulosti dochádzalo v týchto momentoch k negatívnym prejavom (zásahy príbuzných matky, kritizovanie otca pred dieťaťom, nahrávanie, využívanie dieťaťa ako prostredníka pri odovzďavaní jeho osobných vecí). V rámci výchovného opatrenia je súd obmedzený len možnosťou odborného „poradenstva“. Prostredie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský

Mikuláš (referát poradensko-psychologických služieb) je rodičom a dieťaťu známy. Rodičom pomôže odborné poradenstvo zamerané na komunikáciu medzi sebou a dieťaťom, aby sa predišlo zbytočným nedorozumeniam medzi rodičmi a ohrozeniu dieťaťa konfliktom lojality k rodičom (nevhodnou formou a obsahom komunikácie). Pre dieťa je dôležité, aby na úrovni svojho veku dokázalo spracovať konflikt rodičov, s čo najmenšími následkami. Súd bude sledovať priebeh uložených výchovných opatrení prostredníctvom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš. Súd má za to, že spojením striedavej starostlivosti a uložených výchovných opatrení by sa mohla eliminovať obava rodičov z vylúčenia života dieťaťa a zlepšiť psychický stav matky.

47. Matka maloletej poberala rodičovský príspevok od 22. 4. 2013 rodičovský príspevok a rodinné prídavky (v roku 2017 v aktuálnej výške 213,20 EUR a rodinné prídavky 23,52 EUR). Matka maloletej bola vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 3. 10. 2017 (čl. 423). Matka maloletej bola od 1. 3. 2018 do 28. 2. 2019 príjemca pomoci v hmotnej núdzi (80 EUR mesačne). Matka maloletej bola od 18. 2. 2019 do 7. 3. 2019 zamestnaná v spoločnosti E., s.r.o. s vymeriavacím základom (brutto) 382,73 EUR (02/2019), 202,39 EUR (03/2019). Od 8. 7. 2019 je matka zamestnancom T. Y., a.s. Podľa správy zamestnávateľa matky bol jej čistý priemerný mesačný príjem, od 1. 7. 2019 do 31. 12. 2019 vo výške 515,32 EUR, v roku 2020 vo výške 617,49 EUR, v roku 2021 vo výške 623, 97 EUR. Matka maloletej za obdobie od februára 2019 doplatila a platí mesačne výživné vo výške 50 EUR mesačne, vrátane obdobia, od 18. 5. 2019 do 6. 9. 2019, v ktorom matka vykonávala starostlivosť o dieťa (v rozpore s právoplatným a vykonateľným uznesením súdu o nariadení neodkladného opatrenia neodovzdala po ukončení styku do starostlivosti otca). Rodičia zhodne potvrdili, že matka okrem výživného kupovala maloletej darčeky (priebežne pri stretnutiach s dieťaťom a na sviatky) typu hračky, oblečenie, knižky. Matka po odchode zo spoločnej domácnosti, ktorú viedla s otcom dieťaťa v K. X. žila u svojej matky s mamou R. K., L. XXXX/XX, K. R., ktorá je starobná dôchodkyňa. Často navštevovala sestru S. E., ktorej pomáha so starostlivosťou a výchovou synovcov, až sa tam fakticky presťahovala (čl. 211-221). Matka výšku nákladov za bývanie v rodinnom dome uviesť nevedela, sestre prispievala symbolickú čiastku 40 EUR mesačne. Aktuálny dlh voči sestre vyčíslila na 3.000 EUR, ktoré jej priebežne spláca (okrem nákladov na živobytie mala zvýšené výdavky na advokátov a znalecké posudky). Do práce dochádza autobusom (cena jednosmerného cestovného lístka je 50 centov). Matku finančne podporovala stará matka a sestra v čase, keď ostala bez príjmu. Matka je spoluvlastníčka rodinného domu v 1, ktorého časť užíva (druhá časť užíva jej sestra S. E. s jej dvomi maloletými deťmi) na I. XX, K. N. - K. R.. Otec žil s maloletou v byte (vo vlastníctve starej matky), náklady na bývanie mal približne 180 EUR za mesačný predpis, 25 EUR za elektrickú energiu, 10 EUR mesačne za internet. Podľa správy zamestnávateľa otca v roku 2017 bol čistý priemerný mesačný príjem otca 982,49 EUR, v roku 2020 vo výške 1.132,42 EUR, v roku 2021 vo výške 1.115,69 EUR. Otec sa snažil zvýšiť príjem brigádnicky (v roku 2018: 07/2018 za brigádu na Ukrajine jednorazovo 450 EUR, za spravovanie internetovej stránky obce Y. 170 EUR ročne). Príjem otca je zvýšený o odmenu za práce v Centre voľného času K. X. vyplácanej od septembra 2021 vo výške 143 EUR mesačne. Otec je od 26. 1. 2022 prihlásený k trvalému pobytu v E. XXX, K. X.. Otec dieťaťa žije s maloletou v rodinnom dome vo vlastníctve otca. Otec platí náklady za elektrickú energiu 30 EUR mesačne, za plyn 80 EUR mesačne, za vodu 30 EUR mesačne a spláca hypotéku 350 EUR mesačne. Maloletá V. aktuálne navštevuje 3. ročník základnej školy v K. X.. Dosahuje výborné školské výsledky. Stravné škole je 30 EUR mesačne, školský klub detí (družina) 10 EUR mesačne. Vo voľnom čase navštevuje Základnú umeleckú školu v K. X. (výtvarný odbor / pondelok, 80 EUR polročne a tanečný odbor / pondelok a streda 80 EUR polročne). Súd (od právoplatnosti rozsudku v časti o zverení dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti) výživné na maloletú neurčil (§ 62 ods. 6 Zákona o rodine). Osobné a majetkové pomery rodičov to umožňujú. Súčasťou výkonu rodičovských práv a povinností je aj vyživovacia povinnosť rodičov k dieťaťu (§ 62, § 65, § 75-77 ZR). Konanie sa začalo na súde na návrh otca 9. 10. 2017. Osobnú starostlivosť o dieťa v tom čase vykonával / vykonáva otec. Matka od februára 2019 (vrátane) plní vyživovaciu povinnosť na maloleté dieťa vo výške 50 eur mesačne. Od 9. 10. 2017 bola matka najskôr na riadnej a následne na predĺženej rodičovskej dovolenke, ktorý rodičovský príspevok jej bol odňatý, lebo došlo k rozhodnutiu o dočasnom zverení maloletého dieťaťa do starostlivosti otca. Následne bola matka nezamestnaná (evidovaná na úrade práce), bola príjemcom pomoci v hmotnej núdzi. O výživnom doposiaľ nebolo rozhodnuté. Výživné vo výške 50 EUR mesačne považuje súd za primerané možnostiam a schopnostiam matky ako aj potrebám dieťaťa (od februára 2019). Súd prihladol na to, že matka zaplatila výživné aj za obdobie od 18. 5. 2019 do 6. 9. 2019, (hoci v tom čase sa osobne starala o dieťa). Otec má nárok na výživné aj za toto obdobie, lebo matka v rozpore s právoplatným a vykonateľným rozhodnutím súdu neodovzdala po skončení styku dieťa otcovi. Matke tak zameškané výživné za obdobie od 1. 2. 2019 do vyhlásenia rozsudku nevzniklo. Súd učil, že od 1. 4.

2022 do právoplatnosti rozsudku v časti o zverení dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti je matka povinná prispievať na výživu dieťaťa po 50 EUR mesačne. Počnúc od začatia konania na súde (vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností) 9. 10. 2017 matka vyživovaciu povinnosť neplnila (do februára 2019). O dieťa sa osobne staral otec, ktorému bolo zverené nariadením neodkladného opatrenia. Preto súd upravil rozsah vyživovacej povinnosti aj za obdobie od 9. 10. 2017 (od začatia konania na súde). Vzhľadom na majetkové pomery matky v období od 9. 10. 2017 do februára 2019 pripadá do úvahy minimálne výživné (§ 62 ods. 3 Zákona o rodine v spojení s § 2 Zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime). Minimálne výživné je 30 % zo sumy životného minima, ktoré bolo v období od 1. 7. 2017 do 30. 6. 2018 ... 27,32 EUR; od 1. 7. 2018 do 30. 6. 2019 ... 28,08 EUR. Zameškané výživné je od 9. 10. 2017 do 31. 10. 2017 (27,32 EUR : 31 dní = 0,881 x 23 dní = 20,26 EUR; od 1. 11. 2017 do 31. 12. 2017 (27,32 EUR x 2 mesiace = 54,64 EUR; od 1. 1. 2018 do 30. 6. 2018 (27,32 EUR x 6 mesiacov = 163,92 EUR); od 1. 7. 2018 do 31. 1. 2019 (28,08 EUR x 7 mesiacov = 196,56 EUR), celkom spolu je zameškané výživné za obdobie od 9. 10. 2017 do 31. 1. 2019 vo výške 435,38 EUR, ktoré súd povolil matke splácať v splátkach po 20 eur mesačne.

48. O trovách konania súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania podľa § 52, § 57, CMP.

49. Uznesením zo dňa 19. 6. 2020 sp. zn. 9P/94/2017-3442 súd nepriznal matke oslobodenie od súdnych poplatkov a jej žiadosť v celom rozsahu zamietol. Súd sťažnosť matky proti uzneseniu o uložení preddavkov na trovy znaleckého dokazovania v celom rozsahu zamietol. O trovách štátu rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej po predchádzajúcom rozhodnutí o znalečnom pre súdom ustanovených znalcov (vyšším súdnym úradníkom) a zúčtovaním uhradených a neuhradených preddavkov účastníkov konanie na znalecké dokazovanie (§ 57 CMP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, v počte vyhotovení pre každého účastníka a súd. Odvolanie môže podať účastník, v neprospech ktorého bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Popri všeobecných náležitostiach je potrebné v odvolaní uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením (§ 44 CMP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie na peňažné plnenie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, alebo návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému podľa § 370 a nasl. CMP.